

పూర్ణ యాత్రా

స్వప్నలేఖనమున నర్చిన్ కంపెనీ,

విజ్ఞాన పుస్తక ము.

హిందూ దేవ

యాత్రా సలహా

హిందూ దేవ

హిందూ దేవ

హిందూ దేవ

హిందూ దేవ

హిందూ దేవ

విన్నవము.

ఈ ప్రస్తుతము మా స్పెషల్ ట్రైయల్స్ ఆగ్రాహించుట కెంచిన మానవత్వతాపతలకు వినియోగించు విధమున మొదటిగా మా సిక్విథులు విచారముగిది మార్చియందేమిది. ఏదియగుచు ఆగ్రాహలు గలను విభజనగితిమో అనుమతనే గ్రంథముగాన రివింపబడిమిది. ఏదేమియగుచు అందేమి చూపబడగివక నానియచ్చి పూర్తిగా మార్చిమిది చుట్టయైవ విమోచములు పేర్కొమబడిమిది. ఆగ్రాహ నియంత్రో గిది మొదటిది చూపబడిమిది మా మొదటి పూర్వలోక ప్రవేశ్యము ప్రవేశ్యమునందు సీతయందేమి చూపబడు చున్నది మార్చియందు. ఏమిది మార్చియందేమిది, విశేషములు, మార్చియందు చూపబడుచున్నది. మార్చి విమోచములో నన్నియు మా మొదటి తాత్పర్యము రివింపబడిమిది.

“స్పెషల్ ట్రైయల్స్ మొదటి సిక్విథ్” :- అందుగా రైలుబండి మార్చి విమోచమునందు, అగుట, అందుచేదేమిది, అది మాత్రమి కిందు, మొదలుగు సంగతులను సరియైనవి విమోచమునందు ఆగ్రాహమునందు గమనించెదమిది. అందులో మా విమోచమునందు మా శాము, అందుచేదేమి, అగు, రేగిలు సాధ్యమయినవిమోచము అను సరియైనవిమొ. గి త్వకలమొదలవారి అందుకములచేదేమిది, ప్రధానవిమోచమునందు మాత్రమివారిచేదేమిది, దైవిక కాళక శాతల ములచేదేమిది “మొదటి సిక్విథ్” లో మా విమోచము అతిగ్రహించుచున్నది. అట్టి సమయములందు ఆగ్రాహములను వేళకలుగగనే మాగి

తి తెలుపబడును. అధనము సాపుగంటకు రైలు బయలుదేరుట ప్రమాదు యాత్రికులందఱు తమ తమ నితీతస్థానములలో క్షీ-
ర్ణుండియుండుట విశ్వేలి యవసరము. పోయెనుగని భ్రమలపి-
చిక్కులుపడకుంటుకై యట్లు విష్ణువీరగారున్నామని, సాధారణ
ముదత బండి బయలుదేరువేళకు యాత్రికులు రావలసివలెనని,
ను, ముందు మకాములో సాధారణస్థురైలుబండ్లపై ఎని స్వంత
కర్షుచుని చేకవలసియుండును గనుక, తగినంతసామ్యు ప్రతిపాద-
నెంతను తీయకొని బాగైత పడుట మంచిది.

ఏర్పాటులు. సాధారణముగా సాయంత్రపదిపానుక ముగియు
విడచి బండి బయలుదేరి పోవుటకు కొంతవలగాము చేయవల-
యును. చాలి ప్రయాణమువలన ప్రయాణికులకు అవసరమున
దు. చల్లగా నిద్రవచ్చును. ప్రయాణపు గంటలు కలసివచ్చుటచే
అధనము సూచి దినములలో చేయవలసిన యాగ్ర రేలి టిసిసిసిసి
లో పరిష్కారకొనగలిగితిమి. ఇంట్లు, కూలీలు, బహులు, గానిని
న సామగ్రులుకూడ పట్టుకొనుటయందును, యాత్రలమీసంబంధ
పరియైన భోగిట్టాలు, యాత్రిలుచేయించు పంజాలు, మొదలగు
వారితో వలుపు వారానుచాదిములయందు చేకవలసిన కాలమంత
యు, మామూలురైలుబండ్ల వేళలనుబట్టి ప్రయాణము నాగించు
టవలన కలుగు వ్యభాకాలక్షేపము, ఇబ్బందులు, ఇవిన్నియు
స్వేమలోబండి ప్రయాణికులకు లేనందున అనేకదినముల ప్రయా-
ణము కలసివచ్చును, ప్రయాణమేమియు నుండేధం. అనగా
మూలపదిదినములు మామూలుయాత్రికులు రోనంతకాలము సా-
చు వి శేషములకన్న, మా యేర్పాటులవలన ఆరుగంటలలో మా-
చు వి శేషములధికముగా నుండివచ్చునన్న అశ్రద్ధములేదు. ఇం

[illegible][illegible]

తే. శ్రీమూలయోగిని పూజలు, స్నానములు, తీర్థవిధులు, ని
యమము సంహారము, పోషణములు, యజ్ఞసంహారము నిర్వహించి సా
మ్యధర్మము కట్టుములుగా శైలిగొనవలసి నామకవలయును. అందు
లన ముందుగా బుధులు, పరమేశ్వరులులు యామవలసి నుండును.

విశ్వం, సోపానం వైష్ణవమూలంలకు లోబడి తొందరపాటుననేత వారి
మామయలలో పడినయెడల భూమినినులకు లోబడినారు. కొంచెము
కాదు, లేదామిచ్చిన పది పాదోపయోగో పున్నకొను పంజాలపనల
లో నిలబడుకాని, కంపెనీవాని ఇవలకు నేరే తరువాతి పురి కం
పాలలో శ్రీత్రవిధులకు చెల్లుకానిది, పురిదిది. లేకా, నాగివారి
యిష్టకామనానకు పోవర్తిలనున్నును, పంపెనవారి మొగమాట
ముగాని, నిర్భయముగాని చేసె.

[illegible]

చుకొనక తప్పదు. కావలసినన్ని పోషకాంశాలు, కెరటెన్, కలహా-
కాగితము, ఇంకుపెన్లులు, పిరా- చిల్లరకబ్బులు, పట్టుకోనట వంటివి,
దానధర్మములకు దమ్ముదీలు- పైసాలు- కర్మపాపములను
అణాలు. జేడలు, పాపబాలు, విలయమన్ని మూర్ఖులని పట్టుకో-
నట సాధ్యకరము. స్త్రీలు విశేషముగా విలువగల యువాకులని
లుధరించకుండుట మేలు. ప్రియాణువువెండిలో పాపిశేషులను
కుంభ జాగ్రత్త పెట్టుకొనుచుండుట కష్టకరముగానుండును.

బొంబాయి, కాశీ, పంటరీపురము మొదలగు కొన్నిస్థలముల
లోతప్ప తక్కినచోట్ల రైలుబండిలో యెవరిగదిలోనాకు కాబుక
కున్నట్లుండవచ్చును. ఇదిలో పెద్దపామానులుంటుంది, చిల్ల
పామానులు మకాము స్థలములో కావలసినవిమాత్రము పెట్టుకొని
పోవచ్చును. పాకామునేకుకొన్న ప్రతిచోట ఇండిలో కాబుకను
చేయ వీలున్నదని అనుభూతికరముగా నుండుకొనబడును. గ్రామీణు
ము గదులుకుండించుట, పాయిథానాణ కాగుకొనుట, ఇత
గుచుండుచుగనుక తుంచుటకు కష్టమగుట వీలుకలుగుచున్నది.
మామలు సర్దుకొనియుండవలెను. ముంబయిపేటకును, పైలు
పేటపేట కంపెనీవారి సలహాచేసిచే గుడ్లమొదప్పించోట ముంబయి
చేయరాదు. రైలుబండ్ల పద్దుచేతను ఇంటికొకటిపాతెలుగు అగు
గుచు అసవసరముగా రైలుబండ్లను కలుపు దిరుగుట ప్రమాద
కరము. రైలుబండి బయలుదేరి సడచుచున్నది తిరుప్రక్కావీధి
మును కాపుటకు బండిలోనెక్కుట, బండి పడితిమగుండుచున్న
లోపలినుండి తలపైకొట్టి తొంగిచూచుట, బండితలుపుకోయి
ప్రియాణముసాగించుట, మిగుల ప్రమాదకరములని యాశ్రితం

ను పోగొట్టినందుచున్నాము. అంటే బయలుదేరునేరకు సాధ్యమై పోతముందు రైలులో కూర్చుండి యుండవలెను.

ఉత్తరములు: మాద్రోగ్రామప్రకారము ఏయేజేగీలలో యెచ్చుకొను దీనిమో భుజిపట్ట నుట్టుములు, స్నేహితులు, వగైరాలను పంపింపుచుండగలవలె అయినోట్లను విశాఖ విలాపమువ్రాసి “పురస్కారగ్రామిణిమల్ తెగియింక” అనికూడా ఇంగ్లీషునవ్రాసి సయోగల జాబులు పంపుక చేరగలవు. మణిమూర్తరులు పంపుప ప్పుట మామగనీ “మీదేబరు, పురస్కార గ్రామిణిమల్” అని మా కాలాపంపవలసి, ఎవరికలగబేలగునలెనో లోపునవ్రాసినయోగల ను అభిముఖా ప్రాసన్న భాగవాదాలగును. నేనియెడల మోయిండ్లరు చేరినా కొంత స్మృతియు శ్రమయుగలను.

మధులు: కంపెనీవారు కలెక్టరుగారు రైలుబండిలో పసతో కూడి పోయివెరిగితియింకిలో ప్రాసంగము పంపించుదురు. ప్రయోజనకర విషయింకె యె మనస్సునకీలించి ఉద్దిగముగా చీటివ్రాసి గాంధీగారు. ముగవ పసకాములలో కొనపచ్చును. నేడా తగినఖ గీగల దిల్లదివచారికి తెచ్చింది గాంధీగారును. చిల్లకమునులున్నం గియోగల ఉచితముగా నివ్వలెనను. ఎప్పుడినాండియో ఉన్నదయ్య గలను, పంపింపు, మార్చి గాంధీగారుగలకు కంపెనీగార్లరుగారు పూ నునొనలెనలగు. పంపింపులు చిరకాలమునూని యున్నవారు కా దింబునొనొమలు.

బ్యాంకునడచుపానుము: కంపెనీవారు యాత్రికుల సౌకర్యము నకు ధనము పాచుకొను బ్యాంకు రైలులో పెట్టియున్నారు. అ

జాగ్రత్త పలన సామ్య పాఠవేసుకొనకుండ నిది మంచియనియెడల
కరముగానుండును. ఇష్టమున్న ప్రతివాడును, స్త్రీలయినను, లేమ
చేర వేరుగా బ్యాంకులో యాత్రలకు తెచ్చుకొన్న ధనము వారిని
కొనవచ్చును. అందుకు పుస్తకము లుచితముగా నివ్వబడును. ది
వమున కొక్కసారి అడిగినప్పుడెల్ల తమసామ్యున్నంతవఱకు కొల
చెము కొంచెము కర్పణకు ఇవ్వబడును.

పుస్తకాలయము. (లైబ్రరీ). స్పెషల్ బండిలో ఆంధ్ర అండ్
య గ్రంథములుగల చిన్న పుస్తక సముదాయము Library కలదు.
టిక్కెట్టు ఎవరివేరనుండునో వారుమాత్రము వారమునకు రెండు
సార్లు ఒక్కొక్క పుస్తకముచొప్పున పుచ్చుకొని తిరిగి యిచ్చి
వేయుచుండవలెను. ప్రయాణము సమాప్తి కావచ్చునప్పటినుండి
పుస్తకము తెచ్చిరికి నీయబడవు. పుస్తకములు పాఠశాలములో పొసి
యివ్వకపోయినను, చింతి పాఠశాలనను, అట్టలు కాలేజీలు లు
చింతివేసినను, పాఠవేసినను, కంపెనీ వారు నిర్ణయించి పుచ్చుకొని
దండుగగాని, ఇచ్చుకొనుటకు బాధ్యులై పుస్తకములు పుచ్చుకొ
న్నట్లు యెంచబడుదురు. అవసరమని కంపెనీవారికి చోరుగ్గులు
కొంతమందివద్దగాని, అందరివద్దగాని రెండునూపాఠశాలగిక్కి పు
చ్చుకొని భరణిత్తు పుచ్చుకొనితే పుస్తకము నీయబడిక పో
వచ్చును.

బహిష్కృతీలకు సదుపాయము: టిక్కెట్టుజాగ్రత్త.

బహిష్కృతీలకు రైలులో వేరుగాగదులు యేర్పాటుచే
యబడును. అట్టి గదులలో కంపెనీవారి ప్రత్యేకపు అనుమతిలేని
చే ఇతరప్రయాణీకులు కూర్చుండ

దీనినుండి వచ్చిన స్థలములో వారు స్నానముచేసి తిరిగి వెళ్లువలకు
 త్వరితగ్రహణముచేసి కూర్చుండుటకు హెచ్చరికలను. మాకంపెనీ
 వారు జారీచేసిన పూర్ణ యాత్రా కైలుటిక్కెట్టు కడబాగ్రత్తగా
 చూచుకొని కంపెనీవారుగాని, కైల్వీలభిజారులుగాని, అడిగినవస్తు
 వెల్లు వెంటనే చూపుచుండవలయును. టిక్కెట్టు పారవేసుకొన్న
 ను, లుటిక్కిట్టు సరిగా కొనకపోయినందువల్లను, కలుగుచుండుగి
 లు, విప్లవము, యాత్రాతరుల భరించవలెను.

భోజనము:—దివసములకు రెండు స్నానాల భోజనముమాత్ర
 ము కంపెనీవారి భోజనశాలలలో విస్తించుటకుగాను పూర్తి యెన
 యూరింగు 60 అడుగుదీర్చియుండుటకు అంగీకరిస్తామి. భోజనము
 యెత్తముగా టిక్కెట్టుకొనివచ్చితి కు 25. ఇదిగది యెక్కు రూపా
 గలూరమాత్రమే సరిగ్గా లాభించుటచేసింది. మిగతాము వినియోగవస్తువులు వేళ
 వేళగా విక్రయించుట వాటివల్ల మిగిలుతూని వ్యర్థాహారముమాత్రము
 విస్తరించును. అందుగా, ఉప్పు, నీరు, గొడ్డు, పులుసులుటలు, పులి
 సోరము మొదలగునవి ఏమిటా కావూట తినువారికే భోజనము
 1 క రు 0 5-0 అయినవారికి మాత్రమే భోజనశాలయందు వడ్డించే
 యును. టిక్కిన క్యాండియరులో భోజనము 1 క 0-8-0 ఎనియినవార
 లు పుచ్చుకొనవలయును. యెత్తముగా యాత్రకంటకు భోజనపుటి
 క్కిట్టుకొనుట లాభము. భోజనములేదువిస్తూటలకు తిరిగి పొమ్మ
 పాము ఇవ్వవలెను. ఫలహారము, కాఫీ, టీ, వర్షురాల కెప్పటి
 కప్పుడే ధరచెల్లించి కొనుక్కొనవలెను.

ఎప్పటికప్పుడే భోజనపుటిక్కెట్టు కొనుచారు పోర్టుటపూట
 8 గంటలలోపుగా రాత్రికిని పోర్టుటకును కుడి అప్పుడే కొనక

తెను. అటుతరువాత కొనువారికి భోజనములు వేళకు దొరకలేదని విసుగుకొన్న లాభములేదు. వేళకు చెప్పనియెడల నంటలవారికి పండుటకు వీలుండదు. కాఫీ, టీ, స్వల్పాహారములు, కొంచెము చేయబడుచుండుచుగనుక కావలసినవారు ముంపుగా ఏర్పరుచుటకుంచిది. కాఫీ, టీ కప్పు 1 కి దు 0-1-0 తొ॥ పసు ధలహారములు ప్లేటు 1 కి దు 0-1-0 తొ॥ నను అమ్ముబడును.

రైలుమాద్యులు:—చెన్నపట్టణము విడిచినతరువాత జులై 30 వ తేదీని “అర్క్కణము జంక్షను” వద్ద రాత్రి 11 గంటలకు పెద్దబండివిడచి దక్షిణయాత్రలకు 18 దినములముగ్గురు చిన్నరైలు రైలుబండిపై రామేశ్వరయాత్రకుగాను, సామానులన్నియు పుచ్చగా ప్రతివారును తీసివేసి పెద్దరైలుబండియొడి చిన్నరైలుబండిలో నెత్తుకొనవలెను. అక్కడనుండి తెల్లవారునరికి కాంచీపురము వచ్చుదుము. ఫిబ్రవరి 17 వ తేదీని తిరుగుదలలో “కాంచీపురము” వద్ద మరల చిన్న బండి విడిచి పెద్దబండిలో యథాప్రకారముగా సామానులన్నిటితో నెక్కుదుము. అక్కడితో దక్షిణయాత్రలకు పూర్తియగును.

ఫిబ్రవరి 20 వ తేదీని కాంచీపురము వెళ్లుటకు “కాంచీపురము జంక్షను” వద్ద చిన్న బండియొక్కి నెల్లవలసినయొక్కసాగాని, సామానములకు సరివచ్చు సామానులనుయాత్రమే మూటకట్టుకొని వెళ్లి తిరిగి రావచ్చును. పెట్టెలు, యితరసామానములు ప్రతిమకాములో వలెనే రైలుబండిలో ఉంచుచువచ్చును. బండి కంపెనీవారి కావలెనాలో ఉండును. సామానులకు భయముండదు.

ద్వారకావగరము, వెళ్లవలసినప్పుడు మరల, ఫిబ్రవరి 28 వ

తేదీని “చిరాంగము” వద్ద మూడవ దినముల ప్రయాణమునకుగాను పెద్దరైలుబండి విడచి చిన్న బండిలో అవసరమయిన కొలదిసామానులను పట్టుకొని వెళ్లి తిరిగి రావచ్చును. “పరుమపాడీ” లో విలసిన “చిరాంగము” వద్ద సహితము పెద్దరైలుబండి మనసామానులతో వేదియించును. రైలుమార్పునిలనినచోట్ల వియోగావున ప్రయాణికులు గమనించవలెను.

నిబంధనలు. (రూల్సు) జనవరి 27న తేదీని బోర్డుట 10గం. 30 ని. లకు సరిగా వాల్తేరునుండి స్పెషల్ ట్రెయినిగా బయలుదేరును. టెక్నెట్లకు పూర్తిగా సామ్యుచెల్లించిన వారందఱు లచ్చటనే బండియొక్కవచ్చును. తేదీ వారివారి సౌకర్యప్రకారము మామూలుటాగిలోలో చూపివలసిన బండిఆగుచోట్ల ఆయావేశలకు బండియొక్కవలెను. ప్రతిద్విస్తేషనువద్ద బండి ఆగదుగనుక ముందరిగా తెలిసికొని తమకు చేరువ ప్లాస్టేషనులో వేశకు బండియొక్కవలెను. ఎక్కడనుండి బండి రెండ్కివను, దిగినను, పూర్తి యెనటెక్నెట్లగున రైల్వేవారికి ఇచ్చుకోవలసియుండును గనుక అవిషయమైతూరూపి టెక్నెట్లులు జాగ్రత్తువలసిన లాభములేదు. తిరుగుదలలో ఆంగ్రికులు ఫోర్టీ డెవలప్మెంట్ బరంగపురగమొనలు ప్రతిపెన్స సెషన్ల వలన ఆంగ్రికులు దిగి యాంటి కేగుటకుగాను బండినిలువఁబడుట గనుక జాగ్రత్తనుగల ఆంగ్రికులవారు రావక్కరలేదు. సింగిల్ వలసినచో ఆంగ్రికులు దిగుచో వారు భోజనపదార్థాయములు యెవఁయినవి స్వేచ్ఛముగా చూచుకొని వారియిష్టమున చ్చినప్పుడు విశ్రాంతిగలముగాని, మణియొకచోటికిగాని, వెళ్లవచ్చును. కాని, స్పెషల్ బండి లచ్చట నిలవయుండదు. వాల్తేరు

మార్చి 27 న తేదీని 10 గంటలకు ప్రోక్టరు చేరిగత ప్రియంగా
ము పూర్తి యెనట్లు భావించుకొనవలెను.

రేట్లు. రూల్సు.

మూడవతరగతి నిండు టిక్కెట్టు 1కి రు 125-0-0
(ఇద్దరు కూర్చుండు స్థలము)

మూడవతరగతి అర టిక్కెట్టు 1కి రు 62-8-0

రెండవతరగతి నిండు టిక్కెట్టు 1కి రు 240-0-0
(పూర్తి యెన పెట్టుచువు)

రెండవతరగతి అర టిక్కెట్టు 1కి రు 120-0-0

మూడవక్లాసు టిక్కెట్టు 1 కి రు 25 చొ॥ నును,

రెండవక్లాసు టిక్కెట్టు 1 కి రు 50 చొ॥ నును,

అరటిక్కెట్టుకి అందులో సగముచొ॥ నును అర్హమును ఏమి
ముందుగా చెల్లించిన సందర్భమాలిది. ఈయన టిక్కెట్టులకు కేర్లు . రు.
వరి 20 వ తేదీలోపుగా చేరువైన బుకియర్లకు దావాకాగాని, ప్రి
యముగాగాని, “జి. కె. మంగిరాజుగారికి, పుల్లయ్యలూరి ప్రియం”
క్రియినే నర్వీనకంపెనీ, విశాఖపట్నం” అని ప్రాపించి నెలకొని
రకీతులు పొందవలెను. అదావుచ్చు సొమ్ము రకీతుతో యీగెంపవ
యాత్రాపుస్తకమున్ను, పూర్తి యెన టిక్కెట్టుపొమ్ము చెల్లిగెంప
చానిరకీతుతో టిక్కెట్టున్ను కేంటనే పంపబడును. ఆలస్యయెన
యెడల కాలయాపనముచేయక బాలులుబాగ్రీసే నంగతులు తెలుగు
కోవలెను. టిక్కెట్టుకొన్నవారికి పుస్తకము ఉచితముగా నివ్వబడు

[illegible][illegible]

అంతఃకాలములలో నున్నప్పుడంత నమనోహముగా నిక్క-చోట నులము యేర్పాటు చేయబడినది. టిక్కెట్లు ఏర్పాటు పూర్తిగా అమృతముగనునో అప్పుటియందీ టిక్కెట్లు లభింపరావు. అందుచేత (తేదీ) నిర్ణయములేదు. అందుచేత చాలమంది నుండులగు నిండు టిక్కెట్లనుగూడ మోటుపాముగోయుచుపోయి, అప్పుడునుగూడ టిక్కెట్లు అభిలాషిలగు ప్రతివారు పొందరను. ఈ ముంగిటి.

రైలునిలుపుచోట్లు. బాణీయెక్కువగుగాను, అమృతపుట్టి, పంపి, పామర్రుకోట, నిజామాబాదు, నీలూరు, నెలవూరులు అన్నియొకటి మే యూస్టేషన్లుగానుగూడ కట్టినిమిషములు నిగ్రహము నీనుక నిండు టిక్కెట్ల చేతునగామున్న ప్రయాణికులు నేరకువచ్చి అందఱుగూ వచ్చును. టిక్కెట్లుగలకు పూర్తిగా నిమగ్నమైయుండినప్పుడు అంతటిలో బాణీయెక్కువచ్చునని ఇదివలెనే ప్రాప్తియొచ్చును. అందుచేత పామర్రునుగూడ మరొకటిగానుగూడ అక్కడ నిండు పామర్రు తొందరయుండదు. కానలసియున్న అన్ని టిక్కెట్లనుగూడ పూర్తిగా ముందుగానుగూడ చెల్లించి రైలునింజీ కానలెను. చేయింపు అంతఃకాలము. లేదా “విశ్వరాథ్” (Viswanath) విశాఖముగూడ అని మాకంపెనీకి “కులిగా”ము పని భోగ్యులైయుండును. అందుచేత ముందీ రైలుచేయివచ్చి పూర్ణయంతా టిక్కెట్లు ఏర్పాటు అనుచుకొనవచ్చునుగూడ మాకేవాసి వాటిని అడయవలెను. మాకుగూడ నీవారి నిగ్రహము రక్షితులేనిదే మాకు నిమగ్నమై చెల్లియు నుండును. కనిపించినట్లు యేరనీదు మాచించినను అంతఃకాలము. కనిపించినట్లు ఇప్పుడులేనిచో కారణములు చెప్పనవసరము లేదు. టిక్కెట్లు పోలేయకపోవచ్చును. ఇచ్చినను, రద్దుచేయుట కని కారణముగలదు.

వర్వదినములు, పండుగలు.

జనవరి 30 తేదీ. పండుగముగను, విజయదాసు, తిరుప్పల్లక్కోనే,
పాశ్చాత్యపాశ్చాత్యుల గుణియండు.

ఫ్రెబ్ర 1 ,, పాశ్చాత్యులకు - చెంగల్వట్టు (సెక్రీఫ్ట్సు).

,, 6 ,, ధర్మరక్షణము - రామనాథపురిము, (నర్సి
రెంగునము, పవనామోరములు).

,, 10 ,, ముగియము. పనియోగి, రామేశ్వరము.

,, 11 ,, తమిళ పండుగముగను. శ్రీరంగము, జంబు
కీర్తనము.

,, 22 ,, పాశ్చాత్యులకు - నాథాత్మ్యంబుకములు.

మార్చి 9 ,, పాశ్చాత్యులకు - గోపిందాస్యనామామ
పురా ల్పందానములు.

,, 11 ,, పాశ్చాత్యులకు - ఫిల్లీ.

,, 27 ,, తెలుగుపండుగముగను 10 గంటకు
వాల్తేరు.

ముఖ్యము గుణియండు: — పూర్ణ యాతా పృథ్విరాము, నో
టిసులతోను, పైకుగెనీతోను ప్రకటించినప్రకారము అన్నియు
సరిగా జరిగియుటకు తగినయోచనలు కై త్వకంపనీలవారితో
శ్రద్ధగా చేయబడినప్పటికిన్ని, ఏకారణములచేత ననా, కైలుపృ
థ్విరాములో ఎట్టిమార్పులుకలిగినను, పృథ్విరాములు, అటంక

ములు తటస్థించినను, ఇబ్బందులు, నొప్పినికలుగులు, నోవెట్ల, జిగ్గులూటలు, పాదములు, జుట్టలు, కలిగివను, ప్రయాణము - కారణముచేతనైన నా వెనుకబడి యుండిపోయినను, శరభాత్మములు తాళి స్వేషతోల్పియుగా వర్ణింపకగపెను, విశాఖాత్మములు, వాగు ఎంతమాత్రము సౌస్థులున్ను, జవాహరాత్మములు, వాగు పూర్తిగా ప్రయాణము నిలుపుచేయులనివను, వీరీ మోక్షాత్మములు, కారణము లేకుండున కలిగినచో ప్రయాణమును నిలుపుచేసెము, వీరీ నీహార్మములు, యాశంపేషానికి పూర్తి గావించును. ప్రయాణములో లక్షణములూర్పులు, లాగా లక్షణాత్మముల నిలువని లనివమార్పులు, ఎవ్వరికి చలియకునన పూర్వము నిలువకును తటస్థించెచచ్చును. ప్రతిహాములకును స్త్రీలు బాగులజేసు నీరని ముందరు వీరి నిదువములకు పూర్వము లక్షణాత్మము ప్రయాణములను నిద్రముగా నుండువలెను. అంతేగాని స్త్రీలు బాగులుజేయున్న జంతులును లంజ్లలో పరిగా మన్నాలో లేకో భూమిలను వీలును దు. ఏర్పాటులు, మూర్పులు, ఇబ్బందులు, నొప్పిచుకులు, తరములు, ముగియూర్పులు, చలిగ్రామములు ముగియించిగియియై యియై యాశంపేష మనేజరుగాలైదు ముగియి. అచట బావిరాజువంతులు, బి. ఏ., గారితో తెలుగు కొనవలెను.

ఏమకాములో బండియెక్కినను, బండిదిగినను, పూర్తి నైపుణి. క్షిప్తుసామ్మ వేళకు చెల్లించవలెను. రైల్వేకంపెనీలవారు తిలుగు గాతనికచేయుచుండురుగనుక, ప్రతివాదును మేము బోచేయు పరియై. బి. క్షిప్తును తిలుగుచే మూపుచుండువలెను. అంతేగాని,

ఎక్కడను ప్రయాణమధ్యమున, ఇచ్చివేయరాదు. వనమయమున
 పను టిక్కెట్లు ఆముఖము నిలుపుచేయబడవచ్చును గనుక కా
 లమునగు టిక్కెట్లుకొని స్థలము రిజర్వ్ చేసుకొనుట మంచిది.
 సేవకుల అభిరుచులలో పరుగెత్తుకొని వచ్చువాడు అశాఖం
 గముచే తిరిగి పోవలసివచ్చును.

అహమ్మది ఇల్లించిపవారంబలు వకాలములో పూర్తిగా టిక్కెట్లు
 నాము ఇల్లించి దయచేసి వేరవ సరిగా కాము ఎక్కడలందు
 కొన్న స్థలముకడ సిద్ధముగానుండ వేయించువాము. ముము జూబు
 లు సంద్రాయలేనది కనపట్టకొని యునుకొన్నలేదు.

ఇట్లు విన్నవించు విధేయులు,

"పూర్ణయాత్రా సెషల్ ట్రైయిన్
 సర్వీస్ కంపెనీ,"

విశాఖపట్టణము.

హిందూ దేశ యాత్రా స్థలములు.

రాజమహేంద్రవరము.

గోవావరీ పుణ్యపరీతరమువలనల యాపురాతన వగరము తో
 కునుకరాగలగు రాజరాజవరేంద్రుఁడు మున్నగుగల ఆంధ్రరాజు
 లకు విరూపము రాజధానివగరముగానుండెను. ప్రవరాగ్రామనివం
 తి వచ్చిలముగల ప్రసిద్ధిగఁడు సారంగధరుని చరిత్ర మందె తెలిగి
 పడె. మహాపరిమిదివంపల నెనత్వరములక్రిందట రాజమహేం
 ద్రవరము వరిపాలించి రాజరాజవరేంద్రుని పుత్రుఁ గిసారంగధ
 రుఁడు. రాజరాజ వే గాణుసేనులు భుంజిగఁబుజివజెనుక నితఁడొక
 సిద్ధపుత్రుఁడును మహిమచే నమ్మజివెతె గాల్గుచేతులు మొలకెతెత్త
 నాథుఁగానుండి సిద్ధులతో కలసిపోయిన క్షలము సారంగధరుని
 మట్టమిది విలుగఁబ యెన్నది. ఈతఁడొక తెలుగువ్యాకిరిఁడు
 నొకసెను పుచ్చునురు.

శిలుగివ గొప్పసింధిమని నిన్నుకఁచుముగా వగవలవల్లను
 చివ్వఁబుచున్న ఆంధ్రమహాభారతము మొదటిమూలంపరివ్వముల
 ను తొలిస ప్రిభుత్వతిగన్న పన్నయభిప్రాయుఁడని నిలువఁబుల ఆం
 ధ్రవిదూగి బ్రాహ్మణుఁ డి రాజరాజవరేంద్రుని యాప్తావకనిం
 న్మఁడ. శిలుగకపత్తిము కట్టుదిట్టముగా పవ్వనంపుటియొవర్చి
 బు వారుతో నితఁడే మొదటివాఁడు. ఈతనిప్రఖ్యాత భారతకవిత్వ
 మువలన రాజరాజవరేంద్రునకు పత్తిర్తిగలిగెను. ఈకవీంద్రుని
 పాగ్లపారిచేతను, గొతమీజుగతరంగములచేతను, సారంగధరుని
 పుణ్యచరిత్రాప్రపంచివలనను, రాజమహేంద్రవరము ప్రఖ్యాతి వ
 హించినది.

తొమ్మిదివందల మైళ్లు ప్రవహించి పై భార్యముగన్న ఇచ్చట
 గోదావరపై మరితన సునూరు లెక్కమైయున్నాడు. హిందూవేళ
 మన వింత పెద్దపంతులతెక్కేలేవు. ఇచ్చటనుండి గోదావరినదిలో
 ఎడవలపై చుట్టలు భూమివలనగానీ కేటరానగదా. 1939 న ను
 వత్సరము నుండి నెలలో గోదావరిపుష్కరినాడు. గొప్పనీళ్లుపడ్డవి
 న మిఠాయిలు పేలుచువలన నదిగిరి.

ఇచ్చట గోదావరినొడ్డున గోటిలింగములుచుట్టించి, పూర్ణ
 మలలో పేర్కొనబడిననూ గోదావరిలో పూజనూనానింది, మా
 ర్గింజేయదేవాలయమున పూజలువల్చి, నేళకు స్తుతులుచేసి పే
 ర యాత్రికుల బౌద్ధింనుచున్నాము.

కాశీగంగ రామేశ్వర మెవ్వరయిన నీసుకొనిపెళ్లుచున్నయెడల
 గోదావరిలో కొంత కలుపు నాచారముకలదు. అట్లుచేయనియే
 డల, గంగచెల్లెలు గోదావరినించి యుత్సాహమునబోయి నీలు
 వై దిన చెంబులలోనుండియెవను నీలుకువది వానిగా ను
 వుదురు.

చెన్న పట్టణము.

ఇరుదియేను చదరపుమైళ్ల నిర్మింనునది, లయచుట్టలకు
 పైగా జనసంఖ్యయుగల నుదరాభివృద్ధిగదనను చెన్న పట్టణ
 మున చూడవలసివదింతలు, విశాలోన్నగమున పౌధములు, నే
 లొనొందముగాఁ జూడదగివల్లనగులు, ముంగువనెక్కేకలవు.
 చిట్టచుట్టమున నచ్చటచ్చట యన్నిచాతులవారిని నేతములు

గలవు. స్వేచ్ఛలో తొలియిరుదిలువు రాయపురమును స్వేచ్ఛను చెన్నపట్టణములోనిభాగము. ఇది కమ్మవస్తుబాహుళ్యము కనుచేరువ. ఇచ్చట నుండి ట్రాముబండ్లలోను, రైలుబండ్లలోను, పురమంతయు జాచుటకు చౌకగావచ్చు రావచ్చును. అచ్చటికి చేరువగానున్న “నీవ్ స్టేషన్” నుండి విద్యుచ్ఛక్తి చే వసువలదు “ఎలక్ట్రిక్ లైయింగ్” వ్రేలి 20 నిమిషములకు బయలుదేరి 18 మైళ్ల దూరము వరకు “తాంబరము” నెలకు పోయిరావచ్చుచుండును. ఇది చూచుటకును, ప్రయాణముచేయుటకును, వింతగానుండును.

ఇంత పెద్దపట్టణముగా త్వరితగోచరిగ “మదరాసు” ని నిలువలదు నీచెన్నపగరము, ఇచ్చటికి సుమారు 300 సంవత్సరములక్రిందకు జాలరిపల్లెగానుండునన్ను నింతగాఁజూచును. అంగ్లేయవర్తకులు ధర్మాల నెంకటాద్రియను తెనుగు వారియొద్ద శాశ్వతకౌలుగా విప్పటి కోటగలస్థలమును పొంది, వానితండ్రియగు చెన్నప్పచేరిట సవేనపగరమును కట్టుటచే చెన్నపట్టణమును పేరుపెచ్చెను. ఇప్పుడిది యాంగ్లేయప్రభుత్వమున కాయువుపట్టువంటిది. 1689 క్రీ. శ. నాన తుంగభద్రానదీతీర విజయనగర సామ్రాజ్యాధిపతియగు శ్రీరంగరాయుడు చంద్రగిరికోటలో ధర్మాలనెంకటాద్రి చే వాంగ్లేయవర్తకులు పొందఁబడిన స్థలమును స్థిరపరచి “ఫ్రాన్సిస్ జే” యను వాంగ్లేయునకు భోర్తుపంటజాతి కోటను కట్టుకొన ననుజ్ఞ యిచ్చెను. అస్థలమే యిప్పటివిజ్ఞాంభునీతియందున్న పట్టణభాగము.

ఈపగరమున యూరపీయన్ కంపెనీలచే నిరాశల్లుచున్న మూలముతోడు, హిందువులముఖ్యవర్తకస్థలములగు, “ఎన్నేచేడ్,”

“చీవాలుబాదుకోలే,” “జాగ్రత్త” యిందు, పట్టెళ్ళ, పాపాపాపాలు
మొదలగునాది విశాలభావములచే న్యుత్పత్తయ్యేదమున “మూలము
దు,” ను, ప్రాసెస్సివ్గాలేక, సెలెక్టుగాను, కర్మాత్మక ప్రాసెస్సి
వగుట నవర్త మొందుచుండును, పాదసాధనాదులందుగల “ప్రొసె
క్టివ్” లాది విలువలను, నిర్వహింపజేయుట, అనేకవిధముల నుండి
మొద “భియానాభకర్ ప్రాసెస్సివ్,” “జాగ్రత్త,” మొదలగునాది “సె
లెక్టుగాదు,” మొదలగు సత్వోత్పత్తి పట్టణము “పద్ధతిభూతము, విశా
లు, చూచి యూహించుచుండును.

[illegible]

సుందరీమణు లందందు కార్నాడకను, గుఱపుబండపైని, మోటా
రుబండపైని విహారార్థమచ్చటికి పోలిదినము సాయంత్రసమయ
ముల విచ్చేసి ముచ్చటగా గాన్పించుచుండురు. చెన్నపట్టణ న
ముద్రదీత రామచీయక మనవ్యసాహస్యముగా నుండును.

నీపిల్లు పార్కునందు 116 యకరముల స్థలములో వింతరక
ముల పుష్పచాటికలు, వృక్షజాలములు, జంటి పక్షి పరీసృవనం
తకులు మొదలగునవి కలవు. కళిబర పరిరక్షణ స్థానముగు
“మ్యూజియమ్,” గ్రంథాలయ రాజమనఁడగు “కాన్సి మె
రా” బ్రెజి, కకరకముల సాహస్యవస్తువులవస్తువుల “మూర్
మర్కెట్,” కూరలు, పుష్ప, దినుసులన్నియు నమ్మిడ్డిగా జొర
కు కొత్తలుచానిది, పట్టణమధ్యమున నచ్చటచ్చట గనబడు,
మనో, కలకావాలీ, నవమయెన్వెడ్డు, నీర్, మొదలగువారి
స్వయాన లోహప్రతిమలును, పార్కులనఁబడు, పూలమొక్కలు,
అరుగులు, జెంచీలు, నీటి యంత్రములుగల ఉద్యానవనములు,
వింతయు, నానందము, చూచుటకు గలిగించుచుండును. విశాల
మగు పెద్దకొల్ల గలిగిన యీ మహావనగరము హిందూదేశమున
పెద్దనగరములలో మూడవదానిగా గణింపఁబడుచున్నది.

ఇచ్చట ట్రాముబండ్లు, బస్సులు, చౌకగా నుండుటచే ప్ర
యాణీకులు రక్కినబండ్లవారిలో బేరములు వాగ్వాదములు నలు
పును కాలయాపనము చేయుటకంటె, వీటిలో దూరప్రదేశముల
కు సులభముగా వెళ్లిరావచ్చును. విద్యుచ్ఛక్తిచే నమవలకు
రైలుబండ్లు పట్టణమధ్యమున, నీవ్, ఫోట్ర, పార్కు, ఎగ్మోరు,
గిండి, మొదలగు స్థలములకు ప్రతి అరగంటకు ప్రభ్రమండును.

ఈరే లుబంతి ప్రథమంబియ్యనను విక్రమమయము (మిమిక్)
కన్న పొచ్చుగానుండును. చెన్నపట్టణమున విరిగిగా గిన్నెము
ప్రతివస్తువయు కొని యుత్తిమిని సొమ్ము వికేమముగా వెచ్చిను
రాదని పొచ్చుగించుచున్నము.

కాంచీపురము.

చెన్నపట్టణమునకు నుత్తరాంధ్రమైత్తి దూరములోనినను, గల
చి, కంబరం, (బంగారుపగరము) అను నామాగిరములగుల
కాంచీపురము పురాగా పసిదమై నప్ప పుణ్యనగరములలో యా
త్రికులు సంవర్షించు వానియందు మొదటిది. దీనినే దక్షిణ కాళి
యని యందురు. ఇది రే లుప్తేమనువకరమైయు దూరములో నున్న
ది. ఇందు నగరములనేకము కలవు. కాళిఖండమున శ్రీనాథుని
సప్తపగరములఁగూర్చి యిట్లు వాసియున్నాఁడు.

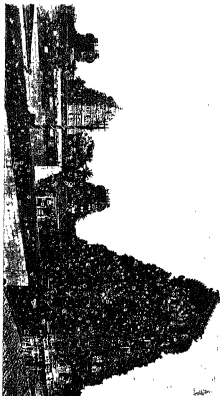
తే. గీ. ఉజ్జని, కాళి, మాయ, అయోధ్య, కాంచి,
మధుర, ద్వారక, యనెడి నామములు గలిగి
పట్టణములేమఁ గీర్తి సంపదపహించు
మహిత కై వల్య లక్ష్మీక మందిరములు॥

పృ. 48

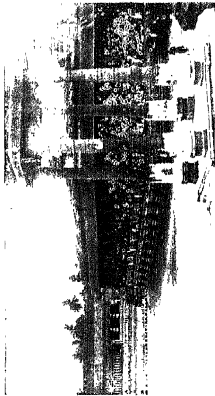
హరిద్వారమునకు మాయానగరమని పేరు.

ఇచ్చటగుల అనేక దేవాలయపుష్కములపై నక్షిణ హిందూ
దేశ పూర్వచరిత్రము శిలాక్షరరూపమున ఫలకములపై విక్రమ
బడియున్నది. నై నా యాత్రికుఁడగు హ్యూక్ క్లాప్ గే. క.

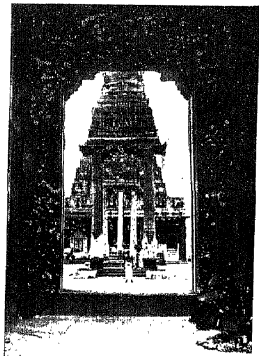
కామోల్, దేవి ఆలయము, కాంచీపురం.

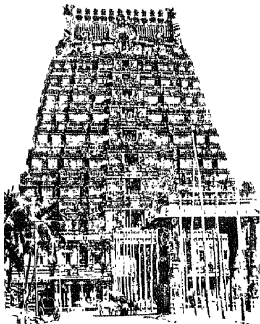
ಪ್ರಾಚೀನ ಸ್ಮಾರಕಗಳು, ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ.

దేవాలయముఖద్వారము,
విష్ణుకండి.

ఏకాంబరేశ్వర, త్రిమూర్తిన గుర్తించిన 'పూర్వము,
 ఇంకా చీకట్లు ఉన్నాయి.

ఎరుమిదన శత్రుబాహున సీసగరమును బాచి అప్పటి గొడ్డవర వి
జృంభణముమీగుచ్చి వాగ్దేను. గొరవ బుద్ధుడీనగరమున మ
తచ్రాతము గావించెను. బొడ్డు నివ్యాసీయును భర్మపాలుడీనగర
మున బద్ధించెను. బొడ్డు మతానెలంబగుడును అశోకచక్రవర్తి
యొనగరియును జనేక స్థూపములు నిర్మించెను. ఇచ్చటనే మత
చ్రాతాకుడును జగద్గురు శ్రీ శంకరాచార్యులవారు హిందూమ
న పరమమును పునరుద్ధరించెను. దివకేశవాలయములు రెండును
గల గుహ సగరము రెండు మతముల వారివి గౌరవనీయుము.

ఇచ్చటి పునర్విర్రాజ కొలెక్కమునుబట్టి హిందవి లిల్చిక
ప్రపంచతి హుచ్చుగా నిర్మింపబడినది. సగరమునగల యనేక
దేవాలయములలో ఏకంబకనాథ, కామాక్షి, వరదరాజుల దే
వాలయములు ముఖ్యములు. సంస్కృతముపొడగునను అప్పడ
పురం దత్తవెమునిదోర్పట బరగుచుంట్లేయును. “మే” నెలలో
చగిగు శ్రీ నగవగావస్తామి గరుడోత్సవము మిక్కిలి వర్మనీయ
యైనది, గొప్పగను జరుగును. చుట్టుప్రక్కలనుండి విచ్చు వేన
సేన చక్రవర్తు, భక్తులకు, ఉత్సవదినములలో సహితమిదోర్పట
తగినంత వివరింపదు. చాల వ్రతములు, మండపములు గలిగి,
ఇరుప్రక్కల కొబ్బరిపెట్ట నీడలో విశాలవీధులుగల బాగుగా ని
ర్మింపబడిన యొ సగరము వర్మనీయ రామాయకముగా నుండు
ను. మిక్కిలి వేసవిలో సహితము నిండుగా బలపెప్పుద్ధిగల తల
కనుచీదేవాలయ ప్రాంగణములయం దందముగా నుండును. పం
క్షతోటలు, తోపులు, నీసగరప్రాంతమునగలవు.

పెద్ద శంకరము, చిన్న శంకరము, నవి రెండు భాగములుగ
ల యొ ముద్దనినీవత పట్టణమున గలి వేల జనముగలదు. ఇట్లాన

గృహనిర్మాణ నిర్మాణశ్రమకు పై నుంక పెనుమాట్ల, పైలానువాధే
దేవాలయములందు ప్రసిద్ధులుగా నిలిచినారు. పైలానువాద
ధని దేవాలయములన్నిట మిక్కిలి పెద్దది. అందుగల నిర్మాణపు
కాణ్య, నిలాళానుమములవలన పురాణ నిర్మాణ విలాసముచేరినట్లుగాను
కూర్చులుచుంటే యీ దేవాలయము ఎరిగినవా ఎరిగి వర్ణించెదా
గ్యమయినది. కంచుయందుగల కామాగ్ని, ఎరువరణులదగ్గర
మీనాగ్ని, కాళియందుగల విళాలాగ్ని, మున్నగు నిర్మాణశ్రమ
ని చెప్పుచుచుగాని, స్థలవేళాభేదములబట్టి భూమియందుగల నిర్మాణ
నేకాని, శైలకన్యకయొక్క శైలే యీ మూలనిర్మాణము చెల్లుచు
యూహించుచున్నాము.

పైలానువాధే దేవాలయములోని లోగము నిర్మాణశ్రమలను
బ్రహ్మిణిగిరివలన చెందలింగములలో నొకటిగాను వ్యవస్థించినారు.
ఉన్నతమైన యీ దేవాలయగోపురము విజయనగర విమోచనా
ధిపతియగు శ్రీకృష్ణదేవరాయలచే నిర్మించబడినది. అందు పై
కిని పైచరాల్ ఫిరంగిగురున బెట్టులు గొప్పించును. ఇచ్చటి శివేశ
దేవాలయములందున్న స్థలపురాణములు చదివి శ్రేణులగుట శ్రద్ధ
ము తెలుసుకోవగును.

ఇచ్చట దేవాలయాలవరణములో నొక పెద్ద మామిడిమామి
క్రింద శివునికొరకు ఒంటికొలుపై నిలచి పొద్దునోడలి తిడుచు ప
యచున్నట్లు నిలాచరిమి గలను. అచ్చట ప్రతియేట పుష్కరము
ను, దానిదీగల నాలుగు పెద్ద కొమ్మలు, పులుపు, పి, మిడు,
చేడు, గల నాలుగుకకముల పండ్లు పండువది చెప్పవలెను. అందు
వంగియున్న యొక పెద్ద కొమ్మక్రిందహారీ చెట్టునకు ప్రసన్న
ము చేసినయెడల పాపములు పోవునని నమ్మకము.

చెంగల్పట్టు.

ఈ పేరుగల పట్టణానికి ముఖ్యపట్టణము. పట్టణమును, పాలాదువ నియము, రైలుస్టేషనునకు కరమైలు దూరములోనున్నది. ఇచ్చట సత్రములయగలవు. చుట్టును కోంజిలు, మధ్యను నకోవరములుకలిసియున్న యీ ప్రాంతమున పలువారు కరమయ్యును. పదునైదవ శతాబ్దమునాటి విజయనగర చక్రవర్తుల కోటదిహ్నుము లందగు గొప్పదిహ్ను.

ఇచ్చటికి శోన్షుద్రిమైల దూరములోనున్న “తిరుకలిపురము” ది ిలువలకు పట్టితిగమునకు బాక్కులు, కప్పులు పోవుచుండును. ఇచ్చటగల తామరదిశోధనలకు నీదేవాలయము మహాదురైయవేల సంవత్సరములనుండియున్నట్లు విశ్వాసం చేయుచున్నది. నైలాన పద్మతిథిభాగములలోనొకటి భాగవంతునిచే పట్టినదేశమునకు కేరళదేశము ప్రవేశిగల కలంకదిన్నకొండ కథారముపైనున్న తిరుకలిపురదేవాలయము చూడసాంపుగావుండును. ఈ దేవాలయ గ్రాంతిమున మునిపుంగవుల యవతారమని తలంపఁబడు రెండు గరుడమగ్గులు, పురావరమునకును నిలకఁబోయియున్న కవరాష్ట్రవేళ నప్పుక నిలకగించ విచ్చేయును. ఈవేళవేలవంశస్థురమయినది గాన. ముగ్గురే యట్లు వచ్చుచున్నదియు, చెరువొకప్పు మొచ్చు రావనియు, వినిపిగిల పురాణప్రసిద్ధమున శ్రీరఘహిమ కన్నులారక జూరకదగినది.

సమగ్రోపురమునది ిలువలకు “మహాబలిపురము” చెంగల్పట్టునుండి పదుమూడుమైళ్ల దూరమున్నది. సముద్రస్థాంతమున ఆ

యందు తారిత్రకములును, తీరమున నొకదేవాలయమునుగలవు. అర్జునుఁ డచ్చోట తపస్సుచేసెనని చెప్పుదురు.

చి దంబ ర ము.

చెన్న పట్టణమునకు 181 మైళ్ల దూరములో స్తేషనున కర్జునులు చేరువగా నిరుపది రెండువేల జనసంఖ్యగల చిదంబరహరిముగలదు. ఇచ్చట ననేక సత్రములున్నవి. ఉచితముగా నీచిదాశాహ్వానము కీర్తనయొడల భోగముపెట్టుదురు. గాత్ర పలలో బాణీతిరుమా జనము, చీశంబరులో ఆరుద్రాదర్శనమునకు ఉత్సవముల నుచేసితి నములు జరుగును. ముప్పది నలువదివేల జనముప్పుడు యాత్రలకు విచ్చేయుదురు.

ఇచ్చట శివ, విష్ణు, దేవాలయములు రెండునా కల చేరువననే గలవు. ఇచ్చట పంచలింగములలో ప్రధమగణ్యముల అశాశిలింగమున్నదని పురాణప్రసిద్ధి. లింగమున్న దన్నవైపు నోచుచు నిలిచి కలెఱచేయఁబడియుండును. లింగదర్శనము కావలెన్న నేల నీని చేయుదురుగాని, అచ్చట నేయియు కనిపించదు. అశాశిలింగము స్థూలదృష్టికి కనిపించుటెట్లు? అచ్చట నొక శిలాశాసనముచూపుము కనంబడును. దీనిచే చిదంబరహరిహస్యమని బాబునిగా చెప్పుదురు.

ఈపట్టణమధ్యముననున్న దేవాలయము 40 యశ్రమముల విశాలభూమిపై నిర్మింపఁబడియున్నది. నాలుగైతెన పాశ్చికార్పుగోడ బ్లిగ్గవానిచుట్టు నింకొకటికలవు. రెండవపాశ్చికమధ్యమున నహి

సౌమంటపము, కపకకాసారము, శివునివాహనమును మహావంది, చిన్న దేవాలయములు గలవు. మూడవప్రాకారమున మహాలక్ష్మి ఆలయము, పాగ్వశీదేవిగుడి, రథము, మంటపము, చాలిడి, మొదలగునవి గలవు. వాలుగవప్రాకారములో సుటరాణ శిఖామణియగు శివుని తొండవిగ్నహేమము కలదు. పెరుమాళ్ల కోడలయనుచు నిస్సౌలయమహాదేవస్వరూపము కలదు. ఇచ్చటనే మూడవజల గడే తొండని నిలువించుచు మహాగిరికే విగ్రహముకలదు. ఇంతగిరికేని విగ్రహము హిందూదేశమునందెచ్చటను లేదట.

“స్వస్తివళ” యను అంగణమున కిరీ స్తంభములుకలవు. స్వస్తిశిలాద్వితముగానె వర్ణ్యుని యలంకరింపఁగలదున్నది. “కపకవళ” యు అంగణమున వచ్చటి శిలాస్తంభములయందు చాళీ, చాళ్య శిలాల్పై స్త. పుణ్యము గానవచ్చును. వాట్యశాస్త్రమున హిందూదేశము 108 సాత్యవంశర్షములు ప్రాచీన గోపురములయందు మిక్కిలి స్త. పుణ్యముగా నుండునని. శామ్మివళ తామ్రామరాణి కట్టించులందున్ననని యచ్చటి శాంతిఫలకములు పరిపరిగఁగఁ జరియఁగలను. చిదంబరమున దేవాలయములన్నియు కోనేటిపట్టును నిర్మింపఁబడియున్నది. పట్టణమంతయు దేవాలయములచుట్టును పరిగియున్నది. అనేకసత్రములును, చాలవిశాలము పెడల్పును గల దీధులు నిందుగలవు.

కొత్తగా అన్నామల్లె సెట్టిగారి మూదార్యమువలన విజృంభించిన గొప్ప స్థానిక విశ్వవిద్యాలయమగు “అన్నామల్లె యూనివర్సిటీవిద్వింగు”, రైలుస్టేషనువకు చేరువగానున్నది. ఇవిచూచుట కాస్తాదేశకముగానుండును.

కుంభకోణము.

అరువదివేల అనాథాగల పురాతనపట్టణమును పరివేరించుచు నావేరివది కెండుపాయలకు మధ్యనున్నది. పూర్వమునప్పుడు కోరరాజుధానిగా నీవగరము ప్రకాశించుచుండెను. ఇది విద్యాభిగతి మది ప్రసిద్ధి. అద్వైతమతసిద్ధాంతప్రకటకుడమి పార్థివోహ్మణులకు జై వతమునంటివాఁడు నగు శ్రీజగద్గురు శంకరాచార్యుల వారీనగరమున రసమతిప్రచారము గావించెను. తంజావూరు లోనిది యొక పెద్దపట్టణము.

రైలుస్టేషనున కొక మైలుదూరములో నగరమున్నది. ఇచ్చట కావలసినన్ని సెలములున్నవి. శంకరాచార్యులవారి మహాసములము, మఠీకొన్ని సెలములందును బీఠబోధ్యులగు భోజన విచిత్రముగా దొరకును.

కుంభకోణమున కంచు, రాసి, ఇత్తిడిసామాయిలు విక్రమము. బ్రహ్మాత్మవ మిచ్చట్టణమున ఏత్రైవరి, మూర్త్యు, వీధిత్, నెలలలో, సాకంగపాణిపావడి, కుంభేశ్వరస్వామి, సక్రపాస్వామి, రామస్వామి గుడులలో చేయబడును. 19కికి వ సంవత్సరములో మహామఘమును గొప్పయత్సవము పండ్రించునంతప్పరముల కంక సారి జరుపబడును. రామస్వామి అలయస్తంభములపైని విష్ణు మూర్తి దశావతారములు కడు నిపుణముగా చెక్కబడియున్నవి. లోపలి దేవాలయపు గోడలపైని రామాయణ కథావృత్తాంతమంతయు శిల్పవ్రతిమలుగా చెక్కబడియున్నవి. ఇరువదియవ రముల స్థలములో మహామఘ సరోవరమున్నది. ఇచ్చట ఏత్రైవరి నెలలో స్నానోత్సవము జరుపబడును. మహామఘసమయమున

వారుగై మలక్ష్మిల జనదానకోవరమున స్నానమాచరించు. బృహ
స్పతి సింహులగ్నమునఁ బ్రవేశించినప్పుడీ మహామఘము జరుపఁబ
డును. ఇది పూర్ణిమా దినమంటున జరిగినది మిగుల ఫలప్రదము.

పంచెండేళ్లకొక్కసారి మహామఘ సమయమున గంగానది
యొకకోవరమున ఆంధ్రాద్వీపమున పవిత్రతగావించువని ప్రతీ
తి. భక్తులనులవభూయిష్టమగు జలమందు స్నానమాచరియ విను
గున విషహింసకొనక సంశ్చిత్త హృదయులై కావేరినదిలో వెం
టన స్నానముచేసి బహిరింతర్మలివములను వదిలించుకొందురు.

ఏషీణ హింహాదేశమందెచ్చోటను గానరాని బ్రహ్మదేవున
కాలము మోతుంధికోణమున మాత్రము కలదు. ఇచ్చట సుమా
నదనదివారుగు దేవాలయములు కలవు.

త ర జా వూ రు.

తరిజావూరుపల్లెనగరము. ఇచ్చట కట్టబట్టలు, తివాచులు,
నేరెడినులు, బంగాళు యిగువనులుచేయుదురు. చోళవంశీయుల
గు నిలోత్పలగరాజు లీకగరము సుమారు వేయిసంవత్సరములు
పరిపాలించె. సాయక రాజులు కొంతకాలము పరిపాలించిరి. విజ
యరాఘవనాయకుడనురాజు, యుజ్జముచేయుచు, ఓడుదునని నె
శయముకగిరినమిటనే శక్తిప్రసాదేత జనానాదిక్మకుండునట్లు,
దిలివేర్చించి రావశ్రీలనంపటను లగ్నికాహుతిగా నొనర్చి తా
ను యుద్ధములో మడసెను. ఇది బాష్పిలియుద్ధము, చిత్తూరు
ముట్టదీని బ్రహ్మదేవయ్యది. సుమారు మూటమున్నది సంవ
త్సరములక్రిందట తరిజావూరు, ఇంగ్లీషువరిపాలనముక్రిందజేరినది.

తాంబూన్ అను రాక్షసుని విష్ణుమూర్తి ఉపమాత్మకముగా పాటించు తనపేరు 'శాశ్వతకళా' మంచువల్లీధరగమనకు తలచుకొని పామకరూపమైనందున అది శాశ్వతము, విష్ణుమూర్తి వాని కడపాటా రిక మన్నించి యుట్లుగా మించెనట. ఇచ్చట ప్రతిరోజున 'హాలో ను' పెద్దయంత్రవలన బరుగునవ్వ జేసేకేసుంటు ఉంటుంది. పుట్టు యుడుడు. శాశ్వతకోటరుట్టును 15 అడుగులయెత్తుగల ఎర్రకోట ముప్పుగుండలును, చుట్టును 15 అడుగుల లోతుగల మూడు 'నెత్తు' పొడవున కంపకము పూర్వముగర్భగమనము. ఇచ్చట శాశ్వతము 3 డిరేగా ముద్దవినీచలోవాతు ఆశోచమట్టిలో చుట్టునుగల కంపకము క్రమక్రమముగా కప్పించుచుంది.

ఇచ్చట బ్రహ్మాశ్వరస్వామిగోనల చాలపెద్దది. శ్రీ. శ. 11 న శతాబ్దమున చోళరాజును రాజరాజులకేంద్రమున నీవని నిర్మింపఁ ను. ఈతఁడును, ఈగదికుమారుడగు రాజేంద్రరాజును, పాకుపర్యాయము శాంపీపురగృహనిర్మాతయగు నీడేవాలయము నిర్మింపఁ పానికి, భూదానములు, సనము, రత్నభవిత నమ్మపామింపులుగ, కానుకగా నిర్మింపజ్జా దేవాలయమునందున్న శామమూలలో ప్రాయఃబడియున్నది.

ఎత్తయిన గోపురములతో విరాట్లలు నీడేవాలయ గోపురమున నొక పెద్దనందికలదు. ఇంతపొదివిగ్రహ మొకొకరకాదు. పుట్టుగా నిర్మింపఁడు. వల్లచలుమూలలో నిర్మింపఁబడిన 'బుచ్చా' శివలింగమువారడగుల పొడవును, పుట్టింకఁబడులయెత్తుగా, ఏడడుగుల అడ్డుకొలగయుగలిగి, ఇరువదిరైతులున్నుల బరువున ఉన్నది అందవాడేయఁబడెను. కొంతకాలమునాటి నంది పెరుగుచుం

దేవని ప్రజలచే నమమానింపఁబడుచుండ, నొక బుద్ధిమంతుఁ డీ పండిత్యుడును కలపై నొకమేకు దిగగొట్టగా అదియొక లాసంది పెరుగుట మానెను.

ఈ వేవాలయములో నొకచోట పెరియనాయకిలమ్మలో అను పేరున పార్వతీదేవియు, నింకొకచోట చండీకేశ్వరయ్యయగు గలరు. పండుగయుత్సవాదులలో నాట్యకలైలు వృత్తగీతాభినయములు నల్పు మంటపములు గలవు. దక్షిణముఖముగా ప్రతిష్ఠింపఁబడిన దక్షిణామూర్తి గుడియు నీదేవాలయమునందే కలదు. పొగపైస సుబ్రహ్మణ్యదేవుని కోపెలయు, సుహామంటపమునందలి సుహారాస్త్రిరాజుల చిత్రప్రతిమలును కూడదగినవి. అలంకార నిర్మాణ సాంకర్యమున నిచ్చటి సుబ్రహ్మణ్య దేవాలయము, దక్షిణదేశమున నుప మహాకాంపంగలిగినంత బాగుగనే నిర్మింపఁబడినది. ఇహాననే పండితుఁడు నాగ్రినియున్నాఁడు. అప్పటి శిల్పనైపుణ్య విలసన మిచ్చటికిని నేచే చిత్రించినంత స్ఫుట నూత్న శిములలో నీదేవాలయమున శిల్ప విద్యాప్రాప్తిగము కూపట్టుచున్నది. ఇచ్చట నొక ప్రసిద్ధిద్యానమును, మందిరీటి సరోవరమును గలవు.

తంజావూరునందలి కోట మిక్కిలి పురాతనమయినదని స్పష్టముగా తెలియఁగలదు. ఇందలి దర్బారుహాలులో తెల్లచలువతాతితో “స్లాబ్సును” చే నిర్మింపఁబడిన రాజా శివాజీ ప్రతిమకలదు. సభ్యులను పౌష్పరించుకై వడి చేరులుతోడించి నిలచివట్టి ప్రతిమ నిర్మాణంపఁబడినది. శివాశరాజునకు కానుకగా నొసంగఁబడిన లాఠ్ఠ నెల్పుగాలి ప్రతిమ రెండుకటి కూడవచ్చును. ఢిల్లీ

చక్రవర్తి యుగం బొరలగడేబుతో పోరాడిన నెవ్వరినెవ్వరినీ యూ
తరపు కారును.

[illegible][illegible]

ಮಾನ್ಯ ಸಿ.ಎಚ್.ಎಸ್. ಶೇಖರ್ ಅವರು ಈ ವಿಷಯವನ್ನು
ಪ್ರತಿಭಟಿಸುತ್ತಿದ್ದು, ಇದರಲ್ಲಿ ತೊಂದರೆಗಳಿಲ್ಲವೆಂದು

ఇచ్చట వనేకపత్రములుండుటచే యాత్మికుల శిబ్బందియుండదు. జలతాగులు తేదారువనియు, ఇత్తడివనులును, చెక్క-చివువనియు విచ్చట చేయఁబడును. తెప్పత్సవమునఁబడు పండుగి పత్తివత్సరము బవవరి, ఫిబ్రవరినెలలలో జరుపఁబడును.

మీనాక్షి మందరేశ్వరుల దేవాలయము నాలుగుగోపురముగా నో విరాజిల్లుచు వయనానందహాయకముగా నుండును. కమలన రోవరము, సహస్రమంటవము, గజేశ్వరిగ్రహము, స్తంభములపై చిత్రింపఁబడిన జాతివిగ్రహములు, మిక్కిలి భావోరంజకములై యుత్సాహజనకములుగా నుండును. విశాలమగు వహారిమంటపము తిరుమలనాయకునిచే కట్టించఁబడినది. మందరేశ్వర మీనాక్షివివాహ మచ్చట ఏటట ఏప్రిల్ నెలలో నుత్సవముతో గావింపఁబడును. తిరుమలనాయకుని విశాలమగు కోటలో నిప్పులు గనర్పి మెంటువారు కోర్టులు పెట్టియున్నారు. ఇది గొప్పవృద్ధములుగల చూడఁబడిన భవనము. తెప్పకులనును నరోవరమున నుండురిలో తెప్పత్సవము ప్రతిసంవత్సరము వతిసాగముగా గావింపఁబడును.

రామనాథపురం, దర్శశయనము.

ఇదియొక జమిందారీపట్టణము. రామనాథపురమునకు “మంగై నగరము”ని పేరుగలదు. స్త్రీమనఃకు బహువమిషమున నగ్రములును, స్నానమున కనేకతటాకములు విచ్చటగలవు. దీనికి తొమ్మిదిమైళ్ల దూరములో “శిలకరాయి” అను నముద్రతీరపురము గలదు. అచ్చట ఇసుకమేటలలో రోమక, చోళ, పాండ్య, దచ్చి,

ఇంతోనానాది, నానాములు దొరకుటచే, పూర్వకాలమునుండియు
సీతీరమున దొకావ్యాపారము జరుగుచుండెనని యాహింస
నచ్చును.

రామనాథపురమున కాదుమైళ్లదూరములో “తిరుప్పళి”
యందు విష్ణ్వలయమొకటిఁబడు. ఇదియే దృశ్యమునము. ఇచ్చ
టికి మూడుమైళ్లలో అదిసేతపున్నది. శ్రీరామచంద్రుని లంకా
విజయమునకు నైత్రీయాత్ర సమపునస్స దీర్చోట విడిసెనని
పురాణప్రతీతి. దర్శనయ్యపై శ్రీరాముడు సవరించియుండుటచే
నిది దర్శనయవయినది. ఇచ్చటనే సమస్తమిచ్చి శోచగించి శ్రీ
రామమూర్తి విల్లెక్కుపెట్టుటనలన, రక్షాపిరుడు భోషిల్లును
శ్రీమన్నారాయణమూర్తి పాదములపై వ్రాలి శరణుజొచ్చెను.
అచ్చటనే దేవాలయము నిర్మించఁబడినది. ఇచ్చట చక్రలీలము
న స్నానముచేయుచుంటు.

తై నక్షేత్రమును “ఉత్తరశోకమంగ” యనుగ్రామము రామ
నాథపురమున కేడుమైళ్లదూరమున సముద్రతీరముననున్నది. మంగ
గేశ్వరస్వామి నామమున కీత్రని సుందరవ్యరూప మిచ్చోటనున్నం
దన యాత్రికు లావిగ్రహముఁ దర్పించి తనియుచున్నారు.

సవపాపాణములని పాథారణముగా పిలువఁబడు “దేవీపట్న
ము” ఇచ్చటికి పదిమైళ్లదూరముననున్నది. సముద్రతీరమునకు
సుమారు నూరుగజముల దూరమునఁగల సవగ్రహములను నిరూ
పించు సవపాపాణశిల లిచ్చోట గలవు. రామేశ్వరమేగు యా
త్రికులందఱి సవగ్రహపూజగావించి సంతోషింతురు. ఇది తీర్థాప

రులందఱు తచ్చక వేదంపడగిన శ్రీశ్రీమః. ఇచ్చట “మహిషా సురమర్దని” అలయమన్నది.

రామేశ్వరము.

రామేశ్వరమునందు హిందువులు వసించుటకు శోభన్వి సత్రములుగలవు. వీరివైభావ్యాదులకు అహల్యానాయి హోల్యాదు, కొచ్చికోరాజా, రామనాథరాజా, వెంకటరాధ్రగార్ల సత్కీర్తనలలో ఉచితముగా భోజనములు పెట్టుదురు. రామవిఠ్ఠలాచార్యుల సత్కీర్తనలలో సన్నిహితులవారికి భోజనముచితముగా నొనర్చుదురు. పుణ్యక్షేత్రము, కొత్తమైలులోపుగానున్న యాదిత్యవగిరికి సమీపమధ్యమున రామేశ్వరము లంకపై నున్నది. ఈలంక ఇరువదియైదు మైళ్లపొడవును, అందెనిమిదిమైళ్ల నెడకు ఆరుమైళ్ల వెడల్పుయగిగియున్నది. తక్కినపొడవు నున్నముగా తోరణలనున్నది.

చుట్టునుగల తూర్పు, దక్షిణ, పశ్చిమ సముద్రసముదాయమున నూర్యోదయ సూర్యాస్తమయ సమయములు దిక్కిలి విశిష్టముగా నుండును. శ్రీరామచంద్రమూర్తిచే పువ్వానగవీరగాంచి, రామనాథపుర సేతు పతులచే నిర్మింపఁబడిన రామేశ్వరమంసలి గొప్పశివాలయము భరతఖండమునందంభులను బ్రభావనహించియున్నది. ఇచ్చటి శివలింగప్రతిష్ఠయు శ్రీరామూదే గావించెను. రామాయణప్రసిద్ధమయిన యాదిత్యక్షేత్రమునకు ప్రతిహిందూ మతస్తులందఱి జన్మపార్థకము గావించుకొనవలసినదని ముఖచేయుచున్నాము. ప్రతిదినమును యాత్రికులు హిందూదేశమునంద

లి చూడవలయుననిపించి నహికము కను ప్రయాణముతో సుచ్చరి
 కిరచ్చి రామేశ్వరస్వామివర్చనముచేసి సంతోషభరితములు నిర్వ
 యు చూడగలము. గర్భగుడిలోనున్న లింగము ప్రతిదివము కాళి
 నూడినొచ్చిన పావన గంగాజలములచే సభిపే కము గావించబడు
 చును. ను. భూదేవతలు భవము పెచ్చించి యాశీర్థములను పంపి
 హించుచుండురు.

మహారాజులు, పాపంశంలు, భవసంతంలు, సగు పాదు చిరగా
 లుచుండుని రామేశ్వరగా పునర్జన్మింప కల్గి జనాహారి యా రామే
 శ్వరస్వామి కపరిమితముగానుండురు. రత్నాభరణములు చూడవ
 యెన్న ముంబిగా పేవాలభూభూకారులతో మాట్లాడి కొంచెము
 తుమింప సేసిగది లంబాజ్ఞ పొందినయెడల చూడబడును. అంద
 మగు లుగాను, పండితములగు భరించిన పై పతాన్వయము
 లు చూడవలసివచ్చి. సేతు లంబాజ్ఞముల రాజులగు రామే
 శ్వరస్వామి నిర్మించి భవసంతం.

పేవాలయములోనికి గొప్పపు పావన పరీక్షేమునగుల మం
 దిరములు నిర్మించి గంగవృత్తావహముగా నుండును. పరీక్షేక్
 వానములు పావనపేదించి బంగారుపల్లకీతో నివసించుచులు నిర్వ
 యుతో సాగేగింతురు. రామేశ్వరమున నిర్వయము సాగేగింతురు
 లు బయటలగుచుండును. అంత నెలలో అది లంబాజ్ఞ పంపి
 నుండు పెద్దయెత్తినము జరుగును. చాలమంది యాత్రికులవలన
 చేరుదురు.

శ్రీమంత్రి పను గాగ్రహములను రావలనిలంపిన పాపలేశమును
 గడిగివేయుటకు శ్రీరామచంద్రుడు లింగప్రతిష్ఠ గావించినందున

నచ్చేటనే ఇచ్చుట దేవాలయము నిర్మింపఁబడినది. ఈ దేవాలయమునకు రెండు మైళ్ల దూరములో గంధమాదనమని పిలువఁబడు చిన్న కొండగలదు. దానిపై ని శ్రీరాములవారి పాదచిహ్నములుగల దేవాలయమొకటి కలదు. గంధమాదనమునకు చేరువగా ననేక స్నానకుండములు, నీటిపట్టులు, గలవు. పెద్ద దేవాలయముపొంగల నూతులలో స్నానము చేసినట్లే, యీ నీటిపట్టులందున హితము యాత్రికులు స్నానముచేయుదురు. ఈ చిన్న కొండపై నుండి చుట్టునుగల నమ్మద్రమున, ధనుష్కోటియు, మనోహరముగా గర్వింతును. రామేశ్వర దేవాలయముపహితము ధనుష్కోటినుండి ప్రస్ఫుటముగా గానవచ్చుచుండును.

కోబ్బురిచెట్ల నీడలమధ్య వందమగు విళాలమైన కోట్లలో విరాజిల్లు నీ చిన్న నగరము ముదాపహముగానుండును. ఇచ్చట నీటి గొట్టములనగా కొళాయిలు గలవు. బజారునందు, కూరలు, ఏస వర్గములు, చిన్న చిన్న వస్తువులు, పాత్రసామాను, రామేశ్వరపు చెంబులు, దొరకును, వ్రాసీడ్డిగన్న రామేశ్వరపు తాళిచిప్పలు ఇచ్చటనే దొరకునని వేరుగ వ్రాయనక్కఱలేదు. ఎన్నోరకముల చిన్న గవ్వలు, పెద్దగవ్వలు, శంకములు, గజ్జలు, మొదలయినవి దేవాలయమునకును దూరములలో విడివిగా దొరకును.

రామేశ్వర దేవాలయములో నొక-చోట సేతు మాధవుని నేర్ప భావమున ధనుష్కోటినుండి పట్టుకొనివచ్చిన యిసుక మూటగట్టుకొని, అరుణలలో కాశీయాత్ర గావించుమని ఆత్రుతగల యాత్రికులు ప్రమాణములు గావించుదు. ఓక్కొక్కప్పుడు, సంపాదించుచున్న కొన్ని కలుగుటచేత యాత్రాపై రాగ్య పరత్వమున జేసి

పా భక్త కోటి ప్రహరణీకములు సరవేర్చుటక చింత కలుగఁజేయుటయుఁ గలదు. కాని, మన పూర్ణయోగాతాపరులందఱు నిష్ఠులయముగా బట్టి ప్రతిష్ఠను గావింపవచ్చును. లేదా ప్రతిష్ఠను పలువకయే వలనప్పునగల దై విచింత యచిరకాలములో ఫలములు గావింపవచ్చును. ఇచ్చటినుండి ధనుష్కోటికి పదార్థాలు పోవుచు వచ్చుచుండును గావున యాత్రికులు తమ యిష్టమువచ్చినప్పుడు కావలసివచ్చు సాధులు పోయి రావచ్చును. పూర్ణయోగా ద్వేషక ఆచ్యుతకోకసారి నల్లి తిరిగి రామేశ్వరమువచ్చి యానాఁడే శ్రీరంగమునకు బయలుదేరును.

ధనుష్కోటి.

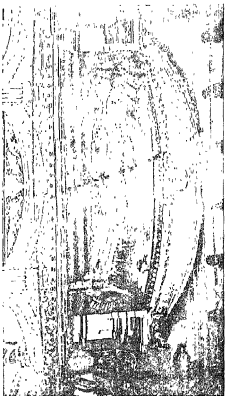
ఇది రామేశ్వరమునకు పదునొకండుమైళ్ల దూరములో నున్నది. రామేశ్వరపులంకికు విల్లు కొనవలె ముంటనుబట్టికాఁజోలు ధనుష్కోటియని పేరు వచ్చినది. రామేశ్వర యాతాపరులు సేతు విష్ణునము విచ్చూపి లేచువలసియుండును. తూర్పు దిక్కిను జల రామలిచ్చోటనే కలియును. సుమారు రెండుమైళ్లనుకలో ఒకటి నఁగాని సముద్రస్థాయిమున కనువుపడదు. చాల దూరము నీటిలో ఒకటినుగాని తగిలంతలోఁను లేనట్లు కనిపించు నీటిరము ప్రమాద కరము గనుక యాత్రికులు జాగ్రత్తగా నుండుట మంచిది.

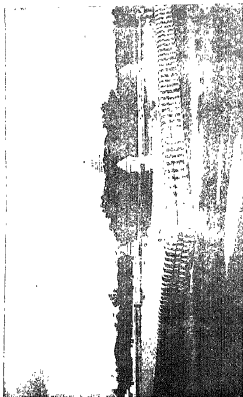
ధనుష్కోటినుండి లంకకు స్త్రీమరుద్దేని రెండుగంటలలో పోవచ్చును. ధనుష్కోటినుండి “తలై మన్నారు” అను లంకయందలి తీరగ్రామమునకు 32 మైళ్లు సముద్రయానము. స్నానానంతరము

దాసభర్తృవిధులు నడచి, లంక (సీతోను) నుండివచ్చి దొంగిలించి దాసుచున్న స్త్రీమర్ల నుండి తిగుచున్న జనము వెంటనే లాప్రతి వేది యున్న రైలుబండిపై వెళ్ళి ప్రయాణముచేయు విధము కనుగొనుచు, మరల మన పూర్ణయాత్రా స్పెషల్ బండిపెట్టి రాను శ్వరమున నొక్కవారి దిగి విధులు నిర్వహించుకొని, శ్రీరంగ శ్రీత్ర ప్రయాణోన్ముఖులుగ యాత్రికులు సిద్ధపడవలెను.

శ్రీరంగము.

శ్రీరంగదివ్యశ్రీత్రము కావేరీనదీ మధ్యనందలి లంక. ఏలీ తరేళమున మిక్కిలి ధనవంతమున దేవాలయములలో నొకటియగు విష్ణువరాహ రూపమయిన శ్రీరంగనాథస్వామి కోవెలకు చుట్టును నప్తప్రాకారములు నందే శ్రీరంగవనగమును ఉన్నవి. పల్లవామాయుట్టును నున్నతములును నుండరములు నగు పద్మనాభుగోపురములు కన్నులపండువ చేయుచుండును. అనేకనందల సువత్సరములక్రిందట నిర్మించఁబడిన నప్తప్రాకారములలో మొదటి ప్రాకారపుకోడ నుమారియదియొక్క లంకను మొత్తంగలిగి ఆరడుగుల వెడల్పుగలిగిన మంచికాళికట్టడము. ఒక్కొక్క ప్రాకారమధ్యమున విశాలమగు నొక్కొక్కవీధి నలువైపులను గలిగి గోపురద్వారములద్వారా దానికిలిగి మిక్కిలి విశిష్టమైన పట్టణ నిర్మాణకౌశలమును వెల్లడింపఁగలదు. యుద్ధసమయములందీర్చి కట్టబిట్టములుగల దేవాలయదుర్గములను ముట్టడించి జయించుట మీగుల కష్టము. అయినచ నప్తప్రాకారమున తాత్వికకృత్య ప్రతిమలతో సహస్రస్తంభముంటున మలరాదుచుండును.

[illegible]

దేశంబరు నెలలో వచ్చు పై కుంభ యోగావసానం శ్రీరంగము న మిక్కిలి గొప్పయుత్సవము జరుగును. వాఁడు సుమారు లక్ష మంది జనసమూహముతో క్రిక్కిరిసియున్న దేవాలయము మిక్కిలి ఖచ్చిని పురిగొల్పుచుండును. అనేకలక్షల విలువగల శంగనా ఘని వజ్రసూక్తికాది నవరత్నజవాహరి కన్నలు మిరుమిల్లుగొల్పుచుండును. ఉల్బసమున సూర్యోంపుదివసులలో తీక్ష్ణమైన న్నిజలము తోసికీ నోనిస్తురు. అప్పుటిలో మంచి రాఁబడియుండును. 1875 సం॥ 11 రి శేషుండైన నవ్వు మెయ్యదుచక్రవర్తి శ్రీరంగనాథునకు కానుకగా నొసంగిన బంగారుపల్లెగము పదిలముగానున్నది. లంకాపదియగు విభీషణుండు శ్రీరంగనాథునకు సేవించిన స్వతాం దియు గిల్పకారుఁబాగవీరయందు గెల్పఁబడినటుగా చిత్రించి పొం చువనడియన్నాడు.

జంబు కేశ్వరము.

శ్రీరంగమునకు మైలుదూరములో వృద్ధ జంబూవృక్షముక్రిందనున్న జంబుకేశ్వరునిగుడి పంచ ప్రాకారములనుధ్య నున్నది. ఇక్కడ చెక్కడపుపని మిక్కిలి చక్కగానుండును. ముప్పదియ యగులకు పైగానున్న ప్రాకారపుగోడలు మిక్కిలి కాహాశ్యము గానున్నవి. ఇచ్చట రెండు పెద్దవైతములును, పన్నెండు పెద్ద చెలువులు గలవు.

జంబుకేశ్వరముననున్న లింగమునే దక్షిణాదియందు ప్రసిద్ధి గన్న పంచలింగములలో నొకటగు “అష్టలింగము”ని ప్రసిద్ధి. అల్లింగమునగా నీటిలింగమని తుర్లము. పంచధాతవులలో నొక

టియగు సీరిలింగముపై పూర్వమెల్లప్పుడు బ్రహ్మసాంతుతముచేను. ఈలింగము దర్శింపవలెనన్న కొంచెము లోతుగానున్న స్థలముకు వెట్టుదిగి పోవలెను.

శ్రీరంగమువలనె యీ త్రేతమును విక్కిలి గొరవసీయమయినది. అచ్చటికన్న నిచ్చట కట్టడములు మఱింత విలువగలవి. జంబుకీళ్ళరమునకు “తిరువానుక్కోవిల్” అను మఱియొకపేరు గలదు.

ఇచ్చట భక్తిగల యొక సాలెపురుగు ఒకానొకప్పుడు లింగముపై పట్టుబెట్టి తపభక్తిని జూపుచుండ, నట్లే భక్తిగల యొక యేనుగు, సాలెపురుగువనికి గిమిసి పట్టుతీసివేసెను. అంతట సాలెపురుగు కఠితుండమునఁ బ్రవేశించి బాధపెట్టసాగెను. ఇట్లారెండును పోరాడి నేలపై దొరలి మఱియగా వానిభక్తిమెచ్చి వరమిచ్చుచుండెడికి సాయుజ్యమిచ్చెనని పురాణగాధకలదు. కానిపొన్న మహాత్మ్యమున నిట్టి కథయేగలదు. సాలెపురుగువలెనే పొన్నరగ్రామమున కాలసర్వము బ్రవేశించి భక్తిమాత్సర్యమున రెండును పోరాడి మడసి సాయుజ్యపదవి వంటినది.

తిరుచనావల్లి.

శ్రీరంగమునకు దక్షిణముగా మూడుమైళ్లదూరములో, చెన్నపట్టణమునకు 212 మైళ్ల దూరములో నున్న తిరుచనావల్లి ఒక లక్షయు నిరువదితేల జనముగల పెద్దపట్టణము. శివుని తపమునమెక్కిరిచి వరములుబడసిన త్రిపురాసురుని పట్టణమగుటచే తిరుచనా

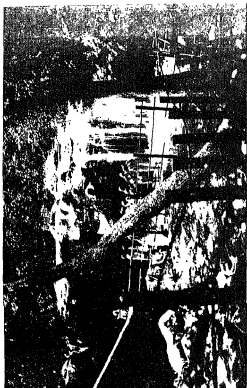

Figure 1. School building.

పల్లియని పిలువబడుచున్నదట. విశాఖపట్టణమును “పై బాగ్” అనుపట్లగానే, అంగ్లేయులు తిరుచనాపల్లెను “ట్రీప్సీ” యని పిలుచుట వాచకయయ్యెను. క్రీ. శ. 11 వ శతాబ్దమున పష్టావ రాజులవాఁడు కట్టబడిన జాతికొండపైగల దేవాలయము చూడఁదగినది. కొండశిఖరమునఁగల గణేశుని దేవాలయమునుండి క్రిందికిజూచిన పట్టణమంతయు మిక్కిలి చక్కఁగాఁ గనుపించును.

తిరుచనాపల్లి పొగాకుచుట్టుకు మిక్కిలి ప్రసిద్ధి. శింపులవ్యాపారమిచ్చట పై నేశస్థులతో బాహుళ్యముగా విరివియైన భారీ వ్యాపారము జరుగుచుండును.

తిరుచనాపల్లికి సంబంధించినది వాఱులైలుస్తేషమున్నది. అందు పట్టణమునకు చేరుకగానున్నది “తిరుచనాపల్లిభోజు” స్టేషను. ఇచ్చటికి కావేరీ ముచ్చాప్రయోలు దూరముండును. తిరుచనాపల్లియందు, వెండి, బంగారు, బిలుగు చెక్కడపునములును, నేల పనియు, జరుగుచుండును. సెంట్రల్ రైలులులో ఉపయోగమైన చాలవస్తువులు నేరసులచే చేయఁబడి అమ్మకమునకు దొరకును. “ఇండ్లైర్ రాక” స్టేషనుచెంత రైల్వేవారి గొప్ప “వర్క్సు షాపు” కలదు. “ఇంక్లనుస్తేషను” చెంత మిలటరీ కంటోన్మెంటుకలదు.

1801 నఁగిన నవాబులతో సంధిగావించుకొన్నందున ఇంగ్లీషు వారిచేతిలో నీపట్టణము నాటిమొదలు చిక్కుకొన్నది. అంతకు పూర్వము చిరకాలము యుద్ధరంగముగా నీపట్టణముండెను.

తిరువణ్ణామలై.

ఇదవది రెండవేల జననపుట్టిన తాలూకామండలము “తిరువణ్ణామలై” అను జనపదనామమునకు చెందినది. దేవుని పాద యర్థము, సత్యకార్యాదు లెట్లయ్యెనది తెల్పవలసినదని పాద్య పలము, రై తేవ్వనేమనకు నుచ్చాప్రహరణమొనర్చుచు నున్నది. ఇందు భక్త్యుక్తిములుగలవు. భక్త్యులగు మూలము భక్తములలో నొకటి యున్నట్లై తిరువణ్ణామ మన నామము (నామము) హృదయలే గవిలెగిమని ప్రతిపాదించెడిది. నీచున అనుభవమును పేరు. ఈరై లున్నేమనకొక మూలమొనర్చుచు నొకటి భక్తియను రమణమహర్షి లాశ్రమమున్నది.

ఇదు నెరిమిదనకే తొట్టయిందనగా చాలకాలమునకును పాదములు “తిరువణ్ణామలై” యందు నున్నవని అనుచున్నది.

తేజోలింగమున్నదని ప్రత్యక్షమైనది. అందుచేతనే దేవుని మిక్కిలి పెద్దది. ఇందు పాలయ విద్యగోష్ఠములు గలవు. పాలయములో నెక్కు శిష్యాభాషణములు నడుచుచున్నవి. పాలయము, శిష్యులభక్తముల పాదభాషణముగలది. పాలయము ల్లు ఇదవదినామమును చెప్పెను. పురుషులభక్తములను పాలయము కట్టించి నది బాసలేయించెను.

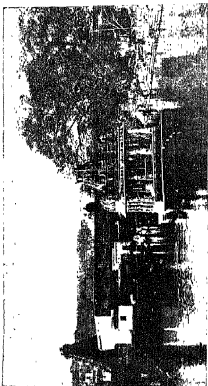
పార్వతీదేవి గొప్పదైవ భోగములుగాలియనుచున్నది. పాలయ మొనయమై యుండెను. అందు కున్న పుష్ప భావములను తేజోమయమొనర్చుచు “తిరువణ్ణామలై” భక్త్యులను పుష్పములలోకమంతయు వెలుగొనగల మునునొక భక్తిగోష్ఠము నొనర్చుచున్నది.

కొండదిగువనుగల తిరుపతి యొక చిన్న వనగఱము. పెత్తనమునుండి కొండయెట్లు చెంతకు రెండుమైళ్ల దూరముండును. మెట్లెక్కుట కారంభించినది మొదలు దేవాలయమువఱకు ఏడుమైళ్ల దూరముండును. శ్రీవేంకటేశ్వర పెరుమాళ్ల సావము తిరుపతి దేవాలయ మేమనోండలపై నున్నది. ఏడుకొండలకును, చుక్కలపర్వతమినియు, మోకాళ్ల పర్వతమినియు, శేషచర్వితమినియు, మొదలుగా గల పేర్లు గలవు. ముందుగా నవరోహణముచేయు మెట్ల వీక్కులి దుర్బటముగానుండును. కొండతెక్కినతరువాత కొంతవఱకు వ ముద్రచేకముగలదు. ఇట్లు గేంకటేశ్వరభ్యాసము గావించుకొనుచు శ్రమదమాదులకోర్చి మెట్ల పైకెగఱాకదురు. సున్నలులు, ధవవంతులు, మరుమారులు, ధవము వెచ్చించి జోలీలపై కొండయెక్కువచ్చును. కాని, జోలీలపై ప్రయాణముచేయువారికి నడచుటయే సుఖమనియు, నడచి కొండయెక్కువారికి జోలీలపై సుఖమేమోయనియు ననిపించును.

విష్ణుభక్తులందఱకు బ్రత్యక్షదైవమని ప్రఖ్యాతినహించి, మొక్కులికి మునుపులు చెల్లించు వారికోర్కెలు, శ్రమలు సిద్ధి, మునుపుకట్టిననాటినుండి కానుకలపై వడ్డీ వసూలుచేయు సామర్థ్యముగలుగుటచే నక్షికానులవాడని ప్రసిద్ధిపడసి, శరీర మావసరోగములను మాన్పు దైద్యుడయి, ఇట్లును ముస్తలు గావించు శక్తి మంతుడయి, నామరూపములు లేనివాడయ్యు భక్తులు భజించు నామమే తనరూపమన్న విధమున విష్ణుదైవమను శ్రీవేంకటేశ్వరస్వామి, నాస్తికులను నహిత మాసికులయగావించు ప్రభావము కలవాడని భక్తుల దృఢవద్ముకము. ఇట్టి తిరుపతివేంకటేశ్వరస్వామి విక్కిలి భాగ్యవంతుఁడు. జనింపారుఁడు. వీరికి

ಶಿವಮೊಗ್ಗದ ಸುತ್ತಲಿನ ಪ್ರದೇಶದ ಸ್ಥಳೀಯರನ್ನು, ಶಿವಮೊಗ್ಗ.

· ① ② ③ ④ ⑤ ⑥ ⑦ ⑧ ⑨ ⑩ ⑪ ⑫ ⑬ ⑭ ⑮ ⑯ ⑰ ⑱ ⑲ ⑳ ㉑ ㉒ ㉓ ㉔ ㉕ ㉖ ㉗ ㉘ ㉙ ㉚ ㉛ ㉜ ㉝ ㉞ ㉟ ㊱ ㊲ ㊳ ㊴ ㊵ ㊶ ㊷ ㊸ ㊹ ㊺ ㊻ ㊼ ㊽ ㊾ ㊿ ·

గల రత్నాలంకారముల విలువ చెప్పుదరముగాదు. వీరిమహిమల పై వర్ణనముగలుగుటచే కోర్కెలు పథలముగావించుకొన్న భక్తుల ప్రతిదరము నెక్కోచోట్లనుండి యాలోచనవిచ్చేసి యావస్థాతిమయ పుణ్యచాఫులమని నలంచుకొనుచుండుదురు.

పట్టణమున కుత్తరముగా నొకమైలు దూరముననున్న కపిలధీరమున స్నానముచేసి యాదెస్స తీర్థవాసులు కొండయెక్కి శ్రీవేంకటేశ్వరుని దర్శించుదురు. లక్ష్మీవారము, భక్తివారములయందు జైవిదర్భనముచేయుచుండుట కలకొక దూపాయచొప్పున పుచ్చుకొందురు. నక్కివారములగుండేమియు పుచ్చుకొనబడదు. కొండదిగువ మెట్లనుండి దేవాలయమువల కేడుమైళ్ల దూరమున నిర్మూర్తీచములు వ్రతిర్రాతియు వెలుగుచుండును గనుక, రాతిచల్లగుంటపై కొండయెల్లు మెట్లుగా యెక్కవచ్చును. చంద్రుడు, కక్తచంద్రుడు భండములపై చెక్కిన పిల్లల యాటబొమ్మలు, రాగి, ఇత్తడితలపై చెక్కిన దేవతావిగ్రహములు, సావతాతిపలకలు, లిడునలియం దవనిమితముగా నొరకును.

కొండపై గల పాషణాశనమును భారయందు స్నానముచేయుదురు. కొండదిగిరినెనుక అలివేలు ముంగాపురము దర్శించుదురు. ఇట్టి పెద్దక్షేత్రములనుండి పెక్కుపంగతులు క్షేత్రమాభివృద్ధిములను బదివి తేలిసికొనవచ్చును.

కాళహస్తి.

కాళహస్తి ప్రసిద్ధక్షేత్రరాజములలో నొక్కటి. ఇప్పుట శ్రీరాళహస్తి కర్వయనకు మహాశివరాత్రినాడు గొప్పయుత్సవము జరుగు

ను. నాఁ గుఱవాపరాగరములు నల్పి భక్తితో సత్కృత్యము జేయు శాశహస్తీ యాత్రికులకు శివలింగరూపధారియగు భగవంతుఁడు శివగుటంగారముని పరమభక్తుల స్పృహమయింప నమ్మకము. ఇతఁడే, వాయులింగరూపమున విచ్చట నున్నాఁడు.

ఈక్షేత్రమాహాత్మ్యమును వెల్లడించు గ్రంథములలో తెనుఁగుభాషయం దుత్కృష్టమయినవి, మహాకవి ధూర్జటి ప్రియగుగు శ్రీ శాశహస్తీ శ్వరశరకమొక్కటియు, శ్రీ శాశహస్తీ మాహాత్మ్యమును మహాప్రబంధమునునై యున్నవి.

కా॥ దంతంబుల్పదనపుడే తనువునం దాహూనియున్న పుడే
కాంతాపంథుము రోయనవృధా జరాశ్రాంతింబు గూనిపుడే
మింతల్లేవ జరింపనవృధా కురువ్వైల్వెల్లగానవృధే
చింతించవృధ సేవజాంబుజములన్ శ్రీశాశహస్తీ శ్వరా॥

కా॥ ఈసంసార వయోధిలోఁబడి మే మీదీది దేహంబుల్ప
వాసల్మానక కేలుచు న్మునుగుచుం బ్రాణప్రాయశ్చిన్మి
యాసంబుల్ శతసంఖ్యలోర్పితమి దేవా! ముహూర్తక్షింది మీ
భ్యానాభ్యంబులు చాలు, నిత్యమభిమన్మాయంబు బ్రా
రిందినది॥

ఇట్టి పద్యరత్నములతో నిండియున్న శతాక్షర సామ్యముగను నీరంకు గ్రంథములు, భక్తిపరులను సారస్వతప్రియులను బదిప యానందింపఁదగినవి.

శ్రీ శాశహస్తీ మాహాత్మ్య కథాసంగ్రహము యాత్రికులను పుగా నుండునను దలంపున వ్రాయుచున్నాము. శ్రీకాఠాయగాంధమున నొక్క శాశసర్పము భక్తితో పాతాళమునుండి దివ్యమా

శిష్యములనుబెట్టి ప్రతిదిన పాఠశాలమునను శిశువియర్జనము చేయుచుండ, కొంతకాలము చదివినెనుక బ్యావరయుగ పాఠశాల మున హస్తీ శ్రేష్ఠముండు శంకరు నద్వైత గొల్వగొనవచ్చి, కేళీ పదిలో పన్నవముచేసి, అచవులు, కొలఁకులు, దిరిసి, మూలూర శాఖలు, తెల్లబామరలు, ఎల్లబామరలు, నల్లకలువలు, గిరికొని వచ్చి, కాశభరియ్యుంచిన ములనుచోసి, తొండముతోఁబీర్చి తెచ్చి బలములచే వక్షిణకైలాసవాఘంజగు శిశునిపేక్షించి, పూజలుచేసి భోక్తృగుంఁడును, ముఖవాఁడు శిశునిదర్శించవచ్చిన కాశవర్షమదిగాంచి అఁకులు, రేకులు దేవునిపై నెవ్వఁబండి రత్న ములను చోసివేసెనోయని కోపించి మరల నెవ్వఁబియ్యట్ల నర్హక శ్చేమలతో శిశుని యర్జనముచేసినోగా రంపకాలచే నెవ్వఁ డి శంభులింగమును గన్పి మృదుసారథ రామగోయక పుచ్చులతాను లను కొలఁగించి యపకృతిచేసెనుని హస్తీయు మనుష్యులలో నిష్క్రి-
లి క్రోధముగల్గించుకొని, ప్రతిదిన మదేదిధముగా కాశమును, హస్తీయు, గాంచి కోపించి యొకవాఁడు, చుదేధము కపుని పూ-
రించువేళ కాశవర్షము గనొప్పటి తొండపు రంధ్రమునుండి గంతా వళ కుంభాస్థల భాగమునఁ బ్రవేశించి లోపలనుండి బాధింపఁదో-
డంగను. హస్తీయు నాబాధకోర్వలక యనేకోపాయములలో చించి నిష్ఫలమని జరిపికొని, పామునుజూచి తాఁబచ్చుటయే
మార్గమని నిశ్చయించి, యచ్చుటకు చేరువఁగల కొండచరియభా-
గంబున నుద్దండచేగమున కుంభాస్థలము ధీకొల్చి లోపలిపాము తు-
త్తునియలుగాఁ గాఁదన కుంభాస్థలమువగిలి ముక్కలై రక్తపుమస-
పుగట్ట నారెండును వత్తు జమే మృతినంది, తమతమ భక్తిప్రధాన-
ములచేతను, మృతిజెందిన స్థలమహాత్మ్యమువలనను నెంటనే

రుద్రగణాకారములు గైకొన, సాత్త్వికరూపేశ్వరు లిద్వరు వారికిఁ బ్రత్యక్షమై మోక్షమిచ్చిరి. కాశమును, హస్తయు, ముక్తివందిన చోటగుటచే శ్రీకాళహస్తీయని సంప్రదేశి మామోతివ్రదప్రాసము దివ్యక్షేత్రమై మంచెల్లముఖతరమున నెలసియున్నది.

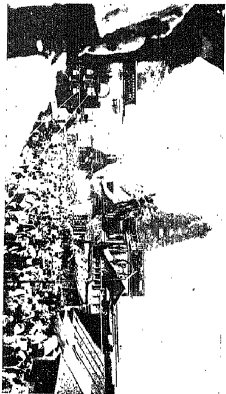
తుంగభద్రానది.

శా॥ గంగాసంగమ మిచ్ఛగించునె మదిన్, గావేరీచేసిరగా
నంగీకారమొనర్చునే, యమువతో నానందముగొందునే,
తంగతుంగ తరంగపొస్తముల నారత్నకలేంద్రుం ఁ నీ
యంగంబంటి ముఖంచునేని గుణభద్రా ముఖభద్రుడవీ॥

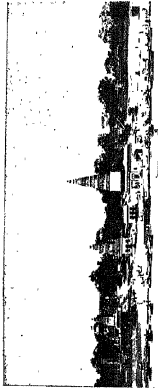
అని పరవశవితాననాథుండగు తెనాలి రామకృష్ణకవి పుంగవునిచేఁ బాండురంగ మాహాత్మ్యమునఁ జాగడఁబడిన తుంగభద్రా నదియందు స్నానము మిక్కిలి పుణ్యప్రదము. తేనాలయములు, కట్టడములు, పట్టణములు, జనపమూహములు జూచి కొంచెము విసుగుడలచే భారవహుమైన మహమ్మద యూరికులకీచోటను, ముందటి మకాముగల కృష్ణయందును, గభీరనదీప్రవాహ జలాన గాహన, పైకరేవుల విజనరామదేయక, మనోహర నృప్తివైచిత్ర్య విలోకన సౌఖ్యములచే, అటు విడుపునలె మనస్సు నిర్మలానందము నొందుననుటకు సందేహములేదు.

ఈ తుంగభద్రా నదీతీరముననే పాశ్చాత్య యూరికుల కమ్మ రానందములు నమకూర్చిన, ప్రఖ్యాత ఉండ్రకవి పుంగవుఁడైన శ్రీకృష్ణ భేవరాయల సామ్రాజ్యమునకు ముఖ్యపట్టణమగు విజ

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

పంజాబీ భాగానది, పంజాబీపురం.

యనగరియు (హంసీ) ఇచ్చటి కరుణాది మొత్తములో నుండెను. ఇచ్చట కిథిలాపస్తలోనున్న యాహుగోవిందమొత్తపుడు మహావైభవముగల పెద్దపగరముగా నుండెను కన్నులార నాచిన పరితేక యాత్రాపరులు వాసియున్నారు.

తొంగిభద్రాపదీ స్త్రీయనకు మహారు తొమ్మిది మొత్త గూరములో “మొత్తాలయ” మొదలు “మొత్తెల్ల” చుండు ప్రభావి విహించిన కామవేంద్రస్వామి గుడి కలదు.

శ్రీ పు.

ముమైగంగోపు శ్రీత్రాజగులలో నొకరియగు మందరీపురి కిరముని బ్రహ్మచారిని చానకభాగమున నామాంజనముగల భిక్షుమండలము చాలమూలము ప్రవహించు నీయక క్షిప్రాదోపంతక తెనుగుదేశ మగును బలచిన శృంగారవిగ్రహు, ఈ శృంగార తేజస్వీయ ను సమీపమవడ గలిగియుచున్నది. ఈవసుల కెందుల గలసి బ్రదేశమున స్నానమాని. శిర్కానుగుకు మిగుల పూజ్యము. ముప్పదియారు పుంభములపైఁ గట్టలయిప దాచుట శృంగార వంతన చుండెడినది. ఇది సుమాభాతగుర్లాంగుల పోడపున్నది. స్నానమునకు భోజనమునకు సదుపాయముగా ఉడిగిరి స్త్రీమనునకు చేరుచుగనె మొదలి ఫర్మకల గలదు.

పండ్ల రీపురం.

కురుకువాడిపండ్లనువద్ద పెద్దబండ్లదిగి కొంచెము దూరములో నేదియున్న చిన్నకైలుబండ్లకై నెక్కి శిర్కయాత్రాపరులు పండ్ల

పురమునఁగల పాండురంగని దివ్యక్షేత్రమహా కేగవలయును. ఇది పాండాలు రాజధానియొనలగు సుతర పద్మిమదేశవాసులకేగాక తెలుగువారికి సహితము గౌరవనీయముగ పృథ్విరాక్షేత్రమహా పండరీపురీశుని సేవలుచేసి మోక్షముగన్లు పట్టవలయునని నమ్ముతాయి చరిత్రమొనలగును తెలిసివడే.

దర్శన ప్సావ పూజనములచేత కలుషములు శోనాః దివ్యక్షేత్రమని పాండురంగమాహాత్మ్యమున నిది శేర్కొనుచున్నది. అంతే రామకృష్ణకవి యాక్షేత్రమునుగూర్చి యాత్మ పర్యాయము వ్నాడు. “అది కల్పంబునందలి పదునెనిమిదవ బ్రాహ్మణులకడ కంటువ శతానందాది బృందాకక సంజోహా శిరస్సుల పూజింప మయూఖాచ్ఛటాటోపాచోప మహాసీయపరగా పురదిగ్రాహులగు పుండరీకాత్ముల పాండురంగా హ్వయంబునఁ నుంపరీతుండని నొక్క భూసురి పుండరీకునకుఁ బ్రత్యక్షులై భక్త ముగ్ధపాతంబునఁ క్షేత్రతీర్థంబులకుఁ బొందరీకంబులన వామనలక్ష్మణబాహు చియా చతుర్భుజాండు నేడు నచ్చోటన యున్నవాఁడు.”

పండరీపురమొక చిన్న పట్టణము. విశాలమగు పెద్ద క్షేత్రములు గలవు. ఇదియొనలు హిందీమాట్లాడుదేశము పౌరసభామండలము. దక్షిణదేశ భోజనమునకు ఉత్తర పద్మిమదేశభోజనమునకు చాల భేదముండును.

చంద్రభాగయను నదియందు స్నానముచేసి కొంచెము దూరములోనున్న పాండురంగవిగ్రహుని దేవాలయమున నింఁ విగ్రహమునకు మొక్కులిడి భక్తులయందానందము నొంద బ్రార్థించుచున్నాము. రాత్రిపూట జరుగు నిత్యోత్సవము నారాత్రి దిలకొ

చి మరునాటి సాయంత్రము రైలుబండియొక్క కురుసువాడీ జంక్షనులెంత విడిచిపెట్టిన పెద్దబండియందు యథాస్థానము లలంకరించి నాకేకాక్షేత్రమునకు, బ్రయాణోన్ముఖులు గొనిలయ్యెను.

నా శి క్ష.

జాంబాయి 117 మైళ్ల కూరములోనున్న యీ పుణ్యక్షేత్రము లచ్చటివారికేకాక మనకును గణనీయమైన ప్రదేశము. రైల్వాలయమున నీచట్టణము రైలుస్టేషనున కయిచాడుమైళ్ల కూరమును నున్నది. ఇచ్చట వ్రతముల పనుపాగులు విశేషముగా లేరీ. నాకేకము, చాళుకీయ, విచ్చట వన్నయూగా బ్రహ్మహంతు నోదాహరణప్రక్కల నున్నవి. నోదాహరణప్రక్క నొక దేవాలయమును, నాగిలిలో పెద్ద గివాలయమును గలవు. మహాదేవరా త్రినాదీ గివాలయములో పెద్దయుత్సవము జరుగును. చాలరుది బ్రతులు విచ్చేయుచును.

నోదాహరణది యాహ్నిశమున పావయ్యదేశమున నిరుకు నలములలో బ్రవహించుచున్నది. రామానుజమున శేర్కోనగరమున గురగ్యావాసమునది కథా ప్రసిద్ధముల నీదియే స్థానమని, యాచ్యోచిన్న చిన్న దేవాలయములు, వృక్షాంతములు, చూచి, విని తెలుసుకొనవచ్చును. శ్రీరామవేదముచేర్చట పెద్ద యుత్సవము జరుగును.

పంచవర్టి.

శ్రీరామచంద్రుడు భార్యనమేతుండై తమ్ములను బండ్లులు నొకొక భగ్యావాసమునకేతెంచి గురగన్తముని సాహాయ్యుడై

పల్లకాలను నిర్మించుకొని యొక కొండప్రక్క గోదావరీతీరమున
కొంతకాలము సుఖముగా కాలయాపనముచేసిన పుణ్యనలమియ్య
దియే. అగస్త్యుడు రామునుద్దేశించి పల్లకాలనిచ్చట నిర్మించవల
సినదని రామాయణమునఁ జెప్పినమాటలివి.

శా॥ రామా! అయ్యది శ్లాఘనీయమా, గడున్ తమ్యంబు గోదావరీ
శ్రీమన్నిమ్మ గదాపు, పండ్ల సుమనోకృందింబు కొల్లల్, ఖగ
స్తమంబుల్ మృగముల్ మహాద్యుతిముఁ గూర్చున్నిచ్చి, లే
చ గరిమలు,
తేనెదాదంబు ఘటించు నీత, నిటకెంతే మూరిమాంగు చుమూ॥

కం॥ బహు మూలభలోదకమై
బహు మృగ సంగర్లమగుచుఁ బంచపటియనక
మహిరిమగు తలము పౌఖ్యా
వహ విటకాకుడలు కెండు పర్తిలు ద్వైన్య
(వాదిలికొలను సుబ్బరాయకవి
అంధ్ర జానీకి రామాయణమనునది.)

పంచపటి పల్లకాలయందు మనోహరాకృతిగల శ్రీరాముని
వసించియున్నప్పుడే, రావణుని యనుంగుతల్లెలగు తూర్పణాఖ రా
మమోహితయై దన్ను బెండ్లియాడుమని బ్రతిమాలుటయు సో
మెక్క లక్ష్మణుఁడా గక్కసి ముక్కుఁజెవులు చెక్కి యనుంగును
దరించేయుటయు సగరజేరినిసంకతియే. దశరథుని మిత్రుఁడగు
మునుపటి గృధరాజు పటభూజముననుండి శ్రీరామునిఁజూచి తన
పూర్వవృత్తాంత మామహాపురుషున కరింగించి స్నేహము పంచా
దిందినదీ పంచపటిచారిత్రమునదే.

సంపదనీయము చేయున నొక చిన్న సగళమిప్పుడన్నది. ఇచ్చట లోయిదు పట్టిస్థిత్వములుంటున్నవే నీవేరు వచ్చినదని, పటవృక్ష ములు సున్నటిమారు చూపించుదు. ఈ పటవృక్షములచేత రెండు దేవాలయములు గలవు. అంకొకటాని లోపలికి పాతాళలోపాన ములుగలవు. ఇందు శ్రీరామ, నీతా, లక్ష్మణనిగ్రహములు దీవ ములవలెలూరన కనబడుదు. మఱదలీ చేరువగా నడక మఠములు, శ్రీరామ కళ్యాణస్తోత్రము వెలుపు దేవాలయములు సవేశము గలవు.

త్రై ల క ము.

చాళుక్యము ప్రస్థంబుకమునును మహాచిరువద్దియైయుండును. యె ట్లొకటిబయ్యలపై నీయి రావచ్చును. ఇది నాకక అల్లాలో నొక గొండుమూ. ఇచ్చటికి చేరువగా నోరావలి పుట్టుకన్దలమున్నదని చెప్పవచ్చును. మఱదలీతియైట్లరాగల యెట్లయిన కొండమీద నొ క సూతము గలది. అది పనిత్రగంగయని యాశ్రీకులు స్నానము చేయుదురు. ఈ కొండపైని కోతూరు మూకలుగానున్నవి. ఈ కొండయందు గుహలలో దివ్యమృదులు గలవని చెప్పుదురు.

కొండ దిగువ గాగ్రములలో నొక పెద్ద దేవాలయము గలదు. ఇచ్చట దేవాలయమున పార్వతీనామని సేవగావించి తిరిగి నాకక తుపోవలెను. ఇచ్చట దివ్యరాశ్రీనామ నొప్పుయుగ్రవము జరుగును.

బొంబాయి.

బొంబాయిమహానగరము హిందూదేశభద్రమునకుఁ బ్రసిద్ధిపొందిన పాదావరము. పార్వతీదేవ, న్యాయార్థము, అంతర్ముఖమున గొప్ప నగరములవలె నాశ్చర్యముగొల్పు నేర్పరిమిది లోకముల మేడలెచ్చటనాచిన నచ్చట గావనిచ్చుచు, విశాలమున పీఠములతో నవనముగా కట్టబడియున్న మిక్కిలి మహోహరము నవనమున గలిగించు నగరరాజము. ఇచ్చట మాడవలసినది, తెలిసికొనదగిన విషయ నెన్నోగలవు. ఈనగరరాజరామేశ్వరమును నిశ్చలమున హమును జూచి యనుభవించి యానందింపవలసినదేగాని నగనా మాత్రమున తృప్తి గలిగించుటలవు. ప్రబంధకవులు నర్తించు పరిసరి దిట్టితోటనుమాత్రమే తీసి కట్టని చెప్పవచ్చును.

చరిత్ర.

ఇట్టి మహానగరచరిత్ర మించుక తెలిసికొని చదువరులు ఈ లోక జాతీయముగ్గులు కావలయునని మాకోరిక. కొన్ని శతాబ్దములుక్రిందట హిందూదేశ భూభాగముతో కలిసియుండి అన్ని పర్యంత ప్రచలనమునలన నేమగివులుగా విడి గుంపుదీసి స్వయము న్ను దీప్తివములే బొంబాయి మహానగరము నేటి స్థలగ్రామము, ఇది మూలమున శతాబ్దములమున చంద్రగుప్తుని యేలుబడిలో కొంతకాలముండెను. పదునైదవ శతాబ్దమునందు హిందూదేశరాజ్యమునకు నులచే నేలలునుచుండి తదనంతరము మహమ్మదీయుల పాలనకుం ద నీయేమదీవులు ముండెను. బుడతగీయలని పరువడిన పోర్చుగీసుల పాలనముక్రింద 1502 సం॥న చేరెను. గుజరాతుదేశపు నుల్లా

ను, పోర్చుగీసువారిలో సంధిగావించుకొని బొంబాయిదీర్ఘములు భాగ్యతముగా వక్షలుకొనెను. అది మొదలు ఆంగ్లేయులును, పోర్చుగీసువారు సీదీర్ఘములకొజకు లగవులుపండుచుండిరి.

ఆంగ్లేయరాజుకు రెండవ చార్లెస్ పకు పోర్చుగీసు రాజకుమారి యగు “క్యాతరీన్ బ్రగంజా” యను నామెను వివాహముచేయు సం దర్భమున పెండ్లికట్టుముగా పోర్చుగీసురాజు 1661 సం॥ జూన్ 23వ తేదీని ఆంగ్లేయరాజున కిచ్చివేయుటకు లండన్ లో పత్రము వ్రాసి మఱి నాలుగేండ్లకు బొంబాయిదీర్ఘములు స్వాధీనముచేసె ను. పెండ్లికట్టుముగా సీతకుబడిన నగరములకుచే బొంబాయి మెల్లప్పుడును నిత్యకల్యాణము వచ్చులలోరణములతో విరాజిల్లుచుండుటయందు దాశ్చర్యమేమున్నది? ఆంగ్లేయదేశమున బొంబాయిలో కాలుపెట్టుదుకో ఆనాఁడే పోర్చుగీసురాజ్యము హిందూదేశమున నరియని పోర్చుగీసురాజువ్రతినది మొదలెట్టుకొనెను గాని విను వాడు లేకరి.

1803 వ సంవత్సరమున గొప్ప అగ్నిప్రమాదము సంభవించి 470 యిండ్లను కాల్చి రేబడిలక్షలు వృక్షముగావించినను వట్లా మందలి ముఱికినందులు పోవుటచే పట్టణాలోగ్యమభివృద్ధిలెందెను.

సిపాయిల తిరుగుబాటుసంవత్సరమున 1858 లో యూస్టిండి యా కంపెనీ అంతమై ఆంగ్లేయరాజ్యాధికారము హిందూదేశము న ప్రారంభమైన మఱి రెండుసంవత్సరములకే మొదటి దూది యంత్రమును, ట్రాముబండ్లను మొదలుపెట్టబడెను. అప్పటినుం డీ త్వరితముగా బొంబాయి ప్రాముఖ్యతగాంచెను. సుమారు మూడువందల యేండ్లక్రిందట బొంబాయి ఒక చిన్న గ్రామము.

అంగ్లేయులచేతబడిన వెనుక అద్భుత ప్రసిద్ధిపొందిన ముగ్గురు హిందూదేశీయగ్రంథాలలో నిది ముఖ్యమైనది.

మంబాదేవిగుడి.

మంబాదేవి, మహాలింగ, అని పిలువబడు భవాని, ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్రమున కర్ణాటకదేశీయ. మంబాగుడేవి అను నామాంతరముగల యీదేవత "మాంబాయి" అని తరువాత పిలువబడుచువచ్చెను. ఈదేవిగుడి, ప్రస్తుతము "విష్ణులియా తుర్మినన్ రైల్వేస్టేషన్" ఉన్న స్థలములో నుండెను. ఆదేవిగుడి చదువూరువ శతాబ్దములో కట్టబడి, 1769 సం॥న అంగ్లేయులచే కట్టబడగా వింపబడినను, స్థలమహాత్మ్యమువలన నేటికీవి వేవనేను ప్రభావశీలమహాదేవత నన్నిజాతులవారును ప్రతిదినమూచోట చేతులను చూచుచే దేవిమహిమ తెల్లడియగుచున్నది.

విష్ణులియా తుర్మినన్.

అందుచే విచ్చట చూడదగిన స్థలములలో మొదటిది విష్ణులియాతలవ్రతర్మినినర ఆమె దేవతసంపత్తిగముల రాష్ట్రమునమున 1887 సం॥న కట్టబడి, యిటీవల వనేకలోపల రూపాయల పెచ్చముపై నభివృద్ధిగావింపబడిన రైల్వేస్టేషను "విష్ణులియా తుర్మినన్" అనునది. ప్రపంచములో శ్రేష్ఠతరముగు కట్టడిమంటలో నిదియొకటి యని ఖండారతరఖ్యాతి వహించినది.

క్రాఫర్డు మా రైట్.

అచ్చటికి చేరువగా, 1889 సంవత్సరమున ఇరుపదిలక్షలలో కట్టబడిన క్రాఫర్డు మా రైట్ అను బంటు కన్నులపంపివగా చూడఁదగినది. పలువిధములగు పండ్లు, కూరలు, పువ్వులు, వెలుదలగునన్ని విస్తృతముగల గుఱుల పేర్ని తీర్చిదిద్దిన యంగళ్లను జూచునేడుక చిరకాలము జ్ఞప్తి యందుండును.

మహాలక్ష్మీ దేవ్యాలయము.

“ శ్రీకృత్యాంకి ” అను స్థలమునెంత మహాలక్ష్మీగుడికలదు. అచ్చట వింతకట్టబాపుమంట రెండుసారులు విడిగి పడిపోయెను. అచ్చట నవమీయ మేష్ట్రై కలలో మహాలక్ష్మీ గనుపించి యా కాలవ యందుగుభాగమున తానున్నట్లు తెలుచగా సంతమ శ్రద్ధ భక్తులతో త్రివిధ తారకన మహాలక్ష్మీవిగ్రహము నచ్చటికి తేరువగా ప్రతిష్ఠించి గుడిగట్టించెను. అగుడియే మనమిప్పుడు చూచుచున్నది. ఇట్లే విశాఖపట్టణమున విజయ నందమగు విష్ణు సంపూర్ణ శిలావిగ్రహము హర్షద్రవ్యలలో నమృతపుత్రోన త్రవ్వయందుగా నందుండి బయల్పడ నుత్సవాదులతో మనవారాప్రతిభ నూరేగించి నత్యవారాయణ స్థానముగు నిమగ్నాంధమై వెక్కిరించ తేదాకీ అట్లే అచ్చటకూడ పూర్వశిలావిగ్రహము బయల్పడి యుండును.

జయో బా రా మ మ మం ది ర ము.

ఇచ్చట నీతా రామ లక్ష్మణుల స్ఫురద్రూపములు 3¹ లో గల యెత్తుగలిగి కాంతిగల చూపులతో విలసిల్లుచున్నవి. రావణుని జంపిన విల్లములు ధరించి, ప్రాణాశీనంతమును విలునగుగల నవరత్నాభరణములు, మేలి వింతరంగుల పట్టావస్త్రములును, భూషణములుగాగ శ్రీరామచంద్రుడు కిన్నులకలంకరగు నీతా లక్ష్మణపమేతుడై యందు నిసించుచున్నాఁడు.

వా లు కే శ్వ ర స్వా మి.

గవర్నమెంటు హానునకు చెంత “బంగాంగ” పీఠినిపని “బంగాంగ” చెఱువునద్ద వాలుకేశ్వరస్వామి గుడిలో ఇసుకలింగమగు వాలుకేశ్వరుఁడన్నాఁడు. అచ్చట పెద్దతీర్థము నొగుచుండును. 15 వ శతాబ్దమునాటి శిథిల దేవాలయముపై 1715 న మరాఠా రామకామత్ అను నతఁడెప్పటినుండి కట్టించినాఁడు. ఈ లొంగునికి లో శ్రీరామచంద్రుఁడొచ్చటకు విచ్చేసినప్పుడు నముద్రాతీరముగా భ్రతిష్ఠగావించిన యిసుకలింగమే యిప్పటికి వచ్చటగలదని ప్రతీతి. అందుచేతనే వాలుకేశ్వరుఁడని (ఇసుకదేవుఁడు) పేరుపొందెను.

త్రిమూర్తి.

అద్వైతపాపానామనీ పేరుపొందిన శ్రీ గుండియను జాతీకిందిగావంగి వచ్చినవారి పాపములు నాశనమగునని యందురు. శ్రీ గుండి చేరునగా బ్రహ్మ విష్ణు మహేశ్వరరూపముల తిరుమూర్తి యాలయము పెద్దదొకటికలదిగ, నముద్రపుటొడ్డన రాముని బాణముచే పాతాళగంగ తీయఁబడినవలయును రామకుండమున తీర్థనామలు మునుకలిగి పాపము గడిగికొందురు.

నరస్వతీదేవి మందిరము. రాజబాయిటవర్.

బొంబాయి యూనివర్సిటీ లైబ్రరీకలిగి నరస్వతీదేవి మందిరమని నాథుకమునందును నిలువఁబడెదామన్న “రాజబాయిటవర్” 1880 సం॥న పునూరేపలక్షల దాన్యములతో కట్టఁబడినది. ప్రేమచంద్ రాయచంద్ అను బిడ్డీ తపతల్లియగు రాజబాయివేర సొమ్మంతయు నానే వెచ్చించి యీ శాశ్వతచిహ్నమును నెలకొల్పెను.

విక్టోరియా గార్డెన్సు.

“పలేకోరోడ్డు” వైపు సొగసైన గుమ్మముగల విక్టోరియా గార్డెన్సు అని పిలువబడు మనోహరామము విశాలమగు తీరియ కరముల స్థలముపై మనుష్య ప్రజావిశేషము గనంబడ, నప్పుట

చ్చట పరోవరమాలతోను, పెద్ది గుహలతోను, పెద్దదిని నితనిని
 త్ర దుర్లభ శరదలతో గుల్మములతోను, నేలపర్యమల పలుకన
 ముల రంగులతో పుష్పకన్న మృదుమగు లక్ష్మలతో పండుముగా
 గద్దించు వివిధ పక్షిగణములతోను, లారణ్యగుహపరివృత్తముగ
 వసించుచున్నా మను తలంపున భరోరభయంకరభావముగా పిచ్చి
 తతో గావించు, సింహ శరభ చాహుల, గవయా, భుజి, జల
 శ్వది వనమృగముల సంకులంబుగాడ ఆశ్చర్య భయమునపై
 తోవ, తృప్త తృప్తన గెంతుచు చంగలింపుచు వనోపానము
 గా గుంపులు గుంపులుగా వెడలు లేళ్లును, సియ్యారముగా పుగి
 విప్పి తనయందమే యానందమునకొని మందమంద గవనముచే
 యు శిఖలును, శరీరము జలదరింప జరజర పాటు నాగవర్పముగా
 దర్పమును, కన్నులకానంపముగా నొకచెట్టుపైనుండి యింకొక
 చెట్టునకు వంపదినహితముగా నెగురు పలుకకముల పిట్టల కలకల
 ములు, ఎన్నాళ్లనుండియో వేర్వేరుదన్నుకొని తపస్సులచే గడ్డు
 లుపెరిగిన ముడుసలితాపముల దలపించు, యూడలతోడి ముక్తి
 కములును, భగ్గువసుండు నెడారిలోనహితము పాంథుల వచ్చిగీ
 ర్చుటచే పరమభక్తమని దలపోయు భాగ్యకువిగోలిన, యరగాగు
 విననికరలు పేర్చిపల్లు గనుపించునట్టి యాకులకూర్పుగల పాంథ
 వృక్షములును (travellers tree). తెల్లని యెలుగుగొల్ల, తెల్లని
 నెమిళ్లు, చంగుచంగువ విడ్డలతోనెగురు మసిమాతి కోగలును,
 కస్తూరిమ్మగములు, ఏనుగులు, మానమున మనుష్యులను బోలు
 చింపంతి గోరిల్లాభయనంబున నడచిక్రోతులును, చిట్టచిట్టన లేరు
 ననేక చిలుకజాతులును, బొబ్బరించు జాంబవంతులు, నిప్పుకోళ్లు,
 ముట్టగు నెన్నో వర్ణంబు వనువుకాదన్ని పక్షి, మృగ, సరీసృప,

జలజంతుసంతానము లనంతముగా గన్వించునట్టి తావును, చిన్న నీటియోడలవలె తేలియాడు హంస, క్రొంచ, ఒకాది జలపక్షుల వయోవిహారిసౌఖ్యమును గాంచి మందమూడుతాప్పందమున నిల్ల యాలవచే శై త్యవారములు సుమనోసద్వాసనలచే సంభరితములై హృదియనాసాత్వగ్నకురింద్రియముల నమందానందముల మునుం గజేయు తావులును, ఇంక నెన్నెన్నో విచిత్రములను జూచుచు పాంథులచ్చట త్రోవదవ్వచు, పుహోపట్టణమధ్యముననున్న సంగ తి నుండి యడదీససమధ్య నిన్నట్లుగా దోపించు నీ “విక్టోరి యాగార్డెన్సు” చూచి యానందింపవలసినదేగాని వాయుటకు మానంటినారితేకాదు పుహోకథ్రలకును దుస్సాధ్యము. కొన్నిపట్ల సంసననవిసౌందర్యమును, కొన్నిపట్ల భీకరాతణ్యచోయమును, దోపించు నీశోటలు మాననప్రయోసమున కల్పింపబడుటచే న ద్దుతానందజపకములు.

ఎ లి ఫె టా గు మా లు.

జూలై 6 మొదల దూరమున సముద్రమధ్యమునగల ‘ఎలి ఫెంటా’ లను దీప్తవము చుట్టుకొలత 6 మైళ్ళుండును. అందు రెం డు పొడవును కొండలును శానిటరీలోయయుగలవు. సముద్రపు నుంగలలోనున్న తరగలచే నావృతమై, కరంద తుగ్గిప్పలచేతను పొయగగు తాళవృక్షములచేతను నావృతమై చూచుట కందము గానుండును.

ఏడవగులనర ఎత్తును, పదుమూడవగుల పొడవునుగల తా తియేనుంగ విగ్రహమందుండుటచే “ఎలిఫెంటా” (ఏనుగు) అని ఆ

దీనికి పేరు పెట్టబడెను. కలదిలేగిన యాతాతయేమియగ, నిజ్జిరి యా గార్జెన్సుముందు ఎడమచేతిపై పు నిలుపఁబడియున్నది. సుమాకు 400 పెట్టుగల చారి యచ్చటి గొప్ప గుహభాగ్యంతరమున నున్న బుద్ధచేవాలయమునకు గొంపోవును. ఈగుడిలోనికి ఎంతవన్న 4 అణాలు చెల్లించి తీక్కెట్లు పొందవలెను.

ప్రపంచమునందంతటను మిక్కిలి ప్రఖ్యాతిపొందిన హిందవ పుల యప్రతిమాన కితాదిక్కినాపుణ్య మిచ్చోటగల గుహాభాగంజే జూచుటను. “జూనార్ లీనా” యని ప్రఖ్యాతిచెందిన “ఎల్లోరా” గుహాభయంబలి చిత్రప్రతిమాదిశేషములతో నిండుమిలముగా పోల్చదగిన వీశిలాదిగ్రహములు. దక్షిణాపర్వతమునను మూడు 250 అం గులమెత్తుగల స్థలమున వీగుహలుగల గుడిపిలదు. మహాశివరాత్రినాఁజేటిట వీగుహామఖద్వారములందు స్వయంత్యవము జరుగుచుండును.

“టవర్స్ ఆఫ్ నైలెస్”

“మలబార్ హిల్సు” పైని పాకశీదేశస్థుల వృశాప స్థలముకలదు. మృతశెందినవారి శరీరములు హిందువులవలె వహాన ఖననములు చేయక పాకశీకులు రాఁబందులు మొదిలగు వస్త్రముల శాశ్వతముగా విడిచిపెట్టుదురు. ఆస్థలమున పెద్దకట్టడములున్నవి. అచ్చట పక్షులు తిని విడిచివేసిన శల్యములు చోగిలుగా నుండును. మృతశెందినవారి శరీరము లీస్థలమునకు వీచుకొనివచ్చి నప్పుడు పాకశీకులు తెల్లనివస్త్రములు ధరించి మానముతో బా

తులుకట్టి పచ్చటచే నచ్చటి శట్టపములకు Towers of Silence అని పేరువచ్చినది. బ్రతికియున్నంతకాలము పరోపకారము చేయు చాలకున్నను, మృతిపొందినవెనుక నిర్దిష్టమైన శరీరముచేతనైన పోవకోటి కనుమీరిత యుపకారము గేయుట మంచివనియు, శిథిలము యైన మానవశరీరమువలన బ్రతికియున్నవారి కేనిధముగు ననారోగ్యకరకారణములచే నిష్పించుట కలుగరాదనియు నలంచి పాశశీను లిట్టి యూచార ముపాదిసిుండియు సాగించుచున్నారు.

బొంబాయిచేరగానే చేయవలసిన పనులు.

(1) “టవర్సు ఆఫ్ ఫైరెస్సు” చూడవలెనువారు పాశశీ మంబూరునీ రోడ్డునీ, 209, Hornby Row, Fort, అని పెంటనే లునుమిడిచెప్పుచునది వ్రాసినదెవరినెను. ఏమియు పుచ్చుకొనరు. దొడ్డున 7½ గం|| మొదలు 9 గం|| నాకును, సాయంత్రము 2½ గం|| మొదలు 5 గం|| వరకును తెలుదియుండును. ఫోటోగ్రాఫు యంత్రములు తీసుకొనుటరాదు. చుట్టలున్నగైరా కాల్చరాదు.

(2) మింటులనగా వాణియులు చేయు ఆఫీసు చూడవలెను వారు Mint Master, Officer of the Royal Engineers, నకు అనుమతికై వ్రాయవలెను.

(3) ప్రింగ్లెట్ హౌస్ చూడవలెనయెడల, పోర్టు ఆఫీసు, కోలాగా, అని వ్రాయవలెను.

(4) విక్టోరియా టి ఆల్బర్ట్ మ్యూజియమ్, బుధవారమునాడు మూయునును. తక్కినదినములలో 7½ గం|| మొ|| 10½ గం|| వ

న్ను, $1\frac{1}{2}$ గం|| మొ|| 6 గం|| వఱకు అక్టోబరు మొదటితేదీనుండి, జాన్యూవరి 31 తేదీవఱకును, ఫిబ్రవరి 1 వ తేదీనుండి సెప్టెంబరు 30 తేదీవఱకు గ్రాడ్యుట 7 గం|| మొదలు $10\frac{1}{2}$ గం|| వఱకును, 1-80 గం|| మొదలు 6 గంటలవఱకు సాయంత్రము కెరకబడి యుండును.

బొంబాయిలో 3 దినముల ప్రాగ్ఘాము.

తొలిదినము ప్రార్థుట.

ఫోర్ట్రవీధి, కాన్ఫర్లమ్మార్కెట్, మ్యూసిసిపల్ ఆఫీసులు, విక్టోరియా టెర్మినల్ (రైలుస్టేషను) బసకల్ పోస్టాఫీసు, మెట్రోపాలిటన్ శిక్షిక్షల్, రాజబాయిటువిక్ మొదలయినవి.

తొలిదినము మధ్యాహ్నము.

మహాలక్ష్మీగుడి, హాల్ బిశెల్లాదు, జయోహారామమందిరము, అటవ్ బెహ్రింగ్.

రెండవదినము ప్రార్థుట.

మలబార్ కొండలు, టవర్స్ ఆఫ్ సై లెన్సు, వాటర్ కేవ్స్ వది బేచాలయము, రెజువు.

రెండవదినము మధ్యాహ్నము.

విక్టోరియా అండ్ అల్బర్టుమ్యూజియం, విక్టోరియాగార్డెన్స్, రై క్లబ్బు.

మూడవదివము పొద్దుట.

ఎరి ఫెంటూడీవులు.

మూడవదివము మధ్యాహ్నము.

కోలాబా, ఆఫ్ గన్ మెమోరియల్ చర్చి. ఇలకను చూడ వలసిన స్థలములు, నాగెములుచేయుస్థలము, కోట, హార్బరు, అ పోలో బంసరు, వెల్లింగ్టన్ హౌస్, మహిం, బంబాయి, విహార్ నదీ వరము, ఇంకాకలవు.

విక్టోరియా సెర్కియస్ తు దగ్గరగా, కాఫ్ ఫర్లూమాక్చైడ్, జన రత్ పోస్టాఫీసు, మింటు, కోట, సున్ హాలు, కస్టమ్యుంటీసు, ప్రి స్పెక్టేబుల్ మ్యూజియం, హార్బరు కలవు.

మలబార్ కొండలపై ని, పారశీకన్యకాసములు (టవర్స్ ఆఫ్ సై లెన్సు) మహాలక్ష్మీదేవాలయము, రామమందిరము కలవు. వ రేల్ రోడ్లవద్ద మ్యూజియం, విక్టోరియాగార్డెన్సుకలవు.

సూ ౨ ట్.

బొంబాయినగరమున కుత్తరముగా 160 మైళ్ళ దూరమున, తనసీసదికి దక్షిణసీరమున బ్రిటిష్ వారి నగరములలో నొకటియగు నూరత్ ఒక మైలుపడకు విలువంపుగా నదిసీరమున పంగియున్న పెద్దపట్టణము. పూర్వము కోటగానున్న ఇనననింపుడు పట్టణము ధ్యమున గవర్ని మెంటు ఆఫీసులతో విరాజిల్లుచున్నది. వీధులు వి

కాలముగను శుభ్రముగ నుండుమిగాని ఇంట్ల ప్రీతిని నీయించుచు. మారత్ పరివరమునగల చిన్న పల్లెలు మిక్కిలి వికాసముగ నుండుటలమధ్య నందముగా నున్నవి. నాలుగింపయిన నుహమ్మగీయ మందిరములు, రెండు పారశీదహన దేవాలయములు, మహాదేవ హిందూదేవాలయములు, ఇంగ్లీషు, దచ్చి బేశస్థులు ప్రాతః పూజ, గీలు, 80 అనుగుల యెత్తుగల గంటపంథము, చుండవీడు లెలు కారము లీనగరమునకున్నవి.

ఇప్పటి నగరము క్రీ. శ. 16 వ శతాబ్దారంభమున నిర్మింపబడినను, కొద్దికాలములో బోర్చుగీసువారిచే మహాదేవ గురులు నేగిల బెట్టబడినది. 1546 సం॥న మిగుల బలవంతముగ బోట నిర్మింపబడినది. అప్పటికే మంచి వ్యవహార, వ్యాపారములుగల మారత్ నగరము. జేగముగనే గొప్ప వ్యాపారస్థానముగా మారినది. బోర్చుగీసువారి యాటంకము అన్యపెట్టుకయే, 1612 సం॥న ఇంగ్లీషు వారు స్థిరముగా కాలుపెట్టరి. పెంటనే దచ్చి బేశస్థులుకూడ బాగు రించిరి. వీరు మిక్కిలి గొప్ప వ్యాపారస్థులు. వట్టబట్టలు, నూలు బట్టలు, నీలిమండ, విరివిగా వ్యాపారము చేయుటయందు సుమారత్ నగరము ఉత్తర, దక్షిణ హిందూదేశ నగరములతో సోపానగా, నీలోను, అరేబియా, పెర్షియా, పర్షిను ఐరోపాదేశములతోడను నముద్రవ్యాపారముకూడ చేయుటకు ప్రసిద్ధికెక్కినది. ఇక్కడనుండియే “మక్కా” నగరమునకు బయలుదేరు నుహమ్మగీయ యాత్రికులు నావ యెక్కుచుండిరి.

17 వ శతాబ్దమధ్యమునండి నుహరాష్ట్ర) లీనగరమును చాల మేరకు బోధిదేసి యేలదినంవత్సరములు బాధలు కలిగించుచు

దీని. కాని 17 వ శతాబ్దాంతమున నూరత్ వ్యాపారము క్షీణింప
యొనరినది. ఈప్రదేశము కంపెనీవారి గవర్న మెంటు బొంబాయి
కి పూయిదియొనరినది బొంబాయివ్యాపారము విజృంభింపడుటయు,
నూరత్ క్షీణించుటయు జరిగినది. అప్పటికి రెండులక్షల జనాభా
గలదు.

1800 సం॥ వాటికి నూరత్ పూర్తిగా ఇంగ్లీషువారి పరిపాల
పక్రింద చేరినదియొనరినది మరల పూర్వోన్నతినిపొంది హిందూజాతీయ
ముసందెల్ల పెచ్చు జనసంఖ్యగల పట్టణమయ్యెను. కాని దురదృ
ష్టవశమున 1837 సం॥న గొప్ప అగ్నిప్రమాదముచేతను గొప్ప న
ష్టములయొనరినవిచేతను, సంపూర్ణముగా నాశనముపొందెను. 1858
సం॥ న అమెరికాఖండవంశుల యుద్ధపురిసములలో, మాడినిగ క
మా విసగించుటచే, అచేతములనారితో చిగ్గ కముచేసి మరల,
నూరత్ సగరము ప్రబలుటకారంభించెను. మహారు లహ్ం యిరు
వదివేల జనసంఖ్యగల యీ సగరమున దూది, పట్టు, వస్త్రములు,
ద్రవ్యములుపెజారుపది, ముఖ్యముగా జరుగు పెద్ద వ్యాపారములు.

బోంబే.

బొంబాయిరాజధానిలో గుజరాతుజాతీయమున “బోంబే” లేక
“భారూచి,” యని పిలువఁబడు “బోంబే” సగరము, బొంబే
యికుత్త రముగా 16 లు 228 మైళ్ల దూరమున, నర్మదానది యు
త్తరతీరమున, 30, 40 అడుగుల యొస్తల నదియందలి పెద్ద కా
లిగోడలచే రక్షింపఁబడుచు చూడ నింపుగానుండును. 18 వందల

సంవత్సరములక్రిందటనుండి పశ్చిమ హిందూజాతీయ సముద్రవర్తక మునకు ప్రోత్సహింపబడిన యీ పట్టణము 1800 క్రీ. శ. వఱకు పెద్ద కర్వాచారములందుండి పశ్చిమమునకు గాంచియుండెను. “ప్రపంచ మునందెల్ల దిక్కిలి నున్నితమైన వస్తువులను తయారుచేయు పాలెవాండ్రుఁ నేతగాండ్రుఁ గల పట్టణము”ని పోర్చుగీసువారు పొగడటచే, ఇంగ్లీషువారు, వచ్చివారు కొలదికాలములో బహుళ నేయు యంత్రముల నిచ్చట స్థాపించిరి. అయినను “బ్రాజ్” యందు చేతిమగ్గములనేత ముఖ్యకర్వాచారముగనే యున్నది.

1772 సం॥ “బ్రాజ్” బ్రిటిష్ వారిచే పట్టణమై, 1783 సం॥ న సింధియా మహారాజున కిచ్చివేయఁబడెను. కాని, మరల 1803 సం॥ న బ్రిటిష్ సైన్యము నగరమును ముట్టడించిరి. వాటినుండి వారి పరిపాలనక్రింద చేరియున్నది. ప్రత్తి భాషయు, అనుదినుసులు వదలబై కర్వాచారము ముఖ్యముగా జరుగుచుండును. ఇచ్చట ముహలిజంత్రులు, రోగముతోనున్న జంత్రుల సంరక్షణార్థమై హిందువులు కట్టించి యేట 8000 రూపాయలు కర్వువట్టుచు న్ను అనాశ్రయ జంత్రులకరణాలయ మొకటి కలదు. బొరంగులు న నిపోయినవెనుక “బ్రాజ్” మొగలులచేతనుండి మహారాష్ట్రులచేతిలో పడినది. కై నులు, చారశీలతో కలిసి 42 వేలు జనసంఖ్య కలదు. 67 స్తంభములపై నర్మదానదిమీఁగ 4122 అడుగుల పెకల్కుల రైల్వే బ్రిడ్జి పెద్దది పట్టణముచేత కలదు. యాత్రికులు నర్మదానదియందు స్నానముచేసి పవిత్రులగుదురుగాక! ఈ పుణ్య నది వింధ్య పాత్యురావర్తకములననుమ పొందు బబ్బుల్పాదవద్ద చలువతాతి దిబ్బులమీదనుండి క్రిందికిదుమికి నమ్మదిగా “బ్రాజ్”

చేరున పశ్చిమపముద్ర సంగమము గావించుచున్నది. ఈ నదీగర్భమున మొవట్లకలవు. “మోక్షమునకుజోప మొవలెత్తుకొనిపోయె” ననిపించుకొనక బ్రాగ్రత్తగా నుండుట మంచిది. సర్వదబాణములన బహు చిన్న శివలింగ పానపట్టములవంటి శిలాఖండము లీనదీగర్భమున దొరికునని యిందురు. సర్వదలో దొరకు కంకరతాళ్లన్నియు కంకరహవములేనను భక్తుల తలంపు.

జా మే న గ ర్.

బ్రదికెంత సంస్థానమునకు ముఖ్యపట్టణము. స్వదేశ సంస్థానముల కేవలముబడియు, నాగరికతయు, నెట్లుండునోయని కుతూహలపడు వారందఱు బాహ్యుగర్ చూచి యానందించుచునది. శ్రీకృష్ణభూమియగుచు స్త్రీపాంతముల దేవాలయములకు కందునయందడు. క్షయియారో దేశమున బాహ్యుగరు మిక్కిలి నాగరికతగన్న పవన నగరము. మిక్కిలి శీర్షి కెక్కిన దేవాలయములెన్నో యీ పట్టణమునఁగలవు. ఇంకను జూడవలసిన ప్రదేశములుఁగూడ గలవు. బాహ్యుగరునుండి ద్వారక కిక్ మెల్ల దూరమున్నది. రైలుపై నుండు మారు ఆరుగంటల ప్రయాణము. బొంబాయినుండి జామేనగరు కిక్ మెల్లన్నది.

ద్వారక.

భగవద్గీతలను లోకమునకు ప్రసాదించిన శ్రీకృష్ణభగవానుని స్వకీయనగరమును, విశ్వకర్మ నిర్మితమునకు ద్వారకానగరము కలి

యుగారంభమునుండియు పశ్చిమ సముద్రతీరమున గుజరాతునగరి
మండలి గొప్ప పుణ్యక్షేత్రమై విలసిల్లుచున్నది. శ్రీశృంగుని హ
ల్యక్షేత్రమనే పవిత్రవంతమైన మధురా గోకుల బృందావనముగా
యమునాతీరమున నెల్లు పసిద్ధి కెక్కియున్నది. అట్టి పశ్చిమబా
రాళి తరంగహస్తములచే సుయ్యెలలూపబడుచున్నట్లు ప్రసిద్ధమి
చుద్వారకావగరముగూడ హిందూమతస్థులందఱకుం కాశీ రామేశ్వ
ర తుల్యక్షేత్రముగా నెంచబడుచున్నది. ద్వారక శ్రీశృంగుని నా
మ కలియుగవైభవముని శ్రీమద్భాగవతపురాణమున నన్నవిన
ముల నర్చింపబడియున్నది. అష్టమహిమీ సహస్రనామ శ్రీశృ
ంగుడు కంసవధాసంతరము న్వరాజ్యస్థాపనా ద్వారకను సృష్టించు
కొని నకలై శ్వర్య సంపదలతో రాజ్యరమును సుతస్త్వహ్నుడును
జై వరించెను.

ఉత్తరమున బడరీనాథమును, తూర్పున శ్రీ బగవద్ధమును,
దక్షిణమున రామేశ్వరమును, పశ్చిమమున ద్వారకయును, హి
ందూదేశమున నాల్గుప్రక్కలను మిక్కిలి గ్రాహ్యతవహించిన దివ్య
క్షేత్రములు. 1928 సం॥న గైలుదారి ద్వారకకు నిర్మించినది మొ
దలు మూరమువందున్న యాత్రికులకెంతో సుఖపాధ్యమయినది.
అంతఃపురము యాత్రికులు మిగుల కష్టపూర్వో ద్వారకావాసు
ని నేమింప నచ్చటికి క్రమతో నేగుచుండిరి. గుజరాతుదేశమున
కథియవార్ ఖండమున, బరోడా సంస్థానమున ద్వారకగలదు.
సముద్రతీరమున యెత్తెని స్థలమున శ్రీశృంగుని గొప్పదేవాలయ
మున్నది. ప్రస్తుతము ద్వారకయందు అయిదువేల జనముగలదు.

కొన్ని వేల సంవత్సరములక్రింద, భూదేవి దుర్మాద్గలగు రాక్షసుల బాధలకు తాళజాలక గోరూపమున శ్రీమహావిష్ణువును దర్శించి కంఠుని బారిచూచి రక్షింపుమని బ్రార్థించెను. శ్రీ విష్ణువు దయాం తరంగులై భూదేవియాశ్రందముఁదీర్చ మనుష్యరూపమున శ్రీ కృష్ణావతారముఁ గై కొని కంఠుని వాని యనుచడులను మ్రుంతునని యభయమిచ్చెను.

కొంతకాలములకు కంఠుని చెల్లెలగు దేవకీదేవి యాదవరాజుగు నసుదేవునకిచ్చి వివాహముగావించఁబడెను. వివాహపుటూరేగిరి పునుహోత్సవ సమయమున దేవకీ యెనిమిదవ సుతానము కంఠుని పుట్టించునని యాకాశవాణి స్వప్నముగాఁబలుక, కంఠుఁడత్యుగ్రుఁ డై భయవిహ్వలుఁడై చెల్లెలగు దేవకీని చుట్టుకొనినట్లయ్యెను. నమదేవుఁడు కంఠుసూరార్చి దేవకీకలుగు ప్రతిసంతానమును కంఠుఁడు పుట్టించి నట్లుచేసి సంధియొనర్చుకొనెను. అయినను కంఠుఁడ తిజగ్రస్తగా దేవకీ పురిటివయములను కాఁచకొనియుండి శిశు హత్యలు గావించుచుండ టై వనంకల్పమున స్కల్లో దేవకీదేవి యేకవ, యెనిమిదవ సుతానములుమాత్రము వానిచేతి దుర్మరిణమును దర్శించుకొనెను. ముఘరాసగిరమున జన్మించిన యీ యిరువురు గోతులకు కొనిరాఁబడి రహస్యముగా గొల్లవాఁడగు నందుని సంతానముగా పెంతుచుండిరి. వారే బలరామ కృష్ణులు.

కంఠుఁడెట్లే తన్నుజంపు శత్రువును శ్రీకృష్ణుఁడు పెంతుచు వ్నాఁడని తెలిసికొని, అనేకవిధముల నతనిని బరిమార్చు ప్రాహములు బన్నుచుండెను గాని యవియన్నియు క్రమముగా నిష్ఫలములయ్యెను. కడకు కంఠుఁడొకనాఁడు బలవంతులును, యోధు

అంశగు బలరామశ్రీకృష్ణులను, తవయాస్థానయోధుల నిర్దోషి వు
 ల్లయుడమూ గొలింపవలెనని బలనంతముగావించెను. అట్లున్నయుడ
 మున నన్నదమ్ములుగు రామశ్రీకృష్ణులు మరణింతురని యోశిపవనిం.
 కాని, భానోకటిదలంచిన దై వయోకటిదలచెనని యొప్పుట్లు, పుల్ల
 వీరుల నిరువురను బలరామ శ్రీకృష్ణులు మలభముగా బాగాడిరి.
 శ్రీకృష్ణుండదేనమయమని కంఠుని సింహాసనమునుబడి క్రిందిలగా
 యచ్చటనే జంపివైచి, భూభారమును మోలంగించెను. కంఠుని
 తమ్ముడూ ఉగ్రసేనుని యన్న రాజ్యముననిల్చి, శ్రీకృష్ణుని
 బలరామనహితముగా కొత్తగా నిర్మింపఁబడిన ద్వారకానగర
 మున ముఖముగానుండ వచ్చెను నముద్రతీరమునజేగము. అప్పుడీ
 సుందరతిరమగు ద్వారక యుప్పువించెనది.

భాగవతపురాణమున విశదీకరించిన విధమున శ్రీకృష్ణుని పై
 త్యసాహసకార్యములను దలపించు పుణ్యస్థలములును, దేవాలయ
 ములు నేటికిని గన్పట్టుచున్నవి. ఆనర్మపాయముగు, చిక్కని,
 ఇంపగు, హృదయాశర్మణకరమయిన యాద్వారకానగరము దేని
 తల గృహనిర్మాతయగు విశ్వేశ్వర, అంతిమముందుగాని యుని
 రువాతగాని స్మృతిలో నిర్మింపబడియుండ నంతటి సాగవయవదాని
 గా నిర్మించెను. శ్రీకృష్ణునియొక్కయు, వానిసామంతులగుయొక్క
 యు మేతలన్నియు బంగారుమయము. స్వర్ణాభిరామజగు ఇంతు
 ని యారామముగు సందనవనమునుండి దేవవృక్షముగు పారిజాతము
 యెడలగు పూలచెట్లను శ్రీకృష్ణుడు ద్వారకానగరా రామమున
 వాటిగచెను. కాని, మానవుల దురదృష్టవశమున నప్పటి దైవత
 నగరముగు ద్వారకనముద్రమున సంతరించెననియు, మరల నచ్చ
 టనేమిటియొక నూతనద్వారక యుద్భవించెననియు తెచ్చుదురు.

నిత్యకళ్యాణము పచ్చలతోరణమున్న విధమున, ద్వారకాయం
 దెల్లవ్వును వంశుగలు పర్వములు జరుగుచుండుటచే “ఉత్సవముల
 నగరము”ని చెప్పవచ్చును. సంవత్సరముపొడుగువను పర్వసాధార
 ణముగా నుత్సవముల తూర్వార్ధస్థులతో నిత్యానంద సంభాషక
 ముగనున్న యీశ్వరభాసుల సౌఖ్యవంపద గొనియాడఁదగినది.
 ఆకర్షణీయముల నీశ్వరదృశ్యమెన్నఁచును మునుపదగినదికాదు. ప
 ముద్రాతీర రామణీ యారామ సౌందర్యవిభముతో చల్లగా సౌఖ్య
 తరమును నీడలతో ద్వారకావాసుఁడని శ్రీకృష్ణుని ప్రఖ్యాతజ్ఞ
 నతముగా నొనర్చిన యీశ్వర మన్ని విధముల కీర్తింపఁదగినది. అ
 యినను, అన్ని నగరములవలెనే యీశ్వరాతన నగరము నహితము
 లెక్కలేనన్ని మాట్లాడు సందియమును శ్రీకృష్ణభగవానుని, భ
 క్తులగు హిందువులచే నెల్లకాలమును కీర్తింపఁబడి నేమింపఁబడు
 చునేయున్నది.

ద్వారకానగరమందును, అచ్యుతపట్టణమందును, మితిమీరిన
 దేవాలయములున్నవి. వానినన్నిటినిఁ జేర్చొనుటచే దుర్లభ
 ము. ద్వారకానగరమున జగత్ మందిరమును దేవాలయమందలి
 “శ్రీరంభోదైత్రీ” యనబడు దై నవిగ్రహము భక్తులకు ముఖ్య
 ముగా నేమింపఁదగినదై యున్నది. నవ గోపురవిలసిత్వము 150 నూ
 టయేలది అచఁగులయెత్తుగల “జగత్ మందిరము”, తక్కిన పరిస
 రదేవాలయములలో నున్న తమిగులదై ప్రాముఖ్యతచే చూపదుల
 దృష్టి నాకర్షించును. దేవాలయముపై చెక్కవస్తువనియు, దాని
 గంభీరమగు దై శాల్య ప్రాగల్భ్యమును, చూచువారల భక్తి యి
 నునుదీంపజేయును. 104 అడుగులయెత్తుగల గుడ్డకెండా దేవాలయ

శిఖరముపై యెగురుచుండును. ఈ దేవాలయములకు చుట్టునుగూడ వదునాలుగు చిన్న దేవాలయములపై యధికాముగలను.

దేవాలయములోని దైవదర్శనముతో సమాన పుణ్యప్రదమగు నిచ్చటి గోమఠీకుండమున స్నానము హిందూయోగితుల కగవ జకు ముఖ్యమని పురాణములందు వ్రాయఁబడియున్నది. ముఖ్యముగా జూడవలసిన కొన్ని దేవాలయములందు చేర్కొనుచున్నాము. వానిచరిత్రము, వృత్తాంతము, పూజాస్థానములుచేయింపవలయు చెప్పెదరు. (1) నరసింహజీ, (2) సాగ్రీగోపాల, (3) కేదారనాథ, (4) హనుమాణజీ, (5) గోమఠీ, (6) విజయలక్ష్మి, (7) కామల్లా, (8) నరసింహజెహతా, (9) మిర్రాబాయి, (10) మహాప్రభుజీమందిరము, (11) కృష్ణమందిరము, (12) వామోదరజీ, (13) హటకేశ్వరి, (14) బలబహదేవాలయము, (15) చక్రనారాయణ, (16) టాక్రాస్వామిగుడి, (17) పాండ్మహాదేవు, (18) ప్రద్యుమ్నజీ, (19) వామదేవ, (20) లక్ష్మీనారాయణ, (21) గోపాలజీ, (22) బ్రహ్మజీ, (23) భద్రకాళీమాత, (24) జయవిజయ, (25) సూర్యనారాయణ, (26) సత్యనారాయణ, (27) కశ్యపేశ్వరమహాదేవ, (28) సిద్ధనాథ, (29) భాజకేశ్వర, (30) హిరేశ్వర, (31) భాద్రేశ్వర, (32) ధిరేశ్వర, (33) రామచంద్రా, యెడలగు దేవాలయములు ముఖ్యమయినవని చెప్పవచ్చును. ఇంకను చూచుటకైన్నో దేవాలయములుకలవు. ముఖ్యమయిన కుండములు పుట్టములు, స్నానములకిందు చేర్కొనుచున్నాము. గోమఠీ, హనుమఠీ, హిరేశ్వర, కుండములు, హిరేశ్వరము, నారాయణబలి, పాండవ,

యన్, భావ, సవ్యమ, భుక్తములువను తోర్పుదియు ముఖ్యములు.

మృందపురాణభాగమున శ్రీ ద్వారకామాహాత్మ్యమున నిట్లు వున్నది. శ్రీ వృందాచార్యుని శాశ్వతమైన వల్యము గడించిన భాగ్యవేదమును ప్రహ్లాదుని, భవభూయగారు మహామునులందఱు శ్రీ మహావిష్ణు దేవునినివసించియుండునో, తమకు తెల్పవలసిన దని పార్థివముగా, భాగవతమిక్ష్మవచే ప్రహ్లాదుఁడెల్లుచున్నాను. “వదనవదనమును నుకలవలసిన కుశలములను పూర్వకాలమున స్థాపించబడిన కుశలములను వగరముగలదు. బానిచెంత గోమతియునువది వ్రోసింది వముఁడమున గలియుచున్నది. అనగరమే ద్వారకయని పేరొక్కవలయుచున్నది. పదునాడు కళలయందు విశారదుడైన ద్వారకామాహులచే పరివృత్తుడైన ముఖమును, మోక్షమును ప్రసాదించుగల శ్రీ మహావిష్ణు విచ్చట నివసించియుండుటచే ద్వారక గోపురమున్నునుగలది. అనగరము శ్రేష్ఠతరమయినదేగాక బ్రహ్మాండమొకటగునొకటియు సుత్యుప్తమయిన, శ్రీకృష్ణుడు తమకుమునుకలిగి కలయింపగలగలయును నిట్టిచోట కలియుగమున భక్తులకు మలభముగా మోక్ష మిచ్చునట్టిదియునై యున్నది. శ్రీకృష్ణునిచే పూజించబడిన ముర్యానమహాముని సంసృష్టాదయొక్క యేకయిన నొక్కవరమగునని కోరెను. అంతట శ్రీకృష్ణుఁడొలు కోరెను. “మహానుభావా నీవు సంతోషించి యుండుముంటిమిగనుక కోరుచున్నాను. నీవెల్లప్పుడు ద్వారకా వగరమును విశవక నివసించవలసినదని పార్థించుచున్నాను. అన ముర్యానమహర్షి యిట్లునెను. “నేనిచ్చటనే నీకోర్కెపై యుండునుగనుక, శ్రీకృష్ణా! నీవును వాప్రాశస్త్యమై యిచ్చటనే సంపూర్ణత

జమ్మచే బ్రాహ్మణింపుడు భాగ్యరథముగా నివసించుచోరెదను. గోమ. తీ సాగరసంగమమున స్నానముచేసి బద్ధితుండై న పుణ్యపురుషుఁ డు. నిన్నును నన్నును సర్వపాపపరిహారమునకై పూజించుముగాక!" అప్పుడు శ్రీశృష్ణుడేట్లునిజెను, నిన్ను పూజించినవెనుక నన్ను పూజించు ప్రతివాదిని, దేవతలకుకూడ దుష్టభజ్జెన, మోక్షమి వ్వగలవాఁడను."

ఇట్లు దుర్వాసుడును, శ్రీశృష్ణుడు నొకరికొకరు వరములిచ్చు కొన్న స్థలమునకుచే నది కోర్కెలన్నియు దీర్చగల "నర్మ" మని పిలువఁబడుచున్నది. నాటినుండి శ్రీశృష్ణుడు ద్వారక నిడిది యుండఁడు. గోమతీనది చక్రతీర్థమున గలసిన పుణ్యస్థలమును, త్రివిక్రముని యునికిచే నవిశ్రమై నచోట, మనుష్యులు భక్తితో స్నానమాడిన మోక్షప్రదమని దృఢముగా నమ్మునలెను. శ్రీశృష్ణుడు ప్రభానతీర్థమున శరీరము విడచి యవతారము చాలించినప్పుడు ద్వారకయందు దేవాలయమువనున్న రస నిగ్రహమున పూర్తిగా లేజమ్మను నిడిచిననెను. అందుచే తనస్వీలగు బ్రాహ్మణులారా! కలియుగమున ద్వారకయందుతప్ప శ్రీశృష్ణదేవుని ముఁ యొకచోట దర్శింపజాలరు. అదేవుని యనుగ్రహముఁ బడయుగో రుపారందఱు తత్క్షణమే ద్వారకకుప్రయాణముగానలెను. శ్రీశృష్ణపరమాత్ముని దర్శించు ప్రతివాదిని బాల్క యావన కొమార దళలయందు గావించిన పాపములన్నియు సంపూర్ణముగా నశించు ననుటకు సంశయములేదు. సరేకదా, వేలకొలది పూర్వజన్మములలో మనోవాత్కాయ కర్మలచే గావించిన పాపకర్మములన్నియు పూర్తిగా నాశనముజెందుటయు నిశ్చయమని భక్తులందఱు నమ్ముచున్నారు.

బెయిట్ శంఖోధార్. (ఓఖాపోట్ట)

ద్వారక కిరుపదియైళ్ల చూగమున దీప్తివముపై నున్న బెయిట్ శంఖోధార్ అను శ్లేశ్రము ద్వారక కేగువారందఱు వర్ణింపదగినది. ద్వారకనుండి “ఓఖాపోట్ట” అను రైలుస్టేషనువద్ద దిగి తెలరాపలుగల పెద్దపీడలపై ఉన్న ఓరుదాటి దీప్తివముపై నున్న “బెయిట్ శంఖోధార్” అను పుణ్యస్థలము చేరవలెను. అచ్చట చక్కని జేవాలయముగలది. దారిచుట్టును పశ్యభాష, రాధిక, బాంబవతి, లక్ష్మణయ్య శ్రీకృష్ణుని జేవేదల జేవాలయములుగలవు. ఇంకను, కళ్యాణరామి, మాధవరాయణి, పురుషోత్తమణి, జేవజీవ, సాగ్రిగోలపాటి, అదివారాయణ, శంఖవారాయణ, దండిహనుమాన్ లల జేవాలయములు సేవించదగినవవును. కవోలియా, పూల్, శంఖ, శంఖోద్, పోన్ కూయి అని అయిదు తలావోలనబడు ప్నానశిల్పములుగలవగుట.

ద్వారకస్టేషనువద్దనుండి “ఓఖాపోట్ట” నకు పోవుటకు రైలు మార్గముగాక మోటుదారులు, బాగీలు, బొంగాలు, స్టేషనువద్ద లడ్డగారు బోసగను. ద్వారకలో చాలధర్మపాలలు యాత్రీకుల బస లగుచువి. ఓఖాపోట్టవరకు, శంఖోధార్ వద్ద వందుకొనుటకు విశాలమయిన ధర్మశాలలున్నవి. చెంతనుగల బహుళలో కావలసిన పానపద్రులు కొనగచ్చును.

అహమ్మ బాబాదు. నబర్కతి.

బొంబాయి రాజధానిలో రెండవ పెద్దనగరమనిపించుకొనిన, గుజరాతుచల్లా ముఖ్యపట్టణమగు “అహమ్మబాబాదు,” 1412

శ్రీనుశకము పదుమూడవ శతాబ్దమున అల్లాయుడీగ చక్రవర్తి ఢిల్లీ పరిపాలించుకాలమున నీనగరము, మాళవదేశపహితముగా మహమ్మదీయుల పాలయ్యెను. 1551 సం॥న బహమనీ యవలన నీది గుజరాతుదేశమున కలంపఁబడినను, 1571 సం॥న అక్బరుచక్రవర్తి మరల మాళవమును జయించి, ఢిల్లీ సామ్రాజ్యమున గలుపుకొనెను. 1792 సం॥న హోల్కారువలన ఉజ్జయిని బయలుపఁబడినను, 1810 సం॥న సింధియాచభువగు డాలర్ రావు పరిపాలనముక్రింద తేరెను.

నవీననగరమునకు తూర్పుగా కొంతవిజయ భూగలపయింపఁజూచుచున్న పాతనగర చిహ్నము లింకను గాన్పించును. కుంభధారానగరములతో నవీననగరమంతయు శిలాశిలవర్ణ పరివృత్తమున నుండును. ముఖ్యముగ బజారు రెండంతయు మేడలపై విశ్రాంతముగా విరాజిల్లుచున్నది.

ప్రతియు భాగ్యములు పరదేశములకెగుడుచుచు, వస్త్రములు దిగుమతియు నీనగరమున విరివిగా జరుగుచుండును. సంగమార బాగుచేయు యంత్రములును, ప్రతి విస్త్రులునీగల యంత్రములు, నూలు పెడకేబట్టలు నేయుయంత్రములు విద్యోటగలవు. గౌరవించు మహారాజువారి కోట రైలుప్రేమనునకు రెండుమైళ్లదూరము. యాత్రికులకు ధర్మశాలలు చేరువనే గలవు.

ఉజ్జయినీనగరము, అవంతియనీయు, భాగ్యసంపదలచే విరివియుగ విశాలానగరమనియు (శ్రీ విశాలాం విశాలాం, మే. సం.) కాళిదాసునినాటికే ప్రఖ్యాతిపహించెను. ఉజ్జయిని రాజపుత్రిక

యగు వానవదత్త చరిత్రము చదువరులకింపుగా నుండునని నం
గ్రహముగా వ్రాయుచున్నాను. అవంతిరాజ తనయుడుగా వాన
వదత్త, వత్సరాజువలన సంగీత వీణావిద్యల వభ్యసించి, సుగుణ
సౌందర్య విద్యావిశేషములవలన నాతనికి ప్రేయసియై, రుక్మిణీ
దేవి శ్రీకృష్ణునకు యుద్ధమున వివాహమైన విధమున యుద్ధమున
నీడెయు వత్సరాజుగు నుడయ్యునివలన వివాహమైన కథ యతి
మహాహరముగా “ భాన ” మహాకవి సంస్కృతమున స్వేచ్ఛ వా
నవదత్తయనియు, నింకొక సంస్కృతకవి “ వానవదత్త ” యని
యు, ప్రఖ్యాతనాటకములు రచించిరి.

పూర్వప్రఖ్యాతమైన పుణ్య పక్షపాదములలో నొకటియగు
ఉజ్జయినిచూచి యానందించి పుణ్యము సంపాదించుకొను దగివ
పట్టణమని యాత్రాశరులెందలి పురాతన దేవాలయములను భక్తి
మీర దర్శించి తరింతురుగాక!

ఆంధ్ర.

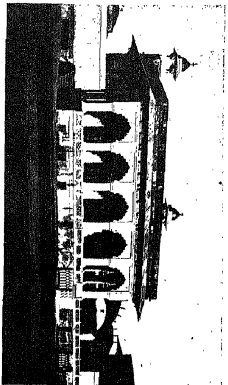
1528 సం॥ న తెంగలాయినీరులలో ముఖ్యుడగు బొబరుచక్ర
వర్తి, ఇబ్రహీములోడియను పశానురాజును పాచిపట్టయుద్ధమున
నోడించెను. అప్పుడు ఢిల్లీ, అగ్రా పగరములు రెండును మిక్కిలి
భవముతో “ బొబరు ” చేతఁబడెను. బొబరు తనకుమారుడగు
హుమయూనును “ అగ్రా ” అక్రమించుకొనునిమిత్తమందగా పా
చిపట్టయుద్ధమున భర్తను గోల్పోయిన గవ్వలియరురాణీ కాసుక
గానిచ్చిన రత్నపతకములలో ముఖ్యముగు పది కాంతివర్ణితమను

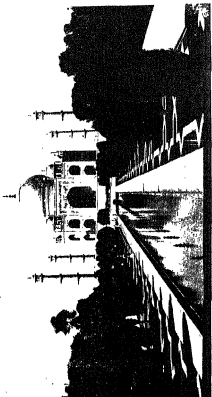
నర్థమిచ్చు “కోహిమార్” అను నమూనాల్గు ప్రజామం. అలాగే
మిథకత్తుము కొన్ని చేతులుదాటి ప్రస్తుతము “అండగ్ టవర్”
లోనున్నది. అగ్రాగిరిగమున 1530 సం॥ శిశంబరు 26 శేషి
బాబరుచక్రవర్తి మరణించెను. ఇతనితరువాత రాజ్యమొనగవచ్చి
న హుమాయూను ఢిల్లీ ముఖ్యపట్టణముగా చేసుకొనెను. ఈతఁడు
రాజ్యభ్రష్టుఁడై నవ్వును పెరి యనుపటాలములు నహాయూనుచేయ
మరల రాజ్యము నిట్టుకొనెను. ఢిల్లీలో “పురాణిట” నద్ద మర్కా
యెట్టని మాన్యు చెంతనున్న షామందల్ అని నీలునబడు పరిప
మందిర బోపానములనుండి బాటిపడటచే మెడలునిరిగి “పాపని
భూమి” చనిపోయెను.

తండ్రియైన హుమాయూన్ రాజ్యభ్రష్టుఁడై మొఘలులగాని
బట్టి పెరి యాదేశమేగుచుండ, మొగలాయిచక్రవర్తులలో నెరు
పొందిన అక్బరుచక్రవర్తి 1542 సం॥ అక్టోబరు 15 వ శేషి
సింధు మొఘలిమధ్యమున పెరి యనుదేశీయురాలగు హమీదా
బానాబేగమునకు జన్మించి, పదునాల్గువయేటనే బాల్యమున న
ట్టాభిషిక్తుఁడయ్యెను. 1558 సం॥న అగ్రాగిరి ముఖ్యపట్టణము మా
ర్చి యమునానదియొడ్డున నొక గొప్పకోట కట్టించెను.

అగ్రాగోట మిక్కిలి యందమైనది. మిగుల ప్రశస్తిమయిన కట్ట
జనుని వేరుగా చెప్పవక్కరలేదు. మిగుల ప్రతిభాశాలియు బుద్ధి
శాలియునగు అక్బరుచక్రవర్తి 1605 సం॥న మృతిగల యంత
నిజమారుడు బహంగీదు రాజ్యమునకువచ్చెను. ఈతని భార్యయే
షాజహాన్ బేగమ్ అను నొక మహిళ. ఈమె తెలివిగలమార్గములవలననే బహంగీదు రా

ਪ੍ਰਸ਼ਾਨ ਭਵਨ, ਲੁਧਿਆਣਾ

జ్యము కొంతవఱకు పొగుగానుండెను. ఈదినికుమారుడగు “సా
జహాన్” అగ్రాకోటలో పుట్టి పెరిగి యచ్చటనే మరణించెను.
ఈతని యైశ్వర్యమంతయు మార్పిలలో కట్టబడిన జామామసీద్,
తాజ్ మహల్ మొదలయిన గొప్ప కట్టడములయందు వినియో
గించెను. తండ్రిని నెఱసాలకంటి రాజ్యమునకు వచ్చిన యీతని
కుమారుడగు “బొరంగజేబు” తో మొగల్ రాజ్యమంతరించెను.

తాజ్ మహల్.

సాజహాన్ చక్రవర్తి ప్రియభార్యయగు మమతాశ మహల్
చనిపోవ దుఃఖించెనునమునకై గొప్పతదిహ్నముగా నామోహ
నాంగీకరిత అగ్రానగరమునకు పేరు ప్రతిష్ఠలులెచ్చిన తాజ్ అని
పిలువబడు తాజ్ మహల్ విశేషధనము వెచ్చించి లోకమునందే
కాంతయు కాంతునిచే చేయింపబడాలని యుత్కృష్ట విశేష ప్రేమ
చిహ్నములు మూర్తిభవించేసెను. ఇరువదియేండ్ల సారథము
నిరువదివేల జనమువలన కట్టబడిన ప్రపంచమునందంతట ప్రఖ్యా
తిగన్న తాజ్ మహల్ సౌందర్యము మిక్కిలి గణనీయము. పె
న్నెలరాత్రినేక నామనోహరస్ఫటికామయ దివ్యమందిర సాన్నిధ్య
ము ననోధయు సమృతపూదయయు సౌందర్యనిధియునగు లేజవ
రాలి యుంగపరివ్వంగ సౌఖ్యమున మైమరచి లోకమును తృణప్రా
యముగా గణించి యచ్చటి యమృతసమయమే సర్వమునను
భ్రాంతిని దోపించునీతి జూపట్టును. చగలు సూర్యకాంతియందం
కొక సౌందర్యము వెల్లిగొల్పు ప్రకాశమాదమై నిష్కల్మషయోహా
ప్రణయనంగతి శాశ్వతముగా నిల్చి బ్రకాశించుననునీతి భాసిల్లు

చుండుట కన్నులకంటె దీరజాచి ముగ్ధమానసులమై నిశ్చేష్టలమై
యుండవలసివచ్చేగాని మఱియొకగతి మానవదీని పాదచుంపను.
ముమ్మాళి వంటి లోకోత్తర సాందర్యనిధి రాజవంటి దివ్యపాద
ముజ్జాపకచిహ్నముగా నెలకొల్పబడుటచే నవ్యామనసరాగ ప్రే
మ సంపద లింపుగా నిట్లు ప్రవహింప వసంతకాలవాహినిని గుర్తు
గలదాయని దోహదము. ఖండాలతర దేశాలతర మహామహిమ సా
కరింపగల యిట్టి కట్టడము హిందూదేశమునకు నన్నియు పాసి
యు గల్గించినది. నిస్సారమున వాక్కులచే నిర్మించుటకన్న లాభ
మహత్ చూచి యానుచుంబుధి నీడులాడుచునీ సమృద్ధిని
శ్రేయస్సు.

అగ్రాకోట.

అక్కరుచ్చకవర్తిచే కట్టబడి యున్న మహామహిమ వాజ్మహిమ
వభివృద్ధిగావించబడిన అగ్రాకోట గోదలదువదియైవనుల యెక్కి
గల్గి దుర్గముమై సాందర్యనిధియై, లోపల నెన్నో మేలికపు కట్టడ
ములు గలిగి యప్రతిమానము చేటికిని విక్కిలి యాశ్చర్యముగా
ల్పు సాందర్యముతో నున్నది. ఇచ్చట చూడవలసినది, నివాస
శాల, మోతీమాస్కా, మహమ్మత్ బద్దీ, జహంగీర మహల్,
ఆగరిబాగ్, మొదలయినవి గలవు.

ఫతే పూర్ సీక్రీ.

అగ్రానగరమున కిరువదిమూడుమైళ్ల దూరమున కలదియు
కాలమున్నత గోధవముగాంచి ప్రస్తుతము కిథిలావస్థయందున్న

“ ఫకీర్ పూర్ సిద్ధి ” అను స్థలమున, అగ్నిరుశక్రివర్తి కుమారుడగు మహాలక్ష్మీ, షేక్ అను ఫకీరు వశప్రసాదమువలన నత్పొట జన్మించుటచే 1569 సం॥ నా చిన్న పల్లెయందమ్మతమ్మల పెద్ద పెరిగియు విద్వంస సంకల్పించి యదిరకాలములో సంకల్పసిద్ధుడయ్యెను. అగ్నిరు మరణించినతరువాత తత్పన్నమైన యేబది రోజులపాటి షీటినగుపాయము లేనందున వగరమంతయు విడిచిపెట్టఁ బడి గ్రోలునుయ్యెను.

తెల్లపై గాని మోటాకుపై గాని యిచ్చోటికి సులభముగా నేగిపట్టును. నిజముగానైనను “ బులాంసుదర్వాజా ” 176 అంగుల దూరమై యున్నది. 1601 సం॥న దక్షిణమునగల ఖండేషను అగ్నిరు నిలువించివచ్చునది నిర్మించెను. తెల్లని మార్బిల్ సుమధ్య యెత్తని యంతగల షల్లమన్ని సొగసుగా నిర్మించఁబడిన యీ పెద్దకట్టదములు చుక్రవర్తి నివసించు తొపుల్ని పొరువడిపట్టుండుటచే చూపరులనుసస్పృహవీధముగా మారుట సహజము.

“ బహ్మనునీదు ” ఫకీర్ పూరునీక్రిలో చూడఁదగిన పెద్దభవనము. ఇందు మిక్కిలి అందముగా కట్టఁబడిన భాగములు చూచి యాశ్చర్యపడిపడినది. తెలుగులె మార్బిల్ తాలితో చెక్కబడిన బాణములు పట్టుదారములతో కట్టఁబడినవేమో యనునంత మృదులముగా గన్పించును. “ షేక్ సలీముద్దీన్ ” యను ఫకీరు ఘోషావనగావించబడిన స్థలమున దలచుకొన్న కోర్కెలు సఫలములగుననియు పల్లె సఫలమనోరథులు మరల సచ్చటికరుడైంది పూజారిద్వారా కానుకలు చెల్లించుననియు చెప్పుదురు.

“దివానీఖాన్” అను అక్బరుచక్రవర్తి యంగిరపురాంగుల మువ చిత్రముగా కట్టబడిన యష్టముఖ స్తంభముకంటే కలసి. అచ్చట మధ్యస్థలమున పక్కరుచక్రవర్తి యూసేముగ్ల తగిల్చియున్న ముల యాచార్యుల వాదములను వినుచు నానందించుచున్నది ప్రతీతి. అన్ని మతములవారిని సమానగౌరవముతో నామ కీర్తనల ప్రఖ్యాతమతసంరక్షకులైన నొప్పచక్రవర్తి, అష్టి దివ్యవాహక లమున నిట్టి మహాసుభావులనుద్ధరించుట కను చిత్రము.

పచ్చీసుహాటు యెట్టుయొకగళ్లతో నమర్చబడి వానినెక్కి లేచుకొంగలమునకు బడులుగా ముద్రాగింపఁబడి అక్బరుచక్రవర్తిచేత దండమాదలుచుండిన హాటు దివానీఖానునకు నిర్దేశముగా నున్నది.

ఫాటిఫూహీక్రీ యందు అక్బరుప్రియాంగులకు కట్టించిన యంగిరపురంగలు మిక్కిలి చక్కగా ముంపము

“మిరియమ్” అరేపురము, శోభభాయి యంగిరపురము, మిక్కిలి యుత్సాహవశములుగా నుండును. అందు వెళ్ళుచున్న బంగారుగృహముని యందున్న ప్రకాశమావలన చిత్రరంగులు చేతులుకాంచెను. పాదహాళ చక్రవర్తికి తిల్లియు బహుళముగా భార్యయునై న శోభభాయి నుండినచును హిందూవ్రాసినవల నెక్కడపువసులు మిక్కిలి యందముగా చిత్రించబడినవి. అవి యాక్బరు పేరరణముచే గావించఁబడినవి.

“హుస్సేనుహాల్” అను కట్టడమైవలయులమేద. అందరి గోడలయందును, స్తంభములయందును మంచి చెక్కడపు విని

వానితపము గన్పించును. ఇచ్చట విహారప్రాంగణములయం దం
తఃపురకాంతలు మలయ సమీపణముల సమగ్రవిందుచుండిరని
యూహించవచ్చును.

అగ్రాయందు మంచి తివాచులును, రోమసంబంధముగు సాలు
సలును బోంకగా జొరకును. బంగారు, వెండి, జలారులేమపనులు
ను, తెల్లకాతి చెక్కఁజేయునును నిచ్చోట చేయఁబడును.

మ థు ర.

చిన్ని శ్రీకృష్ణుని బాల్యక్రీడలచే సమిద్రమైన యీమఘరావగ
రము యవనావాసదీ పుణ్యస్థలములఁ బ్రతిబింబించుచు హృదయం
గణముగాఁచుచును. ఈపట్టణ మాగ్రామగరమున కసతిదూరము
లోనున్నది. కృష్ణదీపలు భాగవతపురాణమున బహ్మవచోతకవి భ
క్తుచే తనివీటిర నరి పఁబడి పారపశ్యకరమున భక్తి దీపము నిరజ
లు పట్టణకమలై న దీపట్టణరాజమే. పిల్లనగోవిచే సమృదమయ
మంగీత తరంగముల గోగణములను, గోవికాసంపదగణములను
బాలగోపాలుఁడు మయిమరిపించి, భూలోకమున వ్యర్థసౌఖ్య ము
కొక్కక్కసారి నుపించిన దీపట్టణప్రాంత భాద్యంతల సైకతస్థల
ములందే. యమునాతరింగిణి సైకతస్థలముల భారవరాత్రిలందు
చేయఁబడెనోలా దీలామానుష విగ్రహమాత్రుఁడగు పరమాత్మ
పందర్శన మిచ్చటను గోప గోవికాబాలురు పూర్వపుణ్యఫలమునఁ
గన్నులార గాంచి ముక్తిప్రదులయిరి. కాశీ హరిద్వారాది పుణ్య
స్థలగరములలో తుల్యముగు సీగరమాహాత్యమంతయు సంతోషా
వహము.

ఈమధురానగరము కను ప్రాచీననగరమని మరల వాచియుట పునరుక్తి. టోలమీ, ప్లీని, ఫాహియాన్ మొదలగు పూర్వచరిత్రకర్త యాత్రికులీవగరమునుజూచి వాగవీయున్నారు. పట్నైను వందల సంవత్సరములక్రిందట నిర్మితమై నాగవత్తము ప్రబలమౌగా నుండెనని “ఫాహియాను” అను గొప్ప చీవాచేశయాత్రికుఁడు వాచిసియుండెను.

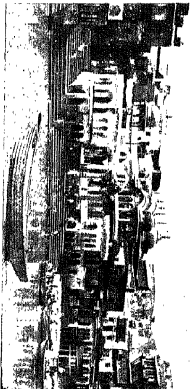
యమునానదిపై పడవపై విహారముచేయుచు పట్టణ బౌద్ధశివ ముచూడ తృప్తిగానుండును. సాయంసమయమున బంగారుగంగ తో ప్రతిఫలించుచు నిచ్చుట గడలియాడుచున్న సూర్య దేవాలయ గోపురచ్ఛాయలు, నిటలీచేశమున వెలసినగరమును చలపించునని, పడవపై విహారమునర్చు దేశసంచారికి దోహదము నుపకరినై భవముగా నుండును. ఇచ్చట ఎక్కాలు, టోంగాలు, ఎడ్లబిడ్డలు విసారముగా దొరకును.

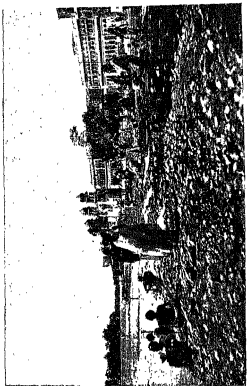
మహమ్మద్ ఖుజీ మధురానగరము ముట్టడించినప్పుడు “ఈ అశ్వశివశివమైన నగరమున వేయికన్న పెంపుగా పెద్దభవనములు కలవు” అని వాచిసియున్నారు. ఈనగరమునఁ జూడవలసిన దేవాలయములు, నేలించవలసిన దైవతములు వెన్నీగలవు. ముఖ్యముగా జూడవలసినవి పుణ్యద్వారము, విశ్రామఘాట్ న్యాయాధీశ్వరుని దేవాలయము.

బృందావనము.

మధురానగరమున కయిదుమైళ్లదూరములో బృందావనము న్నుది. హిందూదేశమున ప్రసిద్ధములగు రెండు మఠములుండుటచే

ಕೆ. ಸಿ. ೧೦೮ ಕೊಟ್ಟಿರಬಹುದು, ಮೊತ್ತ ೧೦೮.

మధురా బృందావనములని జంట నామమున నీబృందావనముచేత మధుర ప్రసిద్ధిపహించెను. మధురవలెనే బృందావనమునహితము మహమ్మదీయదారుణముల కరవయ్యెను. క్రీ. శ. 1590 సం॥న అంబుజదేవార్చీశుడగు రాజా రామసింగు కట్టించిన గోవింద దేవాలయము మిక్కిలి సుప్రసిద్ధము.

ఈదేవాలయము బొరంగజలుచే పానుచేయఁబడినను ఇంకను పూర్వసౌందర్యము గోల్పోవకదేయింపబడి. ఈకట్టడపు సాగము చూచుట కందముగానుండును. గోపీనాథ, బాగలోకేశ్వర, మదన మోహన, దేవాలయములు కొంతవఱకు శిథిలముగానున్నను, చూడఁదగినవిగానే యుండును. విశాలమగు స్థలమున చక్కని తోటలు, చెరువులు కలిగి దేవాలయము లుదముగానుండును. ద్వారగోపురము మిక్కిలి చూడఁదగినది. రాగిస్తంభ మొకటి దేవుని యాలయగుమ్మమున కదురుగా నిున్నది. ఈదేవాలయము మిక్కిలి విలువగల కట్టడమని చెప్పవచ్చు. ఇచ్చట మృదినీపల్ మహాకాయములో పూర్వపుసంగతులను దెలుపు చిత్రనెస్తువులున్నవి. మోటారుబస్సులు, బండ్లు, ఏక్కాలు, మధురా బృందావనములమధ్య దిరుగుచుండును. ఇచ్చట సహావిహారీలలో మంచి రమని పిలువబడు తెల్లచలువజాతితో నిర్మించిన దేవాలయమున మంచరంగుల చిత్రములుగలవు. ఈ మాట్టిల్ ఫలకములు, స్తంభములు, జలయంత్రములు, చెక్కడములు, తానేమహల్ ను దలపించును. అందలి స్తంభములు ఆగ్రా పదివానితనముకన్న మిన్నయని చెప్పవచ్చును. బృందావనమున చూడదగినది గురుకులము, ప్రేమ మహావిద్యాలయము.

బృందావనమున గోవిందాచార్య, పాతీ, గోసీవాచార్య, వేదంబ, తేజో
లయములున్నవి. శంగమంధిరమున శ్రీశంగపావ్విలింగుడు. ఈ
మునాశీరఘట్టమున కాళిఘట్టమును, గోవిందాచార్యులచేత
మునాశీ పొన్నచెట్టును, ప్రభుత్వముగా గాన్పించును. రాష్ట్రము
విహారములమున కెదురుగా శ్రీకృష్ణస్వామి అలసి శయనించిన
విగ్రహముకలదు.

గో కు ల.

యముగానది శివలియొద్దను మధురానగరమున కదురుగాగల
గోవల గ్రామము శ్రీకృష్ణుని బాల్యములను చిరకాలము గడుపుట
చే నదితరమైన హిందూతేత్రమైనది. మధురకేసరి యాస్త్రిగు
లిగోకుల చూడనిచే యాత్ర పూర్తికావని వలంతుడు.

ధీ లీ.

పాండవులచే నిర్మించబడినదని వేషోళ్ల పొగడంగనిన ఇంద్రుని
స్థమే మహాభారతవీరులకు స్థానముగా నివ్వటి ధీలీనగరమున్న ప్ర
దేశము. ఇప్పటికేకువర్యాయములు హిందూదేశమునను ముఖ్య
పట్టణముగా నేర్పరుపబడి యనేక రాజ్యబంశస్థావకులచే నట్లెబడి
నట్లు నిదర్శనములు గానవచ్చు నీమహానగరము మిక్కిలి ప్రాచీన
మయినది. “పురాణశీల” అని పిలువబడు చారిత్రాగ్రంథగల స్థా
నము మౌళుయూను, మైర్జా, లకునిపట్టణమున తాత్రనకిప్పటికిని
“ఇంద్రవజ్ర” అని పేరు. పదునొకండవ శతాబ్దమునాటికి రా

బాప్తురేంటకు బలమైనస్థాన మీసగిరమే. పాత్రాగారిములచే పరివృతమైన దేవదనవారము మహాబానాబాద్ అని మొగలాయీలచే పిలువబడుచుండిన యిచ్చటి ఫిల్లీసగరము జనసంఖ్యలమై చూడసాంపగు మేడలతో చరిత్ర వెదజల్లు స్థలములతో విండియున్నది. మహాబానాబాద్ వకు దక్షిణముగా ననతిదూరములో నిచ్చటి చక్రవర్తి ప్రాతినిధికి తాపగు నెదిరుడన మోతన వగరము నముమ్మూత మయ్యెను. కొత్త ఫిల్లీయందలి వింతకట్టకములెన్నో చూడవలసివచ్చును.

కోట, బామ్మమసీదు, చాందినీచౌకు, చెంతనున్న పెద్దదుకాణములు, బజారు, కొత్త ఫిల్లీసగరము, కుతుబ్ మినారు, మొదల యివలీ తప్పక చూడవలసివది. మహాబానాబాద్ అని పిలువబడు పాత్రాఫిల్లీసగరమున చరిత్రముతో సంబంధించిన రాత్రులెన్నో వరిశీలించవచ్చును. ఫిరోజ్ బాదు, పురాణాల, హుసుయాను న మూధియు చానిచెంతనున్నవియు, చూడవచ్చును.

1648 వలన కట్టబడిన మహబూబ్ కోట కను జాగ్రత్తగా చూచి యిచ్చటి కట్టకపు చిత్రములకు మెచ్చుకొనవచ్చును. లాహోర్ గేట్ ద్వారా చట్టాభాగ్ నకు పోయి అచ్చటి కొంత కాల యూపనము చేయవచ్చును. నొలత్తానా గుమ్మముదాటి చక్రవర్తి యందటకును దర్శనమిచ్చు “దివానీఆమ్” దర్బారుదనుంటవమునకు పోవచ్చును. అతిదూరము, నెమలిసింహాననముని ప్రశ్నాతివహించిన ననకత్తుఖచిత పేనుమయూహాననముదెడి “దివానీ భాగ్” అను ప్రత్యేక దర్శనాంగణము కలదు. ఈహాలునందలి యప్రతిమాన యలంకరణములను జూచిరీరవలయును. పూర్వపుజాన్న త్యదశయందు బంగారు, వెండి చాందినీలతో విరాజిల్లు

దినములలో ప్రపంచమంతటిలోను నద్భుతముగు పరింతాన భూయ
మమయిన మండపమని చెప్పడగియుండును. ఇట్టి కామగోచరశ
స్తాన మెన్నో యుత్సాహపూరితముగు నుత్సవాదులకును, దుఖ
పూరితముగు దురంత సంతాప భోగవిషయములకు నాటకపు
యందెను. ఈసౌందర్యస్తాన పాఠముఖ్యత మొగలుచార్యునిచే
లును స్వప్నముగా నెఱుంగుదురనుటకు పాత్య మచ్చటపట్టుగో
రెనుచోట్ల పాఠశీర్షావయందొట్లు వ్రాయబడుటయే “ రక్తచమ
చమునందెచ్చటనై వ నందనవనము, నింద్రపథ (Paradise) కల
వేని, తప్పక యిచ్చటనే యిందే యివియే! ”

దివ్యానివనకు చేరువగా చక్రవర్తి ప్నానమంటనముగు “ హ
మ్మమ్ ”, “ మోరీమనీడు, ” “ రంగమహల్ ” మొదలగు న
న్నో చూడవలసిన చిత్రచిత్రమహాల్లు కలవు. చాందినీచౌకు
బాదు చూచుకొని అచ్చటకు చేరువగానున్న మిగుల మనోహర
ముగు మహమ్మదీయ పార్శ్వవామందిరముగు “ జన్మననీడు ”
చూడవగును. అచ్చట వందలమనులు కడు సంగమగా చేరిన దు
కాణములు కనబడును. చాందినీచౌకు, లనగా వెండినబాదు ని
క్కిలి విలువగల అమ్మకపుపామానులతో నిండియుండును. ఈన
బాదుమధ్యముననే నిలువఁబడి “ నాదిర్ హా ” అను యుద్ధనీరుండు
పెద్ద యాదేశపు యుద్ధభటులచే శిల్పపురవాసులను లక్షజనము నొ
క్కసారి చంపించి వీధులు రక్తప్రవాహముగావించి కాళ్ళతాప
క్రింది గవించెను. “ ఇందీరియల్ దర్బార్ మెహెలియల్, ”
“ మ్యాటనీ మెహెలియల్ ” మొదలగునవి యాహ్నితము
జేందో చూడవగును.

కొత్త థిల్లితోనలో జయపురాధీశుడుగు రాజా జయసింగ్ అనువానిచే 1724 సం॥లో కట్టించబడిన నక్షత్రశాలయ నేటికిని ఉపయోగమునందున్నది కనంబడును. “తెన్లెటిన్ చాంబర్” అనంబడు శాసనపత్రము కూతులము జొరవలెనన్న అధికారుల యనుగ్గ ముందుగా పొందవలెను. “ఇంపీరియల్ సెక్రెటరీయట్” బిల్డింగులు చూడ సొంపుగా తోగప్రఖ్యాత పగరవిరూపకలగు పర్ ఎడ్వీన్ లుటియెన్స్, సర్ హెన్రీబ్టబ్బేకర్, అను వారికిర్తి పె దజల్లుచు నింపుగా కనంబడును. ఇచ్చటికి చేరువగా వాయువిమానములు నిలుచుస్థానము కలదు. ఇచ్చటకొక మైలుదూరములో ప్రఖ్యాతిపహించిన “కుతుబ్ మినార్” చాలదూరమువలకు కనంబడును. ఇది సుమారుచేపనందిల పరిపత్నరములక్రిందట కుతుబ్ మిన్ థిన్ చిహ్నం అను శాసనమునకరాజ్యస్థాపకునిచే నిర్మింపఁబడినది. ఈగోపురస్తంభములయొక్కతలు కలిగి కంఠలతో విరాజిల్లుచు 233 అ. గుం యెత్తుగానున్నది. బావిపైని కొర్రానందలి శ్లోకములు చెక్కబడియున్నవి. అచ్చటినుండి స్థిలీనగరమై శాల్యములు, కన్నులారనూచి యానందింపవచ్చును.

ఇచ్చటికి చేరువగా ప్రాతమశీమంత సుమారు పదునాళ్ళవందల సంవత్సరములక్రింగట తయారుచేయబడిన 24 అంగులయెత్తుగల ఉత్కృష్టస్తంభమొకటికలదు. అది తొమ్మిదివందల వత్సరములక్రిందిట మధురానగరమునుండి అచ్చటికి తేబడినది. ఇన్ని నందల పరిపత్నరములనుండియు కాలమువలన శిథిలముకాక ఎచ్చటివలెనే చెక్కుచెదరక నిలిచియుండుట విశ్చిలీ యాశ్చర్యకరముగుసంగతి. మహమ్మదీయుల రాజ్యము నాటికిట్టడములు మసీదులు, ఎన్నో చూడవలసినవిగలవు.

పురాణ కీల.

పురాణకీల అనగా పాత్రకోటయను స్థలమున అరేభునెంబలనుల వత్సరములక్రిందట హిందూరాజ్యదిహ్నములు నిలిచిగా కథలున్నవి. అశోకుని జయస్తంభమువృత్తికిని పాలీగ్లామా రిలాక్షునిముఖాశోకాశ్వరక్షేరి చే ప్రకాశించుచున్నది. ఇంద్రవట్టుణము, లేదా ఇంద్ర ప్రస్థము అనే భారతకాలమునాంబు నిలునెంబలనులముడిన పట్టణ స్థలస్థలము లింకను కనుపించుచున్నవి.

హునుదుమాను గోరి ఇచ్చటి కోకమ్మెలు దూరమున నున్నది. ఇదియును చూచుట కంగముగానుండును. ఆతొట్టి బ్రతిగ్గి ను పోగా 1565 నెంబల నది కట్టించుకొనెను. ఇచ్చటి కనుకరములముగోనున్న చీకటిచుహులనంబు 1857 నెంబల నిపాయాలు తిరుగుబాటు నుల యమున మునలివాడగు బహదూరు హులను వక్రవర్తి హర్షవర్మము గా బ్రిటిష్ వారికి ఢిల్లీరాజ్యము వదిలిపట్టి నిత్యసభముగానుండును. ఈతడే మొగలాయిచక్రవర్తులలో కడపటివాడు.

అనేకవేల సంవత్సరములనుండి హిందూజాత ద్వైతముగలముగల స్థానమును పురాణనగరములలో మిక్కిలి ప్రఖ్యాతమనెందున పుట్టి నగరము, పుణ్యనదియను యయినానది పాత్రకోటనునున్నది. ఇది చూచి యద్భుతానందముల మునుంగవలసివచ్చుచుండు రెండు మూలము దినములలో నచ్చటి చిత్రములనన్నింటిని గూచుటమూలము మిక్కిల భము. ఇంకను నూడెనలసినవి యున్నవి యువ్వెప్పుడు ముండునీ యానగరమును విడిచినప్పుడుచే యాత్రికుల కప్పుటికన్న హెచ్చు గౌరవముదయించును.

హరిద్వారము.

మాయూపగతమని పురాణప్రసిద్ధమగు సమర్థగ్రంథాలలో నొకటియగు హరిద్వారము కైవల్యలక్ష్మితీ మందిరమని భక్తులనమ్మిక. శివాలిక్ పర్వతవంతుల మధ్యమునుండి ప్రవహించుచున్న “గంగామాయి” యిచ్చట స్నానమాచరించిన పుణ్యవది. పాండవులలో నొకడగు భీమునిని జీర్చుట గంగానదిని తనవెంట నీచి కొనివిచ్చుటకు నిర్ణయించబడెనట. అప్పుడాతని సంతతుచెక్కల ప్రాక్రమ్యనే చేర్చుచు గుండమును “భీముగోప” యని నిలుపఁబడు పుణ్యగుండమునది స్నానమొనర్చునట.

ఈ ప్రద్యోమమునకు విరుద్ధముగా నిలువది భక్తసాలలలోఁ గలచే ముత్రితులకు బహు యుష్టుంది యుండునీరదు. హరిద్వారము కడు సాగ్రీవీపదగరము. హరిద్వారముగా “విష్ణునిగమ్ము” యని ప్రాక్రమ్య నొచ్చుచున్నది. హరిద్వారములు, “మాయూర,” తది “మాయూరుదను” ని. ప్ర. శి. 7వ శతాబ్దమున “హరిద్వారనిగమ్ము” ను గూర్చియు యూర్పురమును చూచి, వాగ్మయగప్ర. “సూయూరూరూ” అని ప్రాక్రమ్య. అగ్నితున్నతవర్త వాటివలన “గంగాద్వారము” పి కూడ నిర్వహించబడుచుండెను. ఇట్లుండ నేటివలన హరిద్వారమా (విష్ణునిగమ్ముమా), హరిద్వారమా (శ్రుతి గమ్ముమా) యని శివశివారాధకులు వాగ్వాదములు నలుపుచుండుదురు.

మరి ఆకలంగోపధనక్త వ్రముండెలియ మాయూరద్వారకావంతి కా శి కుడు. క్షీర గయ ప్రయాగములనే నేరించునట్లంది నం నకవేదండ వరాహాహరిపు భిక్షవామి మిమ్మును కొం డికరాజైలున బుద్ధిజాత్య బనిలో న్మాదులదాక్రొగ్రియాల,

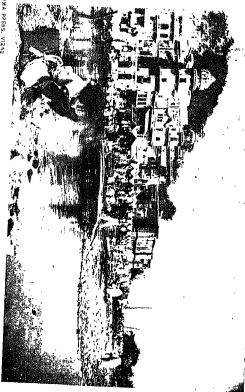
అని మనుచరిత్రమున హరిదాస్వరమునకు పూయాయని బ్రహ్మ
గింపఁబడినది.

యాత్రాసమయములందు శ్రేష్ఠు లిచ్చటి శీతఘట్టములవల్ల
మిగుల సంతలముగా పరపులట్టలతో గలిపించుచుండుదురు. అది
వతరణ పుణ్యదివసుల వై శాఖమాన ప్రభమదివసమను “దివ
తి” యుత్సవమున కిచ్చటకు లక్షలకొలది జనము ప్రతియేటను
చ్చుచుండుదు. “హరికరణ” యను స్నానఘట్టమువద్ద గంగా
దాస్వర దేవాలయప్రాంతమున నొకతాలిగోడపై గల విష్ణుని పాద
చిహ్నమును గూచి మఱి యశ్రుతులు స్నానమొనఁబఱచుదురు.
అట్టితొందరవసుమములలో తొమ్మిదాది తొక్కిదిలో చాల
మంది ప్రాణములు గోల్పోవుట సామాన్యముగా జరుగవలయును.

కాలువపై నరతెన జాలుు పుడు దృక్పథమొనఁగిన ప్రకృతిసౌ
ందర్యము గావించును. ప్రకృతినన్న పట్టణము, నీటిపై పడవలు,
మొదలగునవి చూడవలయు.

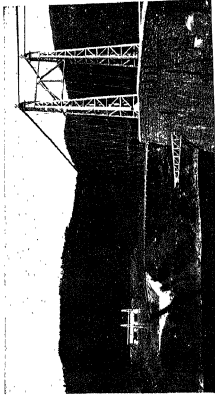
పడవశతాబ్దమునాటి కిలాశానములుగల “మాయాదేవి”
తాలదేవాలయము చూడవలసిది. ఇచ్చట ముఖ్యుల నరముల నీ
నీవిగ్రహము మామతలలును, నాలుగుచేదలతో నేర్పఁబడిన
శ్రీకృష్ణుని బుచ్చునున్నట్లు చెక్కబడినది. ఇది మాయాదేవి విగ్ర
హమా లేక దుర్గాదేవివిగ్రహమా అని చాలవలకు ప్రజలయి
దు సంశయముగలదు. అప్తభాషువులుగల శివునివిగ్రహమొక్క
ట గానవచ్చుటలే దుర్గావిగ్రహమేయని నిశ్చయించవలయు. ఈ
గుడి యవతలభాగమున నొక లింగమును, పుని హామనకు
వృషభరాజమును, చాలవలకు శిథిలాంగియగు శ్రీవిగ్రహమును
దేవదేవును, ఈశిథిలాంగియే మాయాదేవికావచ్చును.

BABA POTOS, VIETNAM

కంకాభవంపేట, నాగరాజుపేట.

కంకాభవంపేట నాగరాజుపేట, నాగరాజుపేట.

సూరససాహనాభదేవాలయమందు పుణ్యవంతముగు బోధివృక్షముకింద దీర్ఘపమాధిలో నున్న బుద్ధజేత్రుని శిలావిగ్రహమొందు కలదు.

పట్టణసొందర్యమంతయు నదీప్రాంతమున పడలి నగరపరిశీలన మారంభించిపయెడల పంతులమగు పండుగొందులయందు యభేచ్ఛముగా దొరకిన వెల్లనొద్దుకొని తిను అచ్చునిడిచిన యాలోశులు (త్రోటపెద్దులు) గనిపించును. దుకాణములు, దేవాలయములు మొదలయిన దెచ్చటజూచినను గనుపించును.

ఇచ్చట “కుంభమేళమ” ను వ్యాకళివల్లార్చనము జరుగునపుడు లక్షలకొలది యాత్మావరులు నచ్చి గంగాస్నానము గావించుదురు. అప్పటితిథిములలో గొప్ప గుట్టములనంతయు జరుపుదుందురు. పూర్వము దోడిదిగాండ్రట్టి సమయములలో మందిలుగా నచ్చి యాతికులను దోచుకొని చిత్రనధచేయించుచుండిరట. ఫిల్లిన గరమును కొల్లగొన్న శత్రువాత హరిద్వారము కుంభమేళ సమనయమున “తామల్లరేను” అను యుద్ధపీఠము దోచుకొనుతలంపున విచ్చేసెనట. ప్రస్తుతము బ్రిటిషుగవర్న మెంటువారు హిందువులను సంరక్షించునిమిత్తము బోకోసువారినిచోట కావలాయించియున్నారు. ఇచ్చట ననేక ధర్మశాలలున్నందున హిందువులకు బసాయిబ్బండి యుండనేరదు. నలునది పత్రికములు రాసప్ల, ఆశ్రమములు కలవు.

హరిద్వారమున కొంచెముకాల ముందువారు చూచుట కనేక స్థలమందుంటుండే ముఖ్యమగువానినిచోట బేర్కొనుచున్నాము. హరికిపారీ, భీమగోదా, సారానాథునిగుడి, గంగాపడికాలువ,

నీటిపనులస్థలము, చందీదేవి, మావసాదేవి, ఋషిరీతుమా, నీటి శ్వరము, మహాదేవి, రాజకీచక్రి.

ఇచ్చటినుండి “దేహాధిభూత” మత ప్రాంతము 48 ప్రాంతముల యానము. ౩ జ్యోతిషమువద్ద లాద్దెతో నిర్మింపుమును, మోహనములు, దొరకును. నిర్మింపుమునందులో పైచోట్లన్నియును పూజించును. ౩, 4 యానముల లాద్దెతో నిర్మింపుమును.

ము పి కేళ.

గంగానదియిందు సతగు కిల్లానదేశమును హరిద్వారమునకు 38 మైళ్లదూరములో ఋషీ కేళ మను పుణ్యనగరమున్నది. ఈనగరము సత్వరిముగా నిర్మితభివృద్ధిగాంచుచున్నది. అవరీవాధ్ పోవు పాకిహోట నువనసింప ననువుగానుండును. ఇచ్చటనుండియే కొంతెము దూరములోనున్న “అక్షణజూల” యనబడు శ్రేత్రమునకు పోవననువును. ఇచ్చట ప్రఖ్యాతమును దేవాలయము భరతునిపేర నున్నది. రావణునిజంకిన పాపపరిహారమునకు తపస్సు చేయుటకేతెంచిన అక్షణస్వామిదేవను దేవాలయములు కలవు. అచ్చటచ్చట భర్మసత్రము లీహార్గముననున్నవి. అందు పంజాబు శ్రేత్రముననది దేక్కొనదగినది. సాధువులిఋషీ కేళమున నిక్కిటముగా గలరు. వీరిని షక్తీర్లకును భోజనము లందితముగానిను సత్రిములున్నవి.

స్వర్ణాశ్రమము, ౩ లాస్నాశ్రమము, నదు స్థలములు చూడవలయుననిర్మింపుమునకును, ఋషీ కేళములో వర్షము శ్రేత్రవా

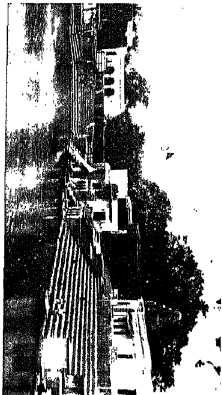
ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಈ ಪ್ರದೇಶವು ಅತ್ಯಂತ ಉದ್ದವಾದದ್ದು.

ಕರ್ನಾಟಕದ ಉತ್ತರ ಭಾಗ.

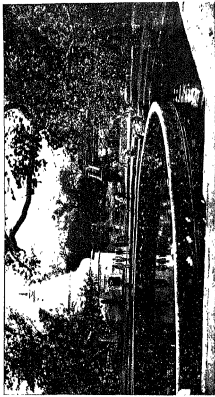
ರಾವಿ ನದಿ ದಡ

THE UNIVERSITY OF CHICAGO PRESS

ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಸಹಿತವಾಗಿ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದರು.

ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಸಹಿತವಾಗಿ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದರು.

ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದರು.

మిలు సుఖముగా న్నానము చేయవచ్చును. పారిశ్రావ్యరమునుండి హృషీకేశమునకు పదార్థై లుబంధు, బద్ధులు, మోక్షిగురులు పోవుచుండును.

నైమిశారణ్యము.

కా! శ్రీసమ్యంబగు నైమిశరంబునఁ దపశ్శ్రీరాజరాజ్యావతే! శోరాజల్ శుశిశోనకాది మునిరాజల్ సూతజంబూచి మున్నేరాజేంద్రుఁడు దివ్యచిహ్న గురుఁడై యేలెకామహీమండలం గారాజేంద్రునిఁ దెల్పుచూకప పరిండత్యంత పార్వంబునా॥

అని ప్రబంధశ్రీక్షమగు బసుదత్తత్రమానందలి కథారంభ పద్యమునకు నైమిశారణ్య ప్రాముఖ్యత యాంధ్రదేశశిఖలకు విశదమే. శ్రీకాశీఖండ ప్రగమశాస్త్రసముద నైమిశశిఖలనీర్వచన విధులు గావించబడినది.

సీ॥ అది మనోహరుంబగు నొక్క చక్రంబుఁ
గద్దించె బ్రహ్మజగద్ధితముగఁ
కల్పించి యాబుండికలుకొచ్చె పర్యతో
కంబుననుండి యాకమలగర్భం
డది పోల్లి గిరివిష్ణుపాంతరంబులు దాఁటి
క్రమముతో భూమి చక్రమునవ్రాతె
వారిలి రంహస్సూర్తిపద్మి పద్మి ధర్మి
నిమోక్షకుల శిర్షసమయయ్యె

లే! నేమి విరిసివశతన నన్నేలనెలవు

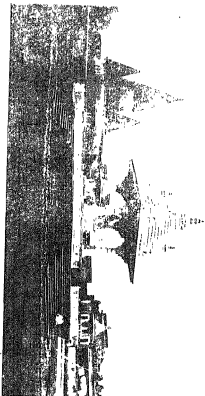
నై మిశ్రంబయ్యె నదియ తానై మిశ్రంబు
దమ్మహాపుణ్యమునమున దాన్వదళాబ్జ
సత్త్రియాగంబుగావించె శౌనకుండు!

ఆ సత్త్రియాగంబునందు శౌనకాది ముహూర్తములు సూర్యోన్యాయ సంధ్యుండై న సూతృనర్పించి తన్ముఖంబునం బుర్రాసేవితాన సంహితలు విదిరి గాపున నమ్మహావిద్యాస్థానంబు సూతృమూర్తి సలవాదాత్మకంబు. ఇచ్చట సువర్ణనీర్ణవానమాదరించి లలితాదేవి కుందిరము వందర్పించి, పంచద్రవియగునుకేగి, ఇంద్రునిల దేవాలయములు జూర్చి, గోమతీతీర బుష్పాశ్రమమునకు పదిగది, యాత్రావరులు తనియగోరుచున్నాము.

నై మిశ్రాగ్రణ్యమునకు చేరువగా నైలుప్రయోగావను “నిశ్చితీగ్రణ్యము” గలదు. ఇచ్చట, యాదించిన ఇంద్రునకు నెన్నడున దానమొసంగిన దధీదియహరి పేర నొక కంఠముగలదు. నూజించుల కత్తి యగు నింద్రుని పిత్రాయుధ మీ దధీదివెన్నెమునకు చేయించినదట. నీతకుండమయ నింకొక పుణ్యతీర్థము గలను. అందును నిందును తీర్థావధులు పూజమాచుదురు.

నై మిశ్రాగ్రణ్యతీర్థమున బ్రవహించు గోమతియను ప్రవాహి యందు లిల్చిప్రతములు మాత్రము మానింగి తక్కిన యాకులన్నియు దేవిప్రసాదమై వెప్పుడురు. నై మిశ్రాగ్రణ్యంబున వృష్టివైచిత్ర్య క్షుభావరామణీయక పుష్పఫలభరిత వృక్షసంతానములు వీక్షించి, పుష్పగోలనవల్లరున యుగ్మంబులకు పంకువగావించి, పూర్వరతివల్ల పుష్పావగదియందు దలబోస విడిగి చేపారియున్న యంగ

ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪನಾಶಾಸ್ತ್ರವು, ೧೯೨೫-೨೬

சென்னை நகர வரலாறு

కనులకు విశ్రామమొసంగి ద్విగుణీకృత యుక్తాహముతో శ్రీ
రామపాలనా పవిత్రరాజ్య ముఖ్యపట్టణమగు వయోధ్యానగర ప్ర
యాణోన్ముఖులై యాత్రికులుండుదుగాక!

అ యో ధ్య

శ్రీమన్నారాయణుని లీలామానుష విగ్రహమును శ్రీరామ
చంద్రుని బాల్యగ్రీడల పవిత్రతగాంచి, అరణ్యవాసానంతరము
పరిపాలింపఁబడి రామరాజ్యముని శాశ్వతదిగంతగీర్తికి నెలనైన పు
ణ్యనగరమగు వయోధ్య, ఉత్తమప్రపంచులలో శ్రేష్ఠానందగి
నయనానంది ధర్మనమన్న మిక్కిలి ప్రాచీననగరము. దక్షిణహిం
సాదేశభాగము దండకారణ్యమందమై కూరకాక్షవ సంకులము
గా నున్నదిపములలో వయోధ్యానగరము మిక్కిలి సైభవముతో
విరాజిల్లుచుండెను. రామరాజ్య విాభూమిపై సంతరించి చిరకాల
మెగుటచే కాలోలు, నేణాపట్టణము పద్ధిభిసనములున్న ను దిన్న
ప'యినట్లు కాన్పించును. హిందూమహాజనులచే వర్విత్ర ప్రత్య
క్షమైనవిమనీ దలంపఁబడుచున్న ఉత్తమగుణములగని యగు శ్రీరా
మచంద్రుఁడు పరిపాలించిన నగరమను గౌరవముచే నదియొక మ
హాశ్రేత్రముగా పెరిగింపఁబడినదేగాని, దక్షిణదేశమందు గావన
చ్చు గొప్ప దేవాలయములనంటిదేదియు నచ్చటలేదు. భక్తాగ్రే
నరుఁడుగు హనుమంతుని గుడియొకటి భక్తులకు సంతోషదాయక
మై కనంబడును. రామ, లక్ష్మణ, సీతావిగ్రహములు కను చిన్న
వొక దేవాలయమున నేటికిని పూజంపఁబడుచున్నవి. ఇచ్చట
పూజారులకు కొంతసుంకము చెల్లించవలసియుండును.

ఇందుని మామవేషమునెఱింగియు కామామోహిత్యము పడుని
మామపంచదకువ్విశ్లేషి, తెలియనిదానివలె మోసించి యీతనికి నిష్క
గావించిన యమోఘ మండరాంగియగు “అహల్య,” తిరుగ్గెను
దైవ భర్తను మోసగించిన ఘోరపాపమునకు శిల్పియై నిరసనగలు
గములు గడవినవెరుక నేకపక్షివ్రతుడై ఏ శ్రీరామనిలగినిని ము
త్ర పాదరేణువులచే మరల పంపూర్ణ సౌందర్యరశ్మియై మామహా
పమున బ్రకాశించుటయేగాక, పరమపనిత్రుత్వము పరిపూర్ణ
లోపలేయై నిత్యమంగనామములచే మందకన్యలలో మంగళగా నిలి
వకింపఁబడుచు పరీతిలకమగుటకు శారణభూతమైన రామని పాప
సంఘట్టనమున పరిగియున్న అమోఘాంగిరము శ్రీపురుషోత్తమ
మోహపాశబంధములను విడదీయుటకు నిరవధానమైన శిల పవన
యును.

ప్రయాగ (అలహాబాదు)

గంగానదికింట్టిననున్న అలహాబాదు పరిరమించుచున్నది. ఇ
యాగ పుణ్యక్షేత్రములలో చేర్కొనవలసివది. కాశీ గంగయుని
పాథారణముగా తునము వాని గంగ ప్రయాగవద్దనే సేకరించుచి
ని గంగ చెంబులలోవేసి మూల యతీంచుచుండుదు. అంగేకాని
కాశీయొప్పు గంగ యెప్పడును పట్టుకొనిరాదు. పురాణములలో
గంగామహాత్యమై పొగడినను, వ్రత్యముగా కనఁబడు విశే
షయొక్కటికలదు. ఎంతోకాలము నిలువచేసినను యిక్కడ గంగ
చెడిపోక మిక్కిలి యుపయోగకరమయిన స్థితియందుండుట పుణ్య
ఫలమేయని చెప్పవచ్చును. పాశ్చాత్యులెందరో గంగానిలలములు

పరిశీలించి యందలి నిర్మలత్వమును ప్రాశస్త్యమును విశేషముగా గాగడియున్నారు.

ప్రయాగయందు చూడవలసివది కోట. ఇది మిక్కిలి ప్రసిద్ధి కెక్కిన పురాతనకట్టడము. మోతీలాల్ నహా) మహాసీయును కాంగ్రెసుసంఘమున కిచ్చివేసిన „అనందభవనము” ను పెద్దమేడ చూడగలిగెడిది. ఇచ్చట హైకోర్టుకట్టడములు, విశ్వవిద్యాలయ భవనములు, అలహాబాదులో చూడనగును. త్రివేణీసంగమప్రదేశమును సీపుల్చరీస్థమున అంతర్వాహినియును పరవ్వతి, పృత్యక్ష వాహినులగు గంగాయుమునలు, కలియుటచే, పూర్వసంగము భగత్ సింగు సమీపించి వేగినొసంగుదురు.

ప్రసిద్ధిచెందిన పురాతన పుణ్యనగరముటచే విచ్చట చూడవలసిన వింక నెన్నగలవు.

కాశీ.

రామాయణకాలమునకన్న పురాతనమును హిందూత్వవివాదానికి మహానగరమని ప్రసిద్ధిచెందిన కాశీనగరము పూర్వ హిందూ సామ్రాజ్యాధిపతుల యష్టత నాగరకతను ముఖ్యధములఁ బ్రకటించుచుండును. వారణాసి, వారాణసి, వరణాసి, యన్యుపిలువఁబడు కాశీ, వరణ, అసి, యను రెండునదుల మధ్యమున నుండుటచే నట్లు పేరుపొందినది. “బనారస్” అను అంగ్లేయ సూతన నామకరణము వారణాసి రూపభేదమేగాని మిశ్రియించుకాదు. అవి ముక్తజ్ఞేత్రము, విశ్వవాభపురము, మహావృశానము, అని కాశీకి

నామాంతరములుగలవు. ఇచ్చట జూతు యిటజూతు పనులుగల పట్టపశ్రుములు, చిరకాలమునుండి తొరకుచుండుటచే గుణగుణ బట్టలనఁగా పట్టబట్టలని తెలుపు.

క్షేత్రమాహాత్మ్యము తెలిసికొనవలెనన్న శ్రీకాశీసహస్ర శ్రీము, శ్రీకాశీఖండము, పురాణములు మొదలయినవి శ్రీనగా నానందగును, కాశికావిశ్వేశుని బొగడని పురాణములుండవు.

యోగవిద్రునుండి మేల్కొనిన మహావిష్ణువు మరల సృష్టింపఁ గుతూహలుఁడై యుండ నతని నాశీకపటమునుండి బ్రహ్మ సృష్టు వఁబడెను. అతఁడు తన సృష్టికర్త వెలుంగక తానే పరబ్రహ్మకారమున దలంచి గర్వింపియుండ నమయమున నతని తలంపెటఁగి విష్ణుమా ర్త్తయు, బ్రహ్మయు సృష్ట్యాధికారమునకై యుద్ధముఁగొనఁగొడు గిరి. అట్లు కొంతకాలము పోరు జరిగిపరిమృట, వారిపురిపథ్యులు కోటిమాత్రప్రకాశమావయగు తేజయుతో నొక దిగంబర మహా పురుషుఁ యుద్ధవించెను. అశేషోలింగస్వరూపునిఁగాని యుద్ధవే సృష్టికర్త యుచిదలంచి బ్రహ్మవిష్ణువు లిరువురు తమయగుకారగర్వ మును వీడి శివుని వేఁచుకొనిరి. అశేషోలింగమే విశ్వేశ్వరలింగమ నియు, అది యుద్ధవించివహోప కాశియనియు, కాశీకేసి యుద్ధు ట మృతినెడిన ప్రతిప్రాణియు తప్పక మోక్షము గెందుననియు, నద్వపురాణాంతర్గతమగు కాశీమాహాత్మ్యమునఁ బ్రవ్వఁబడియున్న ది. కాశికాపురాధివాసుఁడగు విశ్వేశ్వరుని బంగారు దేవాలయ శ్రువో నమగిడి, ఆన్న పూర్ణాదేవిని సంవర్ణించిన ప్రతిపుణ్యాత్ముఁ డొకఁడు. తేజవస్థవాఁటితో తరించినదని వలపోయనివాఁడుండఁడు.

క॥ కాశీక్షేత్రము పంచ

కోశము నై వల్యలక్ష్మీకుల గృహమని యా
కోశిండు తుగ్గులు వినియును
వేశాంతరమదుగ సమ్మతించుచభాగ్యుల్॥

శ్రీ కాశీఖండము. ద్వి॥ అ॥ 118 ప॥

క॥ గంగానది గంగానది

గంగానదియనుచు తేపకడ మేల్కునుచో
గంగఁగొని యాపసెన్వేయ
భంగించు పరిండు పోరవాణక చయముల్॥

శ్రీ కాశీఖండము. పం॥ అ॥ 119 ప॥

శ్లో॥ పరిణం మంగళయత్ర నిభూతిర్యత్ర భూమూమే
కాశీనం వననం యత్ర కాశీకోశోపమూయతే॥

అట్లుగా నెచ్చట పరిగించిన మంగళప్రదమో, ఎచ్చట ని
భూతి పుంబుకోన్నను భూమణముగానుండునో, ఎచ్చట గోదావ
ర్లుకోన్నను వృక్షభారణమువలెనుండునో, లట్టి కాశీ భూమూప
మెచ్చటనున్నదని లగుత్తము. ఇది సంస్కృత కాశీఖండములోనిది.
కాశీఖండము స్కందపురాణములో చతుర్థాంశము. కాశీలో నెం
తకాలము వసించినది కీర్తివాసులకు తృప్తి కలుగదు. మోక్షప్రద
స్థానమును మోక్షమొత్తము పుణ్యముగీలలాడు సందర్శనము లేనివిదీ
ర కవర్షలాల గాంచెనున్నది, గంగానదీతీరంలో పడవయందు పరీ
యాణముగావించి దుష్టశరణుల యనంతపుణ్యప్రదములగు ఘట్ట
ములను జూచుచు, అందలి యున్న తరామణీయక మహాభవనము

లను, దేవాలయ పౌథాగ్యములను జూచి యానందమును పొంది గాని పరిపవనమవుగాడు.

పుణ్యరాశియగు కాశీలో చేసినపుణ్యము, దానము, పాపక్షయ కలవంతములు, అట్లే యచ్చట నొనరించిన పాపములు పుణ్య రూపమును బాలును గనుక యెవ్వరైనా కాశీలో పాపాగ్రాసము ములు స్వల్పమయినను చేయజనడు. కాశీయందలి నివసించిన ధర్మావలంబి తనతోఁ బూర్వముల నూర్వశుని విడిచిపోయి దిరింపఁజేయును. కాశీ కరిగెననన్న మంగళహస్తీయు, మంగళహస్తీయ శుభవరంధరయుఁ జేరూతురు. అచ్చట మందిరములు, విగ్రహములు, తీర్థసంతరాలును, సకలవ్రాణుల ముగ్ధభావ కలగనగు ల వడంతులు విచ్చలవిడి పుణ్యసంపదల నొనరించుచుండును. అచ్చట నొనర్చిన పాపములు, దానము, ధర్మము, బ్రాహ్మ, విద్య, స్వల్పమయినను దక్షిణ ప్రభావములు భారతంతయు ముగ్ధభావముల వ్రాచాయకడై చిలుపుచుండును. తగిన బ్రాహ్మణులను వర్ణములను పరిగినను, అశ్వత్థ, విశుమంద, సహకారాది, స్వర్ణరాజములను పాశగానీపురముననాటినును కాశ్వతయశము వరమును లభింతును. కాశీయందు సభక్తి కముగ నీశ్వరలింగము ప్రతిష్ఠింపఁగలిగి నును ఁడు నిష్కల్మషుడై ముదిసన్నతండుగు విశ్వేశ్వరుని భగవంతుని స బ్రవేశమొనర్చును. అందుచేత్యేశ్వరాశ్చర్యమంది భక్తియుగము గ కాశమునై నను బ్రాహ్మణుల కొనఁగి స్వధర్మములను కాశ్వ తపదమొనంగి శంకరుడు రక్షించును.

కాశీవిశ్వరుని దేవాలయము పట్టణమధ్యమున నెలుమింపలము భగవంతుని. ఇప్పుడు ఔరంగజేలు కట్టించిన మసీదుగలస్థలములో విశ్వేశ్వరుని గుడి యుండెను. ఔరంగజేలు హిందూదేవాలయ

భృంగవము చేయుచున్నట్టి శివుని గుడియు పాపము చేసి అపాపగులతోనే మనీడు కట్టించెను. అట్టిదుష్కాలమున శివలింగము పరిత్రముగా మండ చేయునట్లగు “జ్ఞానవాసి, ” లేక “జ్ఞానకూపము ” ని నిలుపించును నూతిలోనుండి, కొంతకాలమైనపిమ్మట భక్తులకు దర్శనమిచ్చి, మరల లింగప్రతిష్ఠ జరిపించుకొనెను. మనీడు ప్రక్కనే ఇచ్చటి దేవాలయమున్నది. పూర్వదేవాలయమున కెదురుగానుండిన నందివిగ్రహ నింపుటికిని అట్లేయున్నదిగాని శ్రోత దేవాలయమున కెదురుగా త్రివ్వలువలేదు.

ఇంకొక మహాభారతయగు లహరివ్యాసము 18 వ శతాబ్దము నుండి పరశ్వరాచారమును ఎఱుంగుకొనక పాతీతో నెక్కించిన మహాభాగ్యులగు. నీకు ముత్యముజుగు లాహరియనుపరాహు కలంత నులు, దేవాలయగోపురమును బంగారునలె మెఱయు రాగిరేకులనై నున్నట్లు ప్రతిగిరికప్పు లను స్వంతభవముచేపడుచున్నది.

పరశ్వరాదుని దేవాలయము పాదాంశాలపు హారతినయమును న “శంఖా, నాగపానీన ! ” మొదలగు విశ్వేశ్వరుని సహస్రనామముచే బోగొనుచు, దేవాలయమునకుగల గంటలను వాయిం చు చుట్టొచ్చివేయవలయున నప్పుడు హిందువులగుగాని, మహిమోహ తస్థులగుగాని యుండుట తటస్థించినచో, వింతయగు దైవదీపితచే గురుకొనునట్లుగాని భక్తి పారినశ్యమున నొక్క యజ్ఞమైనను, వర మేశ్వరుని జలూపకమానయు.

శివుడు భిక్షుకుడై ముల్లోకములు సంచరించుచున్నప్పు డొక నాణెచ్చితోగ్రీసను భోజనముచొరకలేదు. చింతాకాంతుడై యుం

ద అప్పుడు లక్ష్మీదేవి శివునికి బ్రతివ్వుమై “సభార్యులగు లక్ష్మీ పూర్ణాదేవికడకు పోయి యాచించుము” ని యుపదేశించెను. అప్పుడు శివుడొకడుకడకేగఁగా సర్వవిద్యార్థములతో వచ్చితిగా భావించుచు నెను. అతఁడు మేల పంతుఁడై న శివుఁడు కాశీనగరమవ్వోటనే నిర్మించి అన్న పూర్ణాదేవికొక అలయము కట్టించెను. ఇది గాఢ స్మరణవలన బటకు మూలము. ప్రస్తుతమున్న పూర్ణాదేవి అలయముక సందులోనున్నది.

వేదవ్యాసునిచే రచింపఁబడిన “కాశీనివాసము” నా గ్రంథమున, స్వర్ణీక ముందు విష్ణుమూర్తి “కాశీ” ని స్థాపించెననుచున్నది. సప్తమహర్షులు భగవంతునిచేతగా పుణ్యప్రదమును, మోక్షదాయకమునగు తేజస్సునుగల తేజము లింగరూపు మృత్యురూపు. శ్రమముగా నాలింగము పంచకోశములనగా పరమేశ్వరుని పాదముల వంశమై ప్రకాశించుచుండెను. అసలము చుట్టము కొలఁదికాలమునకు ప్రపంచము స్థపంచఁబడినది. పూర్వపురాణ “పంచకోశ రోక” అను దారిలోపుననున్నదే. అదియే కాశీపరమేశ్వరుని సాయకోట్ట. కాశీలో ప్రాణములువిడచిన దేహాశ్రికైదుము బల్లములు పంచనక్కఱలేకుండ మోక్షముకొందరు, కాని, వ్యాపకాశీయందు మృతినొందినభావము గాఢమై బద్ధించునట.

శివునిపై కోపమువహించిన వేదవ్యాసుఁడు గిరిగూటి యుద్వలియొద్దన కాశీయంతటిపురము నిర్మించెనుగాని, అంతటి పరిశ్రమ సంపాదించుటకై అన్న పూర్ణాదేవిని బ్రార్థించవలసివచ్చెను. అయినను, వేద వానికోరికప్రకారము పరమేశ్వరుఁడు కిష్టములేనిదై, అసహ్యకరముగు చెదిటి మువలిశ్రీవలె వ్యాసునకు గనిపించి, నిరీక్షింపఁగల స్ఫూర్తికందిన పాఠముయొక” ని చాలసాదలదీగి వ్యా

THE HISTORY OF THE
CITY OF BOSTON
FROM 1630 TO 1880

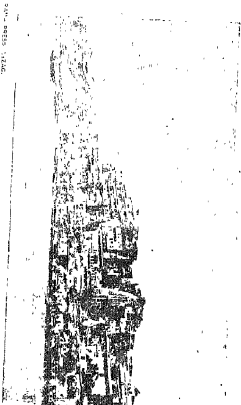

Fig. 2. Cross-section of the

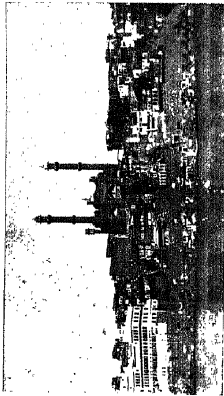

Fig. 3. Cross-section of the

మని ప్రాణము విసిగించెను. విసిగిన వ్యాధమహర్షి కోపముచే
 చచ్చుకొని “ఇచ్చట చచ్చినవాడు గాచికయై పుట్టుచు”ని చెప్ప
 గా, “అట్లేయునుగాక,” యని అప్పు పూర్ణాదేవి వరమిచ్చి యంత
 రాశము జెందెనట.

స్కందపురాణమున కాశీవిగూర్చి యింతోకవృత్తాంతముగిల
 దు. అరవతివర్షరములు వర్షములులేక జలప్రళయము రానున్న
 సమయమున మను సంతతివాఁడగు “రిపుంజయ మహారాజు” ను
 కాశీకి రాజుగానుండి ప్రళయమునుండి మనుష్యులను రక్షించవలసి
 నదని బ్రహ్మ ప్రార్థించెను. దేవతలందఱు మండగపర్వతమున కేగి
 నచో నగ్ని దొంగితుడని “రిపుంజయఁడు” చెప్పెను. అట్లయినవె
 నుక, “ద్రివోదాసు” అనుపేరున వతఁడు మఱియుగా వెనుటదివేల
 సంవత్సరములు రాజ్యమేలెను. దేవతలు ప్రాణమువిసిగి కాశీకి
 రాజులౌదుల వెంపుచుండిరి. తెల్లినవారెల్ల కాశీనివాసి మానంద
 ముగానున్న దని దలంచి మరి తిరిగిపోలేదు. కడకు గదేశువంపఁగా,
 వతఁడు “ద్రివోదాసు” ని మాయచేసి స్వర్గమునకు గొనిపోవ, దే
 వతలు మరల నెచ్చటినల కాశీనివాస మేర్పరచుకొనిరట.

ద్రివోదాసని పిలువఁబడు కాశీరాజు వదియశ్వేదేధములు చేసి
 నచోట దశాశ్వమేధఘట్టమని పిలువఁబడుచున్నది. ఇది పంచత్థిర
 ములలో నొకటిగా పరిగణింపఁబడుచున్నది. మృతివొందినవారిశ
 రీరములు మణికర్ణికాఘట్టమున దహనముచేసి యాలూచిద విశా
 లమును గంగాజలములపైఁ జల్లుదురు. ఇచ్చట దివారాత్రముల
 ను దినము శవదహనము జరుగుచునేయుండును. మణికర్ణికాఘట్ట
 ముచెంత మణికర్ణికాకుండమున్నది. అది విష్ణుమూర్తిచే స్వయం

ముగా ప్రవర్తించినవరకు. శివుడొక వాచాను అంతా పోయి ఆశా-
 గి ఈ యుడుండగా వానికర్త ముహంగల ముహంగుడు అంటే యి-
 ప నానూలు నాటినుండి ముడికర్త కామిచ్చమిచ్చి. శ్రీ పరివ్రా-
 లయకు గంగాదేవీవహించు వ్యాపించియేవడు ప్రసాది. ముడి స-
 గాభిష్టముచేత అంతరాష్ట్రహిమియను భుజివారు, గంగునిగ, సీమ-
 ది, వరిస్వతియనుదులు గంగావదిలో పీఠియిచ్చుచు విచ్చుగా-
 చే, దీనివామము కలిగినది. ఇచ్చుటనుండి యుచును పుచ్చు-
 కొరంగునలు ముడిదు 142 అవలయెవ్వరుల అంతరాష్ట్రహిమి-
 చూరముచును కవలయెవ్వరులను.

శివుని పూజించువమయమున పహస్యకములయందు శివు-
 డి చూపించుచు, విష్ణుయూర్తి కలననలెమ్ము పుచ్చు ముహంగు-
 హాకడ పీఠి బాదిచే శివుని పూజించినదియు పుచ్చుమహంగు-
 డి శివుడు తిక్కలోనుండియెచ్చుచును. అచ్చులమే తిక్కలోనున్నట్లు
 నునియు చెప్పదురు. శివునికి మూడవది పుచ్చు కలనలెమ్ము హ-
 శ్చిర్యములేదుగాని, విష్ణుయూర్తి కన్న కలిగియును, అచ్చును
 కనుగొనెనుండు శివునిప్రసాదమేయని యామందిగవలెనుగల్గుచు.

శివుని తిక్కలముపై నిలిచియున్న దనిన పుణ్యము, “వశిష్ఠ-
 పీఠి” కి కొంచెము పైగా చీత్తరముననున్న సురూర గంగా నది
 ముముకెంత, ఇది పంచతీర్థములలో నొకవది.

హనుమానుభిష్ట మొకనాడరిచే నొకకాత్రివచ్చిన గంగాపుం-
 న కట్టలదీవదని చెప్పుదురు. దీనికి చేరువగా పుష్కరిణిచాత్య-
 లగు వల్లభాచార్యుడు 16 వ కర్ణామున నివసించుచుండెను.

హనుమాన్ పుటముచేత నిరంశోకవాఁడు. మరలప్రచారము చేయు చుండగా గంగావదిలో కాలుకొనిపడిపోయెను. వెంటనే రమితలే జమ్మ సీతయింటి బయలుదేరి ఆకాశమున కెగ్గినవంట.

కాశికె దిగ్విజయ పరిహస్తునగుల అసి గంగానంగమప్రజేశమున ముందుగా యాత్రికులు పంచగంగాస్నానమారంభింతురు. నిత్రుని ద్విరహముపై నిలచియున్నదని కాశికీప్రభాత్యతి. వరుణ కాశి కు త్తరమునను అగ్ని నక్షత్రమునను పరిహస్తులుగామంపటచే నిరుణ అసి మగ్యభాగమున స్థలమునకు “సావనాసి”, అని పేరు గలిగినది.

సునీ, నిమిష, నావామూలగుల గావనభ్రాతృస్థిలు చేయును వత్సరములు గుర్తొడేని యాగివత్సము భిక్షునించిరి. వారితోపాఠ అలసియున్న గుర్తొడేని హుద్మంతియున్నప్పుడు చేతిలోని అసి (కత్త) క్రిందపడి భూమిమీద సుదృఢమునను. అదియే “అసి” యనుపేర పొందుయ్యెను. వెంటనే గుర్తొడేని యావలములను బాఠి కాశికేగుప్రతివారికి నొక్కప్రగము కావతెనని యాపీర్వించు ను. కాశియనుపేరు వారణాసికన్న ముందటిది. “కాశి” అని పిలువఁబడెను మూఁదవేల వత్సరములక్రిందటి ఆర్యవంతివారిచేత “కాశి” యని పట్టణవామము పచ్చెనేమోయని యనుమానించఁ దగియున్నది.

సుమారు సుమనంపత్సరములక్రిందట బాహరావు పేష్యా, శైరవనాభువను పైరవాళయము కట్టించెను. నెమలిమంచెతో శైరవునియెదుట పూజారిచే పేర్లుపై తట్టఁబడిన (దంపింపఁబడిన) ప్రతి వారును యమదండన దిప్పించుకొందురని నమ్మకము. పాతాళేశ్వ

మీ గుడిలో పూజ్యము యాత్రికులను పరమేశ్వరులను శాసించు ను
 డి యొకనూతిలో పరమేశ్వరుడువిడచుట, అనూదినుండి పరివహించు
 ను గంగావనివలయు కలదని ప్రతీతి.

[illegible]

11 వ శతాబ్దమున మహమ్మదీయులు కాశీలో ప్రవేశించి కశీ
 పక్షిబాధి వారి మఠప్రచారము బలవంతముగా గావించుచుండి

రి. మహామృద్ ఘట్టే అనువాదము కావలెనని దేవాలయములు కోరెనుకొని యపరాధమున భవరాశులు గొంపోయెను. కొందఱు మహామృదీయులు దేవాలయ సామగ్రిలతో మనీదులచ్చటనే కట్టిందిరి. మొగల్ ప్రభువుగల అక్బరు హిందువులను, తక్కిన మతములను సరిగా జూచి గౌరవించెను. క్రైస్తవముల ఘోరముగా పరిపాలింప మొదలిడెను. కావలెనది ముఖ్యముగ దేవాలయములన్నియు పడగొట్టింది అపరాధములందే మనీదులు కట్టి చెను. అందుచేతనే యీతనితో మహామృదీయ రాజ్య మంతట యునదని చెప్పుదురు.

“రామమగరు” అని పిలువబడు కాశీరాజగారికోట, గంగానదికి గల పంచెనకు నాలుగుమైళ్ల దూరములో నున్నది. రాజగారి యనుమతితోంది యందు కొన్ని భాగములను జూడవచ్చును.

అగ్ర సంగమముచేత కాశీ నదీరామున, శ్రీజగన్నాథుని దేవాలయమొకటి తోటలోనున్నది. జగన్నాథ మథద్రా బలభద్రుల రాగివిగ్రహములు శ్రీజగన్నాథమున నున్నట్లే యిచ్చటను గలవు. తమిళికి తూర్పుగా అసి. గంగాసంగమ మొనర్చుచున్నది. ఇచ్చటికి కొంచెముదూరముగా చుడులలో “లోతార్కకుండము” ను గొప్ప నూయిగలదు. మాతలోలికి మెట్లుగలవు.

అపంచభాగ్ నకు చెంత కోతులు సర్వదా తిరుగుచుండుటనే “కోతులగుడి” అని పిలువబడు దుర్గాలయమున నేటికిని ప) తిదిసముక గొడవోతును బలియొనంగుదురు.

“హిందూ యూనివర్సిటీ,” లేదా “బసారత్ యూనివర్సిటీ” అని పిలువబడు స్థానిక విశ్వవిద్యాలయ మనేకకోట్ల రూ.

పాదములలో స్థానింపఁబడిరి. పంజీతి కంటఁగఱుఁచుచు మోచివ్యా
 గారు హిందూదేశమునఁగల మహానాథులందఱు భారతదేశము
 లీదివఱును స్వీకరించి “హిందూ యూనివర్సిటీ” నామోర్పును
 కాశీమహానాథుగారు మహానెమిదిసంపదల యితరసంపదల సమన్విత
 శిక్షా సంస్థకు జాసముగా నొసంగిరి. త్రిప్రభవము లు నెఱయఁ
 దుమైళ్ల దూరములోనున్నది. ఇచ్చటఁగల పుస్తకపు భవనములు,
 యంత్రశాలలు, వివేకి గృహములు, శిశుగృహములు, పాఠశాల
 లు, వ్యాయామధ్యములు, పుస్తకాలయము, కుశల మనముగా
 ను, అశ్వశిక్షకరముగాను, ఉండును. ఇచ్చట చివరప్రకారమునఁగల
 ప్రతులకు నెఱపువకు బహిరంగపు పరిపాలనలు, పరమపురోహిత
 ద్వికామచందరు. ఇచ్చట రంగులతో చిత్రరంగులును పరిపాల
 ను, ముద్రితో అనేకకళముల నేరయన్నియు, విద్యార్థిహాస్యములు
 యుటయుగలను. హస్తాలు, సాదెలు, నానెనెద్రవ్యములు, కలహ
 లు, సిరాలు, మొదలగు నెవ్వో చిల్లరసామానాలు దురూహపరి
 యములును. కమల విశ్వవిద్యాలయములలోనైన, ఇచ్చటఁగ
 లి అంగ్లేయ, పంక్తుతాది భాషలలో కామ్రములు, ప్రస్థానిక
 శ్రుములు, విద్యుచ్ఛక్తి, మొదలగువాని నన్నిటితో జగ్గిలగును.
 పరిమితిపంజల యితరముల విశాలసమస్తములలో నీ విశ్వవిద్యాల
 యభవములు గను గంభీరమును దృఢముగానున్నవి. విశ్వవిద్యాల
 యు నాభివృద్ధి వనతిగృహములు నహితి విద్యార్థివరదములలో
 యున్నవి. విద్యార్థులు, విద్యాభోధకులు కలసి, దైనిక్యచోట
 యుండి పూర్వకాలపు విశ్వవిద్యాలయములగు “నలాంధ్ర,”
 “కళింక,” మొదలగువానివలె, గురుకులావార సాకర్థముల

తో విద్య ప్రశోధన గావించుటకు విద్యాలయములలో నడిచే హిందూదేశమున మొదటిది.

విద్యాదేశతయను సరస్వతీదేవికి ఇచ్చుట నొక దేవాలయము కలదు. అచ్చటికి చేరువగనే గవిర్నురు జగలుగానుండిన హోర్డింగు ప్రభువు 1914 సం॥లో పునాదికాయ చేసెను. 1920 సం॥లో విద్యాలయములు లేలునెంచడినవి.

హి॥లో సంస్కృతవిద్య చిరకాలమునుండి ప్రఖ్యాతివహించి వది. కాశీచండితలను గొప్పగా చెప్పుకొందురు. సంస్కృత విద్యాభ్యాసకులకు మహారాజులు బుదిరభోజనమునకు లేర్పరియున్నాడు. ప్రియులలోదిని, మనుషులలో విద్రిందిం గురుశుక్రూషచేసి, విద్యుభ్యసించినవారి నేకులు గొప్పపండితులై కవి వినుచున్నాము.

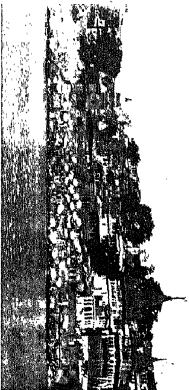
“సరస్వతీభజనం” ని నిలువించుచున్న గొప్ప సంస్కృత గ్రంథాలయమునకుల అపురూపపు పుస్తకములగ్రంథాలయము నకు పెద్దచేతు చెద్దివది

కాశీయాత్ర:— ప్రసిద్ధివము గంగాస్నానమును, తరువాత విశ్వనాథ ఏర్కవపూజనములును, నియమాచరణమున సురచవలే ను. ఇది ప్రధానయాత్రయని కాశీభండియన చెప్పుబడియున్నది. ప్రసిద్ధివము తుణికిర్ణి కాశీర్థమున ప్నానమును, బ్రతిపుష్పఫలజలా దికములలో విశ్వనాథపూజనమును నలువనలయునని గాశీరహస్యమున చెప్పుబడియున్నది. ఇట్లు ప్నానముచేయువారు తిరిగి పాంచ ధాతికరూపమును బానక శివరూపమును బొందుదురు. ఈయాత్రకు “ఏకాయతనయాత్ర” యని యందురు. ప్రాతీకాలమున

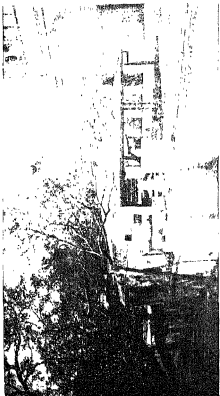
కన్న మాధ్యాహ్నక మణికర్ణికాన్నానము ఫలసత్తరముని శాశీఖం
 డమునను, లింగపురాణమునను విశేషముగ ముగ్ధింపఁబడియున్న
 డి. శేవల మణికర్ణికాన్నానమునకు, ఏకతీర్థయాత్రయనియు, పం
 చగంగా మణికర్ణికాన్నానములకు ద్వితీర్థయాత్రయనియు, నశాశ్వ
 మేధ పంచగంగా మణికర్ణికాన్నానములకుఁ బ్రితీర్థయాత్రయని
 యు నీవరహస్యమందు చెప్పఁబడియున్నది. శాశీయంగుల మూల
 తీర్థము లుత్తమములనియు ముందుదశాశ్వమేధము, తరువాత పంచ
 గంగా, అంతరేతానాత మణికర్ణికయని లింగపురాణమునఁ బాపగి.
 ఈతీర్థములు మూఁడిటియందును స్నానమొనరించిన భుజిభాగ్యము
 నుండి విముక్తికలుగునని చెప్పఁబడియున్నది.

మొట్టమొదట సమస్త తీర్థములలోఁ బరమపవిత్రమగు లాశీ సం
 గమమందును, దిమ్మట సమస్త తీర్థవీరితముగు జశాశ్వమేధమునను
 ను, అటుదిమ్మట అదిశేవలన్నతి నొప్ప పాదోపశాంతిగమునను
 ను (వరుశాసంగమమున,) అనంతరము సమస్త పాపములకరణముగు
 పవిత్రతర పంచగంగాతీర్థమందును, యీ వా లుపతీర్థములకన్న
 సుత మనుయి పంచమముగు మణికర్ణికా తీర్థమునందును, నునోవా
 శ్శాయశుద్ధికోటకు స్నానమాచరియము. ఈ పంచతీర్థములందు
 స్నానమాచరి మనుజుఁడెప్పుడును దిరిగి పాంచభౌతిక శీర్షమును
 చాల్చును. ఒకప్పుడు చాల్చినను సార్వత్రికమును నివస్వరూప
 మును చాల్చును. ఈపంచతీర్థయాత్ర విశేషపదవతితము. అందుఁ
 బర్హములయందలివి శేషము. ఈయాత్రయందే శేవారఘట్టమంద
 లి గోకుండమునందును, త్రిలోచనఘట్టమందలి పిలిపిలాతీర్థముం
 దును స్నానమొనరించిన సత్తీర్థయాత్రయగును.

View of the Village, 1872

RAMA CHIEF VILLAGE.

View of the building from the lawn

ఏకాయతనయాత్ర కాశీఖండమునను, ద్వీరాయతనయాత్ర సం
 తిశ్వర పురాణమునందును, త్రాయతనయాత్రయు, చతురా
 యనయాత్రయు, పంచాయతనయాత్రయు, లింగపురాణమునఁ జె
 ప్పఁబడియున్నవి. కృత్తి నాన ఈశ్వర, మధ్యమేశ్వర, ఓంకారేశ్వ
 ర, శవరీశ్వర, విశ్వేశ్వరలింగములను దర్శనముచేసిన నుత్తమసి
 గు పంచాయతనయాత్రయని చెప్పఁబడియున్నది. ఇందుఁ గేదా
 రేశ్వర త్రిలోచనేశ్వరులనుగూడ దర్శనమువరించిన సత్తాయతన
 యాత్రయనఁబడును. పంచశత్ర పంచాయతనయాత్రలకుఁ దిథ్యాది
 కనియమ విశేషములు చెప్పియుండవలయుననితరతరమాయాత్ర
 లాచరణమునందుఁ జూపరితములై యొప్పుచున్నవి.

పంచశ్రోతయాత్ర నలుపు యాత్రాధులు పూర్వదివసమున గం
 గాస్నానమును నిత్యయాత్రయు వలది ముక్తి మండపమున కరిగి
 సంకల్పపూర్వకముగా యంతవివాలగతుని బూజించవలయును. నాన
 కాశీనుగవెడల నాదినమే యంతస్సహాయాత్ర నలువలెను. అది
 నమన నేకభుక్తయొవరించి మరుసటిదినమున స్నానాది నిత్యనై
 దితి కముల నొనరించి ముక్తి మండపమునకరిగి సంకల్పముచేసి వి
 శ్వేశ్వరుని నన్నిధికరి, “చేనేళా! సీవ్రసన్నతకొఱకును, సమస్త
 పాపప్రళాంతికొఱకును, విభిపూర్వకము పంచశ్రోతయాత్ర నలు
 పఁబోవుచున్నా” నని విన్నవించి మూలవ్రతమూని బుండిరాజును
 బూతుంచి, వాని యనుజ్ఞ బొంది, విశ్వేశ్వరునకుఁ బడక్షిణపూర్వ
 కముగ మూండుసారులు సాంగవళుస్కృతులొనర్చి మోద, ప్ర
 మోద, సుమంథ, దుర్ముఖ, గణనాథ, వివాయకులను, దండపాణి
 కాలభైరవులను బూతుంచి ముగిశర్ది క కరిగి యందుస్నానయొవరిం

చి. యాత్రా)నదిక్రమమున వ్రొప్పునలుగుట. మార్గవిశ్లేషమును సెల
కొనియున్న పనున దేవతలను దర్శింపగలగూచుట కొరకును తిరుగు
లు యాథానుభవముగఁ బూజనలుపుటయునైదు.

కవితాభారతీగ్రంథము వితరులకు గయోన్మేళమునలె విహంగ ప్ర
యోగకరముగ స్థానము. అందునలన నిది “శివ గణప” గాన ప్రసి
ద్ధి. ఇందుదర్శనము, శాస్త్రము, బ్రాహ్మణభోజనము మొదలుగు
నవి నలుగుటయు.

ఇంకను, అంతర్వ్యపాయాత్ర, వేస్తుర్వియాత్ర, అస్టోనగరపయా
త్ర, అష్టశైవపయాత్ర, నవగోత్రపయాత్ర, సుమన్తాపయాత్ర, పశ్చి
యతన లేక నిత్యపయాత్ర, ఏకాదశివిజయప్రయాత్ర, అష్టవిజయ
త్యపయాత్ర, వారపయాత్ర, మాసపయాత్ర, సంవత్సరపయాత్ర, మొద
లగునవివ్రొక్క కాశీఖండమున విధింపఁబడియున్నవి.

బహుప్రచారముగన్న నిత్యపయాత్రకుది సూచితము.

శ్లో॥ విశ్వేశం, మాధవం, పరిధిం, దండపాలింఘ, పురఃపతిం,

వందే కాశీం గుహం గంగా భవానీనా మణిగర్భిణీమ్॥

విశ్వేశులు కాశీ కరుణించినదెనుక స్నానము, ముండవనము,
ఉపవాసము, శాస్త్రము, దానము మొదలుగు నవాంతరయత్రలు
లేయుచుండవలెను. యాత్రకరుడెంచునప్పుడు యానము, ఛత్రము,
పాదరత్న, మొదలుగు పాకర్యములను శక్త్యనుసరముగా విడువనల
యును. కాశీనుండి మృతుడై నను గొనిపోవఁదగదు, ఇది పాపహీ

యోత్రలు ముగించిన వెనుక తీర్థవాసులెట్లును పట్టణము నాచుటకును, అందుకొనవలసిన సామగ్రిలను కొనుటకును కొంత కాలము, ధనము, వెచ్చింపకమానరు. పురాతన కీర్తి వడసెయున్న హరిశ్చంద్ర బహద్రున మహాపతివ్రతయు రాష్ట్ర మణియునగు చంద్రవనదీదేవిని, లోహితామ్యనితోగూడ, విశ్వమిత్రుని ఋణము దీర్చ చక్రవర్తియే వ్యయముగా విక్రియించిన స్థలముక చెట్టుక్రింద జూపుదురు. అనోటోకీగిరి వెట్టితాతిగుండెవాదికిగూడ, అవ్వల పాలై కాలవై పరీత్యమునకు లోనైన యెంతటి మహానుభావుడైన నిట్టి కావలసియింపునుగదాయని మనమ కలుగకపోదు.

పెండితోను, బంగారుతోను జరీవములు చేసిన వింతరకపు అవేకరంగుల మంచుపట్టుబట్టలు కన్నులు మిరుమిట్లుగొలుప, పట్టుబట్టల దుశాణములందు నూపుదురు. కాశీపట్టు పురాతనమునుండి ప్రసిద్ధికెక్కియున్నది, మహారాజులు, సామంతులు, భాగ్యవంతులు, కాశీపట్టుబట్టలు వాడనివారు మనదేశమునలేరు. కజ్జతో చేసిన మృగములు, పక్షులు, రంగువచ్చీలు, విశేషముగా నిచ్చట దొరకును. ఇత్తడి, రాగి, పసులిచ్చట విరివిగా జేయుదురు. ఎట్టుబట్టలవలెనే ఇత్తిడి సామగ్రిలునుకూడ పసిద్ధిగా నిచ్చట దొరకును. పూర్వము కాశీగాజులని లక్కగాజులు తెచ్చుటగలదు. ఇప్పుడు బర్మసి, జపాను, గాజులే యెచ్చటజూచినను దొరకుచున్నవి. కాశీబాట్లని పెరయు బొట్టులు స్త్రీలు కొని వాడుచుండిరి. ఇప్పుడు కాశీకావడి, యనుపటములు, కాశీబాట్లు, నెందును గానరావు. ఇచ్చట మంచరకము అత్తరులు, మహాపవద్రవ్యములు దొరకును.

కాశీయం దున్నులమైన యిండ్లు ఎన్నో లంతస్తుల మేడలు గలవు గాని ఒక్కటి కేవల పెద్దవీధులుతప్ప తక్కినవిన్నియు మీసల చిన్న నందులు. ఒక్కొక్కప్పుడు సంగమాలయందు పడచునప్పుడు దుర్వాసవయు విశేషముగా నుండును. ఎదిరుగా నుండునపుడు వచ్చుటకుకట్టించిన యెడల ప్రమాదకరము. కాశీగల గిరి న భరతఖండమునఁ గల మహారాజులందఱుకొక్కొక్క భవనమును కట్టియున్నారు. కొందఱు ధర్మశత్రులను, కొందఱుపిష్టాదులకు భోజనసదుపాయములను గట్టించియున్నారు. రాజులును సామాన్యులునుగూడ మీసల పుణ్యప్రదమని నీలయనపారి. దీని తలయొక దేవాలయమును గట్టించుటచే నివృత్తిగా కాశీభారతం ను మనేల దేవాలయములకన్న హెచ్చుగా నుండునట్లును. గంగాయిల్లవ ప్రతిపాతకకాలము నేలకొలది పన్ను విధులను విధియున్నారు. ఎంతో కాశీలో మరణించిన పుణ్యమని భావించుకాలమునను నేదియుండి అచ్చటనే కాపురము లేర్పడుచుకొనినది. పాదసంక్రమణయములందు సర్వదా గంగయొడ్డునగల చాలభక్తులగునగుదు పురాణపఠనము, హరికథాకాలక్షేపము, శాస్త్రాధ్యయనము, మొదలగునవి జరుగుచుండును. అవి నీనుటకు చాలమంది వచ్చె యుటచే కన్నులపండువగా, హృదయానందకరముగా నుండును.

విశ్వవిద్యాలయ విద్యార్థులు గుంపులుగా సాయంసమయములందు గంగానదిలో యాత్రచేర్చుకొనుటకు, నీటిలో మునుగు వారిని రక్షించు నులుపులు చేర్చుకొనుటకు, వచ్చుచుండును. కాశీవిద్యార్థినులు నీరాశోకచిలుకలవలె నందముగా రంగువస్త్రములుదాల్చి గంగపై నౌకావిహారము (Boat shire) ను చేసెదరుట

సర్వసాధారణముగా గాంతుము. ఇచ్చట హిందీభాష మిక్కిలిగా వాడుదురు. పురోహితులు, దుకాణదారులు, తెలుగువచ్చినవారును గలరు.

గంగానదియందలి పవిత్రజలములచే ముక్తి నొందుదుమని హిందూవ్రాజలు నమ్ముటచేయిగాక, అవీటియందలి ప్రభావమేమోగాని యనేక పరదేశవాసులు, చాలసారులు శాస్త్రపరిశోధనలు చేసి గంగాజలమున నేదో బలవత్ కమైన క్రిమి నిర్మూలనాశక్తి విశేషముగా గలదనియు, దీప్రతికమైన కలరాపుడుగనుసూచక ఆరుగంటలవేళలో వశించజేయుగలదనియు, విజ్ఞాతచగదియున్నారు. గంగాజల మెంతకాలము మదము నిలువజేసియుంచినను కొంచెమైనను చెడకయుండుట ప్రతీతివారు నెఱుంగుదురు. కాని, చెంబులలో పోసినగంగ కాళీచెంత ఒట్టిదనిమాత్రము భ్రమనడరాదు. ప్రయాగచెంత (Allahabad) గంగనూజ చేసి గంగను కావలనివ పాత్రీలలో నీలుచేసి నిలువజేయుదురు. కాళీలో 9 మాసములుండవలెనని చెప్పుదురు. అట్లునీలుచేసివారు 9 గంటలైనను ఉండవలెనట.

సారానాథ్ .

“ఋషిపట్టణము”, “ఘృగదానము” అని పూర్వనామములు గల “సారానాథ్” అని నిలువఁబడు ఊరు కాళీపట్టణమున కైదారు మైళ్ల దూరములోనున్నది. ఈపేరచ్చటి సారనాథ్ దేవాలయముండుటచేగలిగినది. ఇచ్చట గౌతమబుద్ధుఁడు తొలుదొల్త

మతే ప్రచారమున కారంభించి అయిదువందల ఐదువందల ముప్పాఠ్యములు ప్రచురించెను. దీనిని మహాపుణ్యక్షేత్రముగా పొద్దుగలెంచుచును, ప్రతి సంవత్సరము 250 వందల అశోకముహూర్తము గౌరవమునకును కర్మములు చేపట్టి కేరెంచిన వృత్తాంత మున్నటి పరిస్థితులను ముగియించుచు, అందులనున్న పెద్ద వజ్రచలువలొలి పరిభ్రమమును వెల్లడించుచును, చిహ్నములు యొలిపిలగు “సాహాయ్యం”, “మహానిర్భయం”, “సామంత్యం”, “సమ, 7 వ, క్రైస్తుశకాబ్దములలో “సారానాం” గల సుప్రసిద్ధ వృత్తాంతములను బట్టి మహాకొన్ని విశేషములు తెలియజేయుచును.

ఇచ్చట మాత్రవముగా నిర్మించిన తల్లిదండ్రులలోని పేదలకు మునుపటిప్పుటమును చేక్కని బుద్ధిజేత్రవి పుట్టినవారికి ముగించింపవలసివడిగానున్నది. సాలానా నెలంతి చూడవలసియు పుట్టినదేవాలయ స్థలవిహారములు, చిత్రికృతరూపశాలాగోవిందాభిషేకమునైపుణ్య విహారములు, కడు సమాజీయముగా నున్నది. పుట్టినట్టి సైంధవముకంటి మిక్కిలి యున్న శ్రమకము, సైంధవముకంటిని బుద్ధుని నాటినుండియు నున్న దని ప్రవృత్తును.

మనవత్సరం, వరేళనాధుడం, మొదలగు వైవర్థ్యకార్యుల పుట్టకనలమని వై నులుగూడ కానిది పుణ్యపలముగా నెమ్మ మనా, దు. క్రిష్ణపుట్టకకు పూర్వమును, తిరువార నారవశోత్పాము మ. అకు కాక, వాడ, వై న, మతస్థులకొందరినను, అవశోత్పాము వ హిందూమతమునకు మరల తిరిగెను. ఎనిమిదవశోత్పామును ఈ కరాచాద్యులవాద అద్వైతమత స్థానములను, సారానాథి యొడనున్న పెదమణిచెట్టుకొంద ప్రలోభముగావించెను. ప్రజలంద

తాతని ప్రజాభివృద్ధిని మరల హిందూ మతస్థాపనముగావించి కో
నెలలు, గుడ్డుకట్టి, పూజలు పువస్కారములు ప్రారంభించిరి.
అందుచే తొడులకును బుద్ధునియవతార పురుషునిగా సంగీకరించిన
హిందువులకును, సారానాథపురము పుణ్యవేదయాత్రాస్థలమని
చెప్పుకలము.

గ య.

హిందువులకు గయ నొప్పు పుణ్యక్షేత్రము. ఇచ్చట శాస్త్ర
విధులు నడిపించినవారు ప్రతిసంవత్సరము పెట్టు తద్దినములు
నూనివేయవచ్చును. ఇది మంచి ఉపయోగ మైనయేర్పాటు. శ్రీ
మహావిష్ణుని చాచడిమలము కలదిభలకమున విరాజిల్లు స్థావరమున
కట్టిన నొప్పు దేవాలయమొకట నాదేవాలయము “బ్రహ్మచాద”
మని పేర్కొనఁబడుచున్నది. ఇదిగ్రమమున విష్ణువదనమంటి, గ
యవారిలు చెప్పిన శాస్త్రవిధులు నడపించి, తద్దినములు పరిగా
ముందు పెట్టఁబడునో తేడో యను సంకయముకలవారు, నృసింహ
ప్రదాన మిప్పుట తమంత కామే గావించుకొని, నిర్మితగా నుం
డనచ్చును.

రామర కౌంఠేశ్వరు జూరిలో “టికారీ” రాజుగారు కట్టించి
న పెద్ద ప్రతిము చూడఁదగును. అనతిదూరములోనున్న “బ్రాహ్మ
నాని” కొండలు, అక్షయవటము, కూడ యాత్రికులు చూడ
వలసినవి.

కొడులక్షేత్రము మిక్కిలి నొచ్చుది. పిలోన, బర్మా, నేపా

శము, టి.కె.ఎస్., మొదిలయిన కూలీదేశములనుండి సహారము 1905 డిసెంబరు 15 నాటికి వేసవేలు సదా విచ్చుచునేయుచును. టి.కె.ఎస్. 1905 డిసెంబరు 15 నాటికి గొప్పవాడగు “రావీలూరు” 1905 డిసెంబరు 15 నాటికి విత్తరమున నిచ్చుటకు విచ్చేయును.

బుద్ధ గయ, రైలుస్టేషనున శేషమైశ్వరహారములో నిచ్చుట. దశావతారములలో నొకడుగా పరిగణింపఁబడిన బుద్ధుని పుట్టితి చింతనలకు తాపై న బోధివృక్షము నర్పించఁబడినది. పుట్టింపఁబడి తిటిలోను పుణ్యపంథముయిన స్థలమదియని బోధించుచున్నది. ఇది చూచిన బుద్ధ గయయేయని చెప్పుటకు వీలగుచున్నది. తానని గొప్ప లంకేశ్వరుడు వాసియున్నాడు. 1905 డిసెంబరు 15 నాటికి మున చూచునున్నాంగను చీవాటానికిం దిచ్చుటకును వచ్చునని వాసియున్నాడు.

బుద్ధుడని పిలువఁబడు గౌతమీడు ముఖ్యతావహనమునందు చిన్నతనముననే ప్రపంచవిషయములు వివరించినది, ముఖ్యతావహనము చిన్నకుమారుని, ఎది పెండ్లియాడకున్న ముఖ్యతావహనమునందు బోధించును, విశేషతావహనమునందు, ముఖ్యతావహనమునందు పాపముగా వచ్చి, ప్రపంచము నుద్ధరించు దశావతరము వచ్చునని వ మహామహాపురుషు. ఈతని కొద్దిమందిగా రావణదాసులు సహిత వివాతనికాలముననే యవలంబించిరి. ప్రపంచమునందు తిరు బుద్ధమతస్థులున్నారు. చీనా, బుద్ధులు, బుద్ధులు, ముఖ్యతావహనము దేశములందు హిందువులను గౌరవముగా గూడుకొనినది. తొలుత సశోకచక్రవర్తి బోధివృక్షము నదికించి తరువాతి చక్రవర్తి పుండ్రు పాలతో మరల నావృక్షములమునుండి యావృక్షము

ను బెంచి, “ సంఘమిత ” యను తళకుమార్తెను సిలోనుకుబం
సి “ యనిబద్ధపురము ” న నేటికి నున్న బోధివృక్షమును నా
టించెను చెప్పదురు. అశోకచక్రవర్తి శాత్రుడై యాఘతము
ను దిక్కిలి ప్రబలముగావించెను.

క ల క తా.

అంగ్లేయు పరిపాలనముక్రింద చిరకాలము హిందూదేశమునకు
ముఖ్యపట్టణముగా నుండిన కలకత్తానగరము “పూర్వ నగరము” ని
(City of Palaces నిలువబడుచున్నది. కాచికాదేవిగుడినల్ల ప్రా
ముఖ్యరగమ్మ కాళీగుట్టమే కలకత్తాయని తెలియనగును. హుగ్లీ
నదియొడ్డునగల చిన్న పల్లెగానుండిన కలకత్తానగర మతిత్వరితము
గా విజృంభించి మహానగరమయినది. ఈస్టిండియాకంపెనీలో
ఉద్యోగియైన “జాబ్ చార్మక్” అను అంగ్లేయుడు 1686 సం॥న
అప్పటి నవాబుచే తరుమణియై, 1690 సం॥న మరల వచ్చి యి
ప్పటి కలకత్తానగరమునకు కారణ భూతుడయ్యెను. పోర్చుగీసు
వారు, డచ్చివారు, పరాసువారును, అరబ్బీతరువాత నాంగ్లేయులు
నీనగరమున నొకరితరువాత నొకరడుగుజెంచి హుగ్లీనదిత్రా
బంగాళాదేశపు వ్యాపారమంతయు చేజిక్కించుకొనిరి. గోవింద
పురమను చిన్నగ్రామమున తొలంత 1686 సం॥న “జాబ్ చార్మక్”
కాలుపెట్టెను. “సుతనూతి,” “గోవిందపూర్,” “కాళీక్షేత్ర”
అను చిన్న గ్రామములు మూలమున గలనీ క్రమముగా నిప్పటి
కలకత్తాయై విజృంభించెను.

“ప్లాసీ” (1757 సం॥) యుద్ధము జరిగినతరువాత “దొంగ జాఫర్” అను నవాబు అంగ్లేయులకు 24 పకగజాలపరిధిని ఇవించి దారీయు, కలకత్తాపురమును, ప్రక్కనున్న కొన్ని గ్రామములను, ఉచితముగా విచ్చివేసెను. బ్రిటిషురాజ్యములో రెండవసగమును కలకత్తా, ప్రపంచమందలి గొప్ప నగరములలో నొకటి. ఇదియొక గొప్ప వర్తకస్థానము. తేయాకు, జువనాక, నగ్నక దొచ్చోట దుక్కిలి విరివిగా జరుగును. 1787 న నూని నాగి కొకత్తా దుగుల నభివృద్ధిగాచింది.

ఈనగరమున జాడవలసిన దెన్నోగలవు. మేమేల జనము స్నానముచేయుటకు స్నానభుట్టము లున్నవి. గవిన్న రుణునిశుభా నుండిన లాడ్డు అశ్వంశుగారి చెల్లెలివర “యూడెక్” గాడ్డెల్లు అని పిలువబడు మనోహరాశుయు విహరింపఁదగినది. “తొంగి” పరపుకైశ్ విస్తీర్ణములో నిర్మింపఁబడిన “పార్కు” మైదానము చూడ నందముగాను, విశ్రాంతి నొసంగు సౌఖ్యవదనముగను ఉన్నది. “ఫార్మ్ విలియమ్” అను వాంగ్లేయులలోఁడు చూడఁ దగినది.

“రాయల్ బొటానికల్ గార్డెన్సు” హుగ్లి నది దక్షిణతీరమున “శిలిపూర్” వద్దనున్నది. 272 యింకరముల విశాల విస్తీర్ణములో విరాజిల్లుచున్న యీ యందమును సనేక వృక్షసంకతులతో నొప్పు తోఁటలు, దుక్కిలి యందకై నవియు, జూచి యానందింపఁదగిన సృష్టివిషయములుగలవియు నగుటచే, తప్పక వింతలను పరిశీలించవలయునని విన్నవించుచున్నాము. ఈతోటలో దుక్కిలి ప్రఖ్యాతిగన్న మట్టివృక్షము ఎరులదియెనిమిదడుగుల

యెత్తుగలిగి, వేయి చదరపుటముల విస్తీర్ణ మాక్రమించియున్నది, యాశ్చర్యముగొల్పును.

హైద్రాబాద్ భవనములు, సైన్ రాయిగారు పూర్వము వసించుచుండి యున్నవగు బెంగాల్ గవర్నరుగా రాక్రమించియున్న గవర్నరు పెంటు హౌసు, పట్టణమునకుత్తరముగా గొప్ప పనివానితనము జూపబడిన సై నుల పరశురామదేవాలయము, కాళీఘట్టమునంగల కాళికాలయము, “ఇండియన్ మ్యూజియం” అను స్థలములు జూడదగినవి. అనేక భక్తులచే నిర్మయము సందర్శింపబడుచున్న పౌఖ్యాతమగు కాళికాలయము దర్శించుట ఫలప్రదము.

మహారాణీ విక్టోరియా జూపకార్థము నిర్మింపబడిన “విక్టోరియా మెమోరియల్ హాల్” తెల్లమార్బిల్ తూర్ణచే సత్కృత యందముగా నిర్మింపబడినది. ఇచ్చట శిలానిర్మితవిగ్రహములు, రంగులతో చిత్రింపబడిన పటములును, చరిత్రాంశములను తెలుపు సంస్కృతములు కలవు.

పలువిధముల పక్షులు, రకరకముల వృక్షములు, సరిస్పష్ట జలవిహంగ జంతు సంతానములు, సెవోన్ వింతమ్మగములు, భయంకర వనమ్మగములు, కిచకిచలాడు కోతులు, కొండచలువలు, లేళ్లు, దుప్పలు, నింక సెవోన్ విధముల సృష్టియందలి పౌణికోట్లు, వారి సహజస్థితులయందు గన్పించి యున్నతామోదములను జూపదులకు గల్గించు “జూలాజికల్ గార్డెన్సు,” కలకత్తాలో “ఆర్టిఫిషియల్” న 40 యకరముల స్థలములోనున్నవి.

“న్యూమార్కెట్” అని పిలువబడు “హాగ్ మార్కెట్,” లో మనకు కాదలసిన యన్ని వస్తువులు సమృద్ధులును, “వేమ్వేమ్”

నైపు కలకత్తాకు చెంది “వాయువిమానస్థానము” నుండి, ఇంజనీరునుండి అస్ట్రోలిథుకు బోమే వాయుమానమును నిర్మించుట విమానము లాగుచుండును. అకాశగాన విశ్వనిగమింపజేయు మిచ్చుట యొకటిగలదు. (Radio Broadcasting Station.)

ఇదిగాక, అన్నివిధముల కంటకము, గుల్మపుష్పములను, పరిమృతలలో పక్షపలవంధెములకు, బంతిలూటలను, పక్షి పరిమళము చుట్టుపట్ల గలవు. నాటకములు, వినోదములు, ట్యాంకులు, పక్షిమన నెల్లప్పుడు చూపబడుచునేయుండును. ఇంకను పూర్వదశివది “మల్లిక్ ప్యారిస్,” అను భవనము కలదు. ఇందు “నెల్లప్పుడు” తిరుగు, “ప్రభువు ఆఫ్ ప్యారిస్” అను బావిలోను చేసిన చక్కని కవికళలతోడీ మనోజ్ఞ స్త్రీపురుషవిగ్రహములు, చిత్రపటములు, మొదలయినపున్నవి.

శ్రీ జగన్నాథము.

పూజీయును నామాంధరిముల శ్రీజగన్నాథము పరివ్రాజకములవారికి పుణ్యతీర్థము. ఇచ్చట కలభేదములేక బ్రాహ్మణులును, బ్రాహ్మణతరులును సంక్లితోజనముచేయుట దోషముకాదు. మహావనాదము నేదెంపవలసినప్పుడు బ్రాహ్మణతరులచే నుడివైన నను ద్వారకరింపజాలక బ్రాహ్మణుడు భక్తితో కులవియమము విడిచి స్వీకరించు టాశ్చర్యముగానుండును.

జగన్నాథుడు శ్రీకృష్ణుడైవము. శేషుని యవకార మొకప్పుడు బహుశ్రీకృష్ణునియన్న బలరామస్వామియు, వీరియును

సంజాతైలును, కృష్ణానిభక్తుడగు పాంశవమధ్యముని ప్రియభార్య
 లకు పెను సుఖప్రాదేశము, నిష్కట శ్రీకృష్ణునితోకూడ పూజం
 పఱచుచున్నాడు. అచ్చటి గోష్ఠరథోత్సవము ఆపాథశుద్ధ విదియ
 వారికి ప్రతిగ్రహేట బడుగును. బలభద్ర మల్లద్రుణకుకూడ మదిలెం
 సంరక్షింపబడు పంపుడును. భక్తిగల హిందువు లన్ని దేశములవారు
 సీతకోత్సవమునాఁడు రాత్రి మిట్టి రథము లాగుదురు. అట్లాన
 ద్దుకుసులన పుణ్యమని తలంపఁబడుచున్నది. జనసంకులమున భ
 క్తుల మైహులహియియింప ప్రజలలో కొరలు పాథాశంకముగా
 ప్రసూనసశేమియ మృతివొందుటయు గలదు.

జగన్నాథమున పూజారులు పంజానంబున దురు. శ్రీజగన్నా
 థుని శిల్పనిదేవాఁడయిన “విరాటరాజు” యనంబును విశాలమ
 గు నిధిలోనిప్పుది. ఇది 800 పంక్తి క్రిందికి కట్టబడినది. ఇరువది
 లకును సుల మైహిగల అతిగోత యట్టును గలిగి విశాలమైన రెండు
 బార్హములతో సేదేవాలయమున్నది. లోపలిభాగమున వదునొకం
 దుగుల మోతములో రుద్రమట్టుగోడలుగలవు. మొదటిప్రాకారము
 లో భోగమందిరమున్నది.

జగన్నాథమునకు పదిమైళ్ల దూరములో శ్రీకృష్ణుని శిలావిగ్రహ
 ము “సఖిగోపాల” పద్ద “సత్యవాది” యనునొకలదు. చెలు
 వుప్రక్కనున్న యాదేవాలయము నీటిలో ప్రతిఫలించుచు నంద
 ముగా గవిపించును.

సింహాచలము.

కొండపై నున్న సింహాచలగ్రామమున విరాహాప్యసింహాపార్వతీని దేవాలయ మనేకవందల సంవత్సరములు క్రిందట నిర్మింపఁబడినది. ఇచ్చటి యద్భుతమైన తాతిచెక్కదిల్లు విన్నాణముగాంచి గుది దేవవిర్యాణమని భక్తులును, సామాన్యప్రజలును నమ్ముటయొం జాశ్చర్యములేదు. శ్రీమహావిష్ణువు మూడవయవతారమగు అది పరావమూర్తియు, నాల్గవయవతారమగు పరసింహమూర్తియు, నిచ్చట ధైర్యముతెంది పరాహాప్యసింహమూర్తి యధైర్యుడని పలు చుచున్నాము. ఇది యిట్లుండ, ఇదిమొదట శ్రీనన్నేశ్వరమనియు, కొంతకాలముక్రిందట దైవనమతానలంబులు విష్ణువలగదులుగా మార్చిరనియుఁ జెప్పుదురు. ఇంకను తారాణముగా నిచ్చటి నిజస్వరూప మొకవిధముగా శివలింగ సామ్యముగానుండి, శారదా ము పరాహరూపమున శిరోభాగము మాత్రము చెక్కఁబడియున్నది. వైశాఖమాసమున బడుగు గంధపు ఒలుపు నాటి యుక్కిపది నమున, నిజస్వరూపముఁజూడ నచ్చట కొంచెము సీతరొమ్మునుండును. దానికి విష్ణుభక్తు లిట్లు చెప్పుదురు. పరాహరూపముననిన్ని విష్ణుమూర్తిని పొండవరుధ్యముండగు అర్జునుఁడు పాణముతో గొట్టగా గాయముచుండి బమ్మచున్న నక్తురే సీతరూపముగా నిప్పు టికిని నిజస్వరూపదర్శనము నాఁడు కనఁబడుననియందురు. అదిని పరాహమూర్తి విష్ణువేమొనను, శిరాభునితో పరాహమపత్తి పోరాడిన అర్జునుఁడు, శివునితోమాత్రమే యుద్ధమొనర్చినని భారవి శిరాతాష్టసీయమువలనను పురాణములవలనను తెలియుచున్నది. శివశీకవభేదములు దొలఁగింప భగవంతుఁ డిచ్చటమాత్రమే ద్వి

రూపసావ్యమియై యవతరించుటచే, నీక్షేత్ర మున్నిక్షేత్రములకన్న దున్నియుని యెంచుచున్నాము. ఈదేవాలయ ధర్మాధికారులు విజయనగరము మహారాజులుంగారు. దేవాలయాచార్యులు సంవత్సరమునకు లక్షపై గానుండును. కొంతకాలముక్రిందట మరాఠీదండు వారు దోపిసులుచేయునప్పు డీదేవాలయము ధ్వంసముచేయుచో న, భగవంతుఁడు విశేషముగా తుమ్మెదలను గల్పించి శత్రువులచు విశాఖపట్నము చేరువనున్న తుమ్మెదల మెట్టవలకు వెన్నాడెననియుఁ చెప్పుదురు తుమ్మెదలమెట్ట నేటికాలమున విశాఖపట్టణ హిందూస్వహాసముగా నున్నది.

విశాఖపట్టణమునకు పదిమైళ్ల దూరములోనున్న సింహాచలమునకు ప్రతిదినము బస్సులు రైల్వేవోపుచుండును. నేమనునంటి కొండవలకు పూజుమైళ్లొందును. కొండదిగువ “అడివారమ” ను నొకగ్రామమును, అందముగ వివిధఫలపుష్పభరితవనములును, కొండనుండి క్రిందికి జలజల బ్రవహించు నీటిధారలును గలవు. కొంతపై “సింహాచలమ” నబడు గ్రామము గలదు.

శ్రీకృష్ణదేవరాయలు కటకము జయింపబెచ్చినపు డీదేవుని దర్శించి విలువగల ముత్యాలహారములు, రత్నాలభరణములు నొపంగెను. దేవాలయమున బ్రతి తాతిస్తంభమునను మంచిచెక్కడపు పనివానితనముగల ప్రతిమలు, లతలు, జిలుగులు కలవు. కొండపై కెక్కుట కిరువొక్కల రెండు మెట్లకారులు గలవు. అందు మాధవధార వారికన్న, నడివారమువైపునగల వారి మిక్కిలి నడుపాయమైవది. అందు పదునొకండువందల ఇరువదిమెట్లుగలవు. మాధవధారకెంత మాధవసావ్యమి దేవాలయమును, మందినీటిధా

తలుచు గలవు. ఇచ్చటికి మాకుమాన భావనావరము లందు
స్థానమాచ శీర్షవాసు లేలేందురు.

కొండకిటిచక్కల సానువులయు దరహి, రవన, అనాపాపకవ,
కొబ్బరి, గులాబి, చెట్టు పంపెంగ, మల్లి, తెలుదూని తోటలు
మిక్కిలి మనోహరముగా గానవచ్చును. ఇచ్చట విశేషముగా
కొండయంతటను నీటిభారముండుటచే ముండుదేననిచూచును కను
చల్లగానుండును. చెట్లు పంపెంగ యడలుప వచ్చరి నా నాదుచున్న
గల మంచివాసులు నదబల్లు వుచ్చును లిచ్చుట విశేషముగా గో
రకును, గులాబి, ఎఱ్ఱకటి, తోటలుచుగలవు. అందులకు పొగ
డపానువులపై నదనలుదిర్చి యిచ్చట మనోహరముగా తాడులు
ది కన్నులకింపుగా గలంబును. మూల వేదవిలో చక్రమునకు వచ్చు
నీపండ్లజాతి స్వారుస్యముగా సమభవయోగ్యమైయుండును. ఇది
అజీర్ణ వ్యాధిగలవారికి పరమావధనని చెప్పవచ్చును.

పూర్ణయాత్రా స్వేషలేఖియును ప్రమాణికు లీ సింహచల
ముయెంత దిగి ప్రయాణము పూర్తి చేసుకొనవచ్చును. తక్కినవా
రు వాల్చేరు చేరగనే శీర్షయాత్రావర్యులనము సంపూర్ణమైనదని
తెలిసికొనవలెను.

పర పూర్ణ ము.

—————

